

B

Nr. V Lagt fram í Sakadómi
Reykjavíkur 28/4 1977

G.Br.

GEIRFINNSMÁL

MAPPA : 1

FRUMRIT : Bls. 1 - 501

B Nr. V Lagt fram í Sakadómi
Reykjavíkur 28/4 1977

G.Br.

GEIRFINNSMÁL

MAPPA : 1

FRUMRIT : Bls. 1 - 501

II

[Signature]

Rannsóknarlöggreglan í Reykjavík

Skýrsla

Tekin af:
Jónasi Bjarnas.
lögr.m.

Efni: Nöfn Geirfinns Einarssonar og Einars Bollasonar í gestabók frá Finnbogastöðum í Árnshr. Strandas. frá 1973.

Grunaðir:

Settir í varðhald:

Miðviku-daginn 4. ágúst 1976 var löggregluskyrsla tekin af Torfa Guðbrandssyni skólastjóra til heimilis Finnbogastöðum Árneshr. Strandas. f: 22/3. 1923.

Honum er kunnugt tilefni skýrslutökunnar, en þ.e. að í dagbók skólans, sem rekin er sem sumargistihús að sumarlagi, koma fram 17. ágúst 1973 nöfnin Geirfinnur Einarsson og Einar Bollason hlið við hlið ásamt "Þökkum góða fyrifgreiðslu"

Hann skýrir svo frá áminntur um sannsögli: "Það var fyrir viku síðan að gestir sem hér gisti sýndu mér í gestabókinni umtöluð nöfn. Eg hafði ekki veitt nöfnum þessum athygli fyrr, en það er alveg mögulegt að nöfn þessi hafi staðið þarna frá þessum tíma án þess að ég veitti þeim athygli fyrr en mér var bent á þau.

Eftir því sem ég best get séð mun ég hafa verið hér í skálanum á umræddum tíma, en ég get alls ekki mynað eftir mönnum þessum, enda er fólk altaf að koma og fara og flestir gista hér eina nótt.

A þessum tíma sem um greinir var engin fyrifgreiðsla hér nema fólk gat fengið leigt svefnþokapláss.

Eg hefi séð um rekstur skólans vegna gistaðstöðunnar á sumrin ásamt konu minni. Við höfum rætt um þetta saman síðan við sáum þessu nöfn í gestabókinni en getum alls ekki munað eftir umræddum mönnum.

Á umþæddum tíma þ.e. 1973 var ekki haldin rekstrarreikningur vegna gistiaðstöðunnar í skólanum, heldur færði ég inn í dagbók frá degi til dags hvað margir gisti og síðan upphæðina af innkomnum peningum.

Kvittanir til einstaklinga sem gisti voru ekki gefnar sérstaklega nema þeir óskuðu eftir því, en það var þá helst til manna sem voru í opinberum erindum og áttu að fá kostnaðinn ^{endur}/greiddan af ferðinni" Ég vil geta þess sérst.lega að hér koma oft menn og skrifa nöfn sín í gestabókina án þess að gista!"

Vottur:

Hans Guðmundsson

Upplesið staðfest
Torfi Guðbrandsson

Torfi Guðbrandsson

Jónas Bjarnason

Jónas Bjarnason
ranns.lögr.m.

Nr. 46 Lagt frá í sakadóms
Reykjavíkurs

~~Vinnit yegna rannsóknarstarfa á vegum sakadóms Reykja-~~
~~víkur frá 28. janúar til 20. febrúar 1976.~~

Verkefni 1: Óskað eftir athugun á flutningi E.B. frá Keflavík til Hafnarfjarðar að morgni dags 20. nóvember 1974 þessar athuganir eru í tveimur liðum og verða merktar A og B.

A-liður: Samkvæmt frásögn E.B. kveðst hún hafa farið frá Keflavík með því að fá far í eldri gerð af Moskowich-bifreið að Grindavíkurvegamótum.

Telur hún að ökumaður sem var einn í bifreiðinni hafi verið í Vestmannaeyjum þá þegar gosið varð þar 1973- ekkert frekar vitað um skrásetningarmerkir, lit, útlit bifreiðarinnar eða annað í þessu sambandi.

Örn Höskuldsson, aðalfulltrúi, kvaðst hafa talað við Jón Markússon, Eyjavöllum 9, Keflavík, sími 3182 og Hjörleif Má Erlendsson, Suðurtúni 5, Keflavík í síma yegna þessa. Undirritaður talaði aftur við Hjörleif Má Erlendsson, Suðurtúni 5, vegna þekkingar hans á bifreiðum svo og fólkj frá Vestmannaeyjum. - Hjörleifur er sjálfur eígandi að V-561, Moskowich árg. 1967 hann neftaði alfaríð að hafa tekið farþega í bifreið sína svo sem að framan greinir. Hjörleifur lofaði mér að halda rækilega uppi spurnum um aðila sem kynnu að koma til greina í þessu sambandi og láta þá undirritaðan vita þegar í stað, einnig hafði ég tal af Eiríki Sigurjónssyni, Smáratúni 10, Keflavík um þetta atriði og óskaði eftir því að hann aflaði sér upplýsinga ef hann teldi sér það fært, en Eiríkur þessi er mjög vel kunnugur Vestmannaeyingum og högum þeirra. Prátt fyrir fyrirspurnir og eftirgrennslanir vegna þessa hefur ekkert komið í ljós um hvaða maður kynni að hafa verið þarna á ferð.

B-liður: Samkvæmt frásögn E.B. kvaðst hún hafa fengið far með stórum grjótflutninga trukk, líklega frambyggðum frá Grindavíkurvegamótum. Ökumaður er talinn hafa verið frekar ungur, reykti pípu. E.B. telur að ökumaður hafi á einhvern hátt verið tengdur akstri nálægt Esju á Kjalarnesi. Engar frekari upplýsingar um mann eða bifreið, engin litur á bifreið eða útlitslysing. E.B. kveðst hafa farið úr bifreið þessari við Hvaleyrarholt í Hafnarfirði.

Eftirskráðar athuganir gerðar vegna þessa:

Tl. 1. 3. febrúar hafði ég samband við Guðlaug Tómasson

hjá Sandnámi Suðurnesja síma 2011, Keflavík. - Sá upplýsti að tveir aðilar hefðu keyrt efni hjá honum dag þennan, en það eru: Ö-2141, minni gerð af Volvo frá Grindavíkurba og G-3163, Mercedes-Benz, grænn með aftanívagni, eigandi Hilmar Guðjónsson, Njarðvík. Kannast ekki við atvik þetta.

Tl. 2. Athuganir gerðar hjá Malarnámi Njarðvíkur, Þormar Guðjónsson, sími 1761. Afritum af afgreiðslunótum vegna efnis-sölu flett. Þar kemur í ljós að afgreiðsla hefur verið til eftirfarandi bifreiða: Ö-2425, Tóbias Tryggvason, Njarðvíkurbraut, Innri-Njarðvík, sími 6026 þetta hafi verið sandur fyrir Vegagerð ríkisins og því ekið í Kúagerði. Aðspurður kannaðist hann ekki við málið.

Tl. 3. Steypumöl h.f. á Selfossi bifreið X-3820, Mercedes Benz tegund 1414, bifreiðarstjóri Páll Kristinsson, síma 99-1515 á Selfossi. Undirritaður hafði símasamband við Pál. Sá kvaðst ekki hafa tekið farþega í bifreið sína á þessum degi. Aðspurður kvaðst hann ekki og aldrei hafa reykt pipu.

Tl. 4. Oliumöl h.f. hefur aðstöðu við Sandnám Suðurnesja. Jóhannes Hannesson, Blönduhlíð 22, Reykjavík, sími 83977 og 15173 hefur ekið fyrir Oliumöl á tveimur bifreiðum en það eru R-412, rauð og hvít Setan-bifreið. Bifreiðarstjóri var Már Karlsson, sá reykir ekki og hefur aldrei gert. Hin bifreiðin er R-7008, Scania tegund 140. Bifreiðarstjóri er Valur Einarsson, en samkvæmt upplýsingum reykir sá pipu. Hvorugur þessara bifreiðarstjóra kannast við að hafa tekið stúlkuppi í bifreið sína.

Tl. 5. Þá hafði ég símasamband við Árna frá Esjubergi, Kjós. Sá á Volvo-vörubifreið. Aðspurður kannaðist hann ekki við að hafa tekið farþega í bifreið sína svo sem að framan greinir.

Tl. 6. Þá hafði ég samband við Jón Ólafsson, skrifstofustjóra hjá Steypustöðinni h.f. í Reykjavík og Vinnuvélum h.f. í síma 33600.

Upplýsti Jón að allar bifreiðar Steypustöðvarinnar væru af gerðinni Scania Vabis, allt stórhifreiðir með aftanívögnum. Vagnar væru allir gulir að lit, en bifreiðir ýmist rauðar eða gular. Samkvæmt bókum fyrirtækisins áttu engar bifreiðir að vera á leiðinni Suðurnes-Reykjavík. Þó var ekki víst um tvær bifreiðir en það eru R-22191 og G-4806 en talið var að Ólafur Haraldsson nú til heimilis að Sauðárkróki sími 95-5517 hefði ekið bifreiðunum á þessum tíma. Eg hafði því símasamband við greindan Ólaf og hann kvaðst aðspurður ekki kannast við að hafa

tekið stúlku upp í bifreiðina á Reykjaneshraun. Tekið skal fram að á þessum tíma bjó Ólafur að Esjubergi í Kjós. Hér á eftir fer skrá yfir bifreiðarstjóra hjá Steypustöðinni h.f. og Viðnuvélum h.f. samkvæmt upplýsingum Jóns Ólafssonar: Ólafur Haraldsson, fæddur 1938, Enginhart Svensen, Dvergholti 10, Mosfellssveit, fæddur 1938, Guðmundur Sigurðsson, Hjallavegi 20, fæddur 1939, (sá reykir ekki), Kjartan Ingbergsson, Hverfisgötu 99, fæddur 1927 (reykir ekki), Sveinn Salmonsson, Laugavegi 163, fæddur 1946 (dvelur nú í Svíþjóð), Vilhjálmur Vilhjálmsson, Hraunbæ 22, fæddur 1940 (R-2291), Karl Ágústsson, Vesturbergi 78, fæddur 1943. Jón Ólafsson, kvaðst hafa talað við menn þessa aðra en fyrrgreindan Svein Salmonsson og þeir könnuðust ekki við atburð þennan.

Árangur af framangreindum athugunum á tl. 1-6 er því enginn.

Verkefni nr. 2: Óskað er eftir að athugun verði gerð á smábátum á Suðurnesjasvæðinu sem er af stærðinni 6-12 tonn, hér er talað um dekkaðan bát og upplýsingar hafa borist um að bátur þessi hafi í nóvember 1974 verið mjög ljósleitur, lúkarstappinn líklega fyrir miðju. Stjórnborðsmegin hafi verið einhvers konar hitunartæki með gulum kósangaskút í lúkar. Talið að tvær kojur hafi verið í lúkar og borð bakborðsmegin aftan til. Talið er að á dekki bátsins hafi verið einhvers konar styttur fyrir stíuborð, talið er hugsanlegt að nafn bátsins hafi verið Máni og hafi það staðið á stýrishúsi, sem að stærð þannig að tveir menn hafi getað staðið þar. (Sjá fskj. nr. 1, um báta á svæðinu). Tekið skal fram að ekki er mögulegt að hér sé um 100% skrá að gera vegna þess að einhverjir bátar kynnu að hafa verið fluttir hér á burt eða að hér hafi verið um að gera aðkomubát.

Verkefni nr. 3: Óskað er eftir upplýsingum um tékkaviðskipti Geirfinns Einarssonar við Verzlunarbanka Íslands. Undirritaður hafði vegna þessa samband við Ragnar Marinósson, fulltrúa í Verzlunarbanka Íslands, útibú Keflavík og óskaði eftir að bankinn útvegaði frumrit af öllum tékkum Geirfinns á reikning hans. Frumrit af tékkum þessum fékk ég afhenta hjá bankanum og afhenti Magnúsi Magnússyni rannsóknarlöggreglumanni þá til athugunar.

Verkefni nr. 4: Samkvæmt frásögn E.B. hafði hún dvalist að næturlagi í rauðu húsi í Keflavík á meðan félagar hennar fóru til sjós. Vegna þessa athugaði ég þriðjudaginn 3. febrúar 1976 kl. 13.10 húsið að Duusgötu nr. 5 (Rauða myllan). Hús þetta stendur nú autt það er lokað og neglt fyrir alla glugga. Inn í húsið er hægt að ganga á tvo vegu að vestan er gengið inn til þess að komast á efri hæð en að austan þ.e.a.s. sjávarmegin að neðri hæð, þarna inn eru fjórar tröppur að dyrum inni að neðri hæð er nú geymt spýtnarusl, veiðarfæri og fleira. Um annað húsnæði sem stúlkun kynni að hafa dvalist í er varla um að gera á þessu svæði.

Sama dag komu þeir Eggert Bjarnason, rannsóknarlöggreglumaður og félagar hér suður ásamt stúlkunni E.B. og athuguðu stað þennan. Talið er líklegt að þarna sé rétta húsið.

Verkefni nr. 5: Óskað er eftir athugun á hver sé Sigurður Sævar Matthiasson til heimilis Greniteig 7, Keflavík, sími 3077. Við eftirgrennslan kemur í ljós að hér er um að gera Sigurð Sævar Matthiasson sem nú er þjónn á Hótel Borg (þessum upplýsingum komið tafarlaust til Eggerts Bjarnasonar)

Verkefni nr. 6: Föstudaginn 30. janúar 1976 kl. 17.15. er farið ásamt Gylfa Hallvarðssyni að versluninni Esju, Kjalarnesi sem hann er eigandi að vegna upplýsinga um að torkennileg merki sjáist skammt frá húsinu um uppgröft. Athuganir gerðar á staðnum, snjór yfir öllu, erfitt að átta sig á staðháttum. Heimild hjá eiganda, Gylfa, til að grafa þarna eftir þörfum þegar snjóá leysir sími hjá Gylfa er 72140, vinnusími 40050.

Samkvæmt upplýsingum J.A. bifreiðastjóra kvaðst hann hafa heyrt á tal tveggja kvenna nú fyrir skömmu en þær voru að tala um að Magnús Leópoldson hefði verið að bera út brúsa úr húsi Rafns Helgasonar yfirþjóns í Klúbbnum en hann býr í Kópavogi. Sú sém segir frá á heima þarna rétt hjá. Sagði hún að þetta hefði verið fyrir ca. ári síðan og fyrir utan hefði staðið sendibifreið. Í þessu sambandi var aldrei talað um að hér væri spíri eða áfengi eða þess háttar. Sömu upplýsingar hermdu að á þeim tíma 19. nóvember 1974 hefðu þeir Jón Ragnarsson í Þórkaffi, Binni sem á Blóm og ávexti og Edvin Lövdal hefðu verið saman að skemmta sér á Keflavíkurflugvelli. Samkvæmt upplýsingum frá U.J. telur hann líklegt að Gróa Bæringsdóttir fyrrverandi kona Sigurbjörns Eiríkssonar kynni að geta gefið einhverjar upplýsingar um mál það sem nú er í rannsókn. Upplýsingaraðili segir að nefnd Gróa hafi rekið veitingastaðinn Glaumbæ fyrir hönd Sigurbjörns þar til um það bil sex mánuðum áður en þar varð mikill bruni svo sem kunnugt er og á þessum tíma hafi hún horfið frá Sigurbirni ásamt endurskoðanda hans. Talið er að Guðjón Jónsson rafvirki sé mjög kunnugur háttum Sigurbjörns og að hann hafi búið í húsi hans á Skálastíg eftir að hann skildi við konu sína og að hann hafi gerst hluthafi í Bæ h.f. og eftir það hefði hann tekið við ýmis konar lagfæringum og viðhaldsvinnu í Klúbbnum við Lækjarteig. Haft er eftir Guðjóni að honum sé kunnugt um að miklir fjármunir komi inn vegna reksturs Klúbbsins en að engu megi eyða af því í lagfæringar eða reksturinn sjálfan umfram það sem er brýn nauðsyn og jafnframt að hann skylji ekki hvað verður um alla þessa fjármuni. Upplýsingaraðili bendir á nauðsyn þess að rannsaka fjárreiður Klúbbsins kringum árið 1972 þá þegar honum var lokað svo sem kunnugt er. Segir hann að þannig hafi verið til stillt að viðskipta víxlar hefðu fallið yfirleitt á mánudegi eða strax eftir hverja helgi og þá hafi verið reiknað með tekjum af helginni til greiðslu á þeim nú þegar húsinu hafi verið lokað hafi/tekjuliður brugðist og þá hafið eitthvað af starfsfólkinu lagt til fé til að bjarga þessu við. Sömu upplýsingar herma að maður nokkur á sextugs aldri kraftalegur þrekinn útitekinn í svörtum frakka hefði komið á skrifstofu til Magnúsar Leópoldssonar við Skálastíg og þar hefði hann skrifað á borðinu 800.000.- þúsund króna ávisun og sagt um leið "er þetta nægjanlegt". Magnús kvað já við þessari spurningu og engin frekari samskipti fóru þarna fram á milli þessara manna. Ekki var sýnilegt að Magnús léti hann hafa kvittun eða nokkurn hlut í hendurnar út á móttöku ávisunarinnar.

Þá segir sami upplýsingaraðili að rétt sé að kanna fjárreiður hjá yfirþjóni Rafni Helgasyni en það er sá aðili sem sér um innkaup á öllu áfengi fyrir veitingarhúsið. Sami aðili telur að ýmis konar furðulegar greiðslur hafi átt sér stað til ólíklegustu aðila í sambandi við reksturinn 1972. Þar hafi verið um að ræða óeðlilega háar fjárhæðir til einstaklinga.

H.G. (sign)

24/2-76 - E.S.

Hreiðar Ársælsson. Vann hjá Guðm. Jónassyni. Hvarf eitt sinn úr vinnu í 10 daga. Fréttist þá af honum á Egilsstöðum. Var látinna hætta hjá Guðm. eftir þetta. Vildi fá að láni vöruflutningabifreið hjá Guðm. en fékk ekki. - Er talinn vera handgengin Klúbbmönnum og vinnur þær nú.

25/2-76. St.ð.-

Sigurbjörn Eiríksson er talinn hafa keypt íbúð af Ingibjörgu Eiríksdóttur að Hagamel 22, Reykjavík.

Eignarhluti húss 41.5%. - Ekki hefur verið búið í íbúð pessari. Talið er að þar geymi Sigurbjörn mikið málverkasafn.

2. febrúar 1976 kl. 09.15 fór ég í Dráttarbraut Keflavíkur. Hafði ég þar tal af Magnúsi Axelssyni, forstjóra. Þessi athugun var gerð til þess að kanna hvort í Dráttarbrautinni hefði verið 19. nóvember 1974, stálbátur. Magnús upplýsti samkvæmt bókum að aðeins einn stálbátur hefði verið í brautinni og það væri Sigurpáll og að hann hafi staðið efst í brautinni næst verkstæðishúsum. Þessi bátur hefði staðið þarra frá því í júlí 1974. Í slippnum voru meðal annarra skipa Gullþór, sem kom upp í slipp 5. september 1974 og fór þaðan í febrúar 1975.

Gullþór stóð neðst í brautinni sem er næst bergenú en hann stendur þar enn og kemur berlega í ljós á ljósmyndum sem teknar hafa verið af staðnum. Næst fyrir ofan Gullþór stendur bolur af Jóni Oddssyni sem er búinn að vera þarna lengi og kemur einnig fram á ljósmyndum. Einnig voru í slippnum á þessum tíma Manni sem er tréskip kemur 29. september og fer niður 13.2. 1975. Muninn tréskip einnig kemur upp í slipp 29. ágúst 1974 fer niður 15. febrúar 1975. Aðspurður um ljóskastara á verkstæðishúsini sagði Magnús að þeir hefðu verið þar alllangan tíma og verið komnir í notkun fyrir það tímabil sem hér um ræðir eða 19. nóv. 1974. Sagði Magnús að alltaf væri haft ljós á þessum tveimur kösturum, það er að segja að nátturlagi.

Keflavík, 25. maí 1976.

Hjálagt fylgir listi yfir starfsmenn Dráttarbrautar Keflavíkur pr. 19. nóv. 1974.

Skv. upplýsingum hættu allir starfsmenn vinnu ófangréindan dag kl. 18.15.

H.G.

Yfirlit yfir smábáta í Keflavík- Njarðvík.

<u>Nafn:</u>	<u>Brúttó stærð:</u>	<u>Eigandi:</u>
1. Baldvin		Meinert Nilssen, Borgarv. 11, s. 1953.
2. Bára VE-141	12 tonn	Bára s.f., Vestmannaeyjum.
3. Blíðfari KE-136		
4. Byr KE-27	11 "	Gunnar Þórðarson, Lyngholti 14, s. 1061.
5. Erlingur KE-20	15 "	Ingibór Jóhannsson o.fl., Tjarnarg. 22,K.
6. Faxaborg	11 "	Hákon Kristinss., Njarðvíkurbr. 23,s.6021
7. Fram KE-105	11 "	Benedikt Gumundss., Kirkjuvegi, s. 2382.
8. Hafdíð KE-43	6 "	Magnús Bjarnason, Birkiteig 11, s. 1496.
9. Hrefna		Jón Kristjánsson, Vögum, Vatnsleysustr.
10. Hrönn SK-70	3 "	Pétur Guðmundsson.
11. Klakkur PH-90	9 "	Gunnhallur Antonsson, Sandg.. (seldur)
12. Kolbeinsey		Gumann Jóhannss., Greinit. 47, s. 2907.
13. Kristján KE-21	14 (frambr)	Gunnar Garðarsson, Heiðarv. 25A, s. 2577.
14. Smári KE-29	10 (leigður R.L.)	Jóhann Þórlindsson, Skólav. 10 (seldur).
15. Snarfari GK-72		Marteinn Olsen, Vogagerði 31, Vogum sími 6561.
16. Snorri KE-131	18	Karl Þorsteinsson, Ásabr. 4, Ke.
17. Sóley KE-15	11	Svavar Ingbergsson o.fl. Bjarnarvöllum 3, sími 1942.
18. Sómi VE-28	12	Ólafur Ingbergsson o.fl. frá Vm.
19. Stakkur KE-86	11	Rögnvaldur Sæmundsson, Hólabr. 13,s.1814.
20. Sæborg KE-102	22	Sveinn Vilbergsson, Ásabr. 15, s. 1514.
21. Una Maria GK-979	6	Sigurður Vilhjálmsson, Holtsg. 42, Nj. s. 2534.

Eftirtaldir dekkbátar undir 20 brl. voru í Sandgerði, þann 1. febrúar 1976, við bryggju eða uppi í sleðum.

Við bryggjuna:

22. Sæljómi GK-150	11 brl.	Sæljómi h.f. (Grétar Pálsson frkstj. Hafnarfirði).
23. Hjördís GK-32	14 "	Árni Árnason, Landakoti, Sandgerði.
24. Rúna EA-251	11 "	Björgvin Sigurjónsson og Hjörtur Jónsson, Akureyri.
25. Knarranes GK-157	11 "	Jakob Ragnarsson, Bolungarvík (ÍS-99)
26. Haftindur HF-123	11 "	Georg Valentínusson, Kópaskeri. (líklega ex PH-45)
27. Arnarnes GK-148	13 "	Ólafur Davíðsson, Garðahr. (HF-43)

~~Standa uppi í sleðum ofan við bryggjuna:~~

<u>Nafn:</u>	<u>Stærð:</u>	<u>Eigandi:</u>
28. Dröfn EA-235	11 brl.	Helgi Jakobsson, Dalvík.(Frambyggður).
29. Dagsbrún GK-87	5 "	Kjartan Björnsson, Brekkust. 5, Sandg.
30. Skildingur BA-309	4 "	Þórarinn Jónsson, Tálknafirði.
31. Þorri GK-109		Sandgerði.

~~Nýr / Stórt frá mér í sekðum
Reykjavíkur. 19/12/1974~~

M/s Haustellum 18.000.tonna enskt óliuskip

í Hvalfirði. Athugað 18-12-1974 þar, með tilliti til ákeyrzlu á bát.

Hafnun BA-lo, 15 tonn, fórst út af Garðskaga þann 11-12-1974. Talið að hann hafi farið í róður kl. 0500.

Ahöfn tveir menn.

*Mjúlm 5. 1.3-5-41.
Mikaelsson, 10-1-74.*

Sævar Jónsson, skipstjóri, frá Patreksfirði. 33 ára. Giftur.

Einar Birgir Hjálms, Sólbakka Bergstað í Keflavík, 43. ára.
1. 7/10-32. Sólbakka 8/11-74. 92-1957

Eigandi bátsins talin vera Fylkir h/f Patreksfirði.

Báturinn sennilega hvítur og grænn.

Fylkir h/f ekki í símaskrá á Patreksfirði, 19-2-1976.

Unnar Mikaelsson, sími 94-1279. Mun hafa verið hluthafi í fyrirtækinu. Hann er nú bílstjóri hjá Hraðfrystihiðinu Skjöldur, Vatneyri, sími 94-1305.

A.

~~E/7 14/10/76~~
 Viðtal við Helga Kristjánsson, Borgarvegi 44 Y.Njarðvík,
 f.1954. Sími 92-3464.

Helgi Danielssonfíkk upplýsingar frá ónefndri konu, um að Helgi á Borgarvegi 44, sem hefði áður búið einhverstaðar annarstaðar með einhverjum manni, hefði trúð henni fyrir því að félagi hans hefði sagt honum að hann hefði verið á spírabátmum sem Geirfinnur hefði farið út með, og að hann hefði dottið fyrir borð. Fest sig í einhverju.

Í tilefni af þessu fórum við Helgi suður í Ynnri-Njarðvík í dag og hittum þar Helga og töluðum við hann. Hann sagðist vera búinn að búa parna í 5 ár hjá móður sinni Þórunni Guðmundsdóttir. Hann hefði að vísu verið í 4-5 mánuði síðast á árinu 1974 og fyrst á árinu 1975, að Þórustig 3, ásamt þeim Karvel Grenz og Bóbó Grenz, bróðir hans, en Bóbó væri sjómaður.

Einusinni í fylliríi hefði Bóbó verið að tala um að hann hefði fengið spíra eða verið að selja spíra í Reykjavík. Hélt að þetta hefði annaðhvort verið á árinu 1973 eða 74, sem þetta hefði átt að ske.

Helgi neitaði að vita nokkuð um Geirfinnsmálið, eða að hafa heyrt nokkurn tala um að hann hefði verið á bát, sem Geirfinnur hefði átt að falla út af, eða að hafa sjálfur sagt nokkrum frá þessu. Sagðist alls ekki minnast þess. Sagðist hafa verið á m/s Lagá hjá Hafskip, en vera í frii míða.

Sagðist einusinni hafa unnið á Gauksmýri í V. Hínavatnssýslu, en konan hafði sagt að Helgi þessi hefði gert það.

N.Snæ.

Jón á Selalæk. 28-2-76.

Óli kaupir Oddhól 1963 eða 65. Oddhóll er þinglýst eign hans. Ragnar og Sigurbjörn sáu um kaupin, eða aðallega Ragnar.

Tekið fjárnám í jörðinni er Óli var búinn að vera þar í ein þrjú ár. Sigurbjörn og Ragnar létu gera það.

Óli fékk hvergi orðið úttekt þarna fyrir austan. Guðjón Einarsson, sem mí er lögregluþjónn á Hvolsvelli, mun þá hafa lánað Ólafi, eða gengið í ábyrgð fyrir hann á kr. 40.000.-

Ólafur vann miljón í happdrættinu og gat þá borgað skuldir sínar. Keypti þá bílinn G-4040, sennilega Landrover, en létt ekki skrá hann á sitt nafn, vegna fjárnámsins. Eftir þetta virtist tælast úr fyrir Ólafi.

Ólafur kom einusinni til Jóns og sagði að nú væri hann laus við allar skuldir og væri ánægður. Sagði að Ragnar ætlaði að hjálpa sér í utanlandsferð.

Jón heldur að Ólafur hafi eitthvert tak á Sigurbirni og Ragnari.

Sagði að nú væri búið að auglýsa Oddhól til sölu, fyrir 31. mars n.m. vegna skuldar, kr. 46.000.- við Kaupfélag Rangeyinga og einhverja verzlun í Reykjavík.

Pá mun Ólafur hafa tekið út í einhverri verzlun í nafni Klúbbsins. Ekki vitað um upphæð.

Jón frétti að það væri nú matarlaust á Hofi.

Sagði að brunamatið á nýju hlöðunni að Hofi, væri kr. 21. milljón. Sagði að Hof hefði verið selt börnum bónadans þar, í október s.l. og það væri fært inn til þinglýsningar.

Taldi spursmál hvort mikið hefðist upp úr því að tala við Ágúst á Hofi, því hann væri undirhyggju maður.

Ár 1974 kom stefna frá Magnúsi Thorlaciusi á hendur Ágústi, að upphæð kr.loo.ooo. Engir voru heima á Hofi, er birta átti stefnuna, að undanskildum manni, sem var uppi í stiga v.húsið. Sá neitaði að taka við stefnunni er hann var spurður um það, og einnig neitaði hann að segja til nafns og neitaði einnig að afhenda Ágústi lokað bréf með stefnunni í. Jón frétti samt seinna að Ágúst hefði fengið bréfið. Talaði þá við Ágúst, sem sagði að búið væri að greiða upphæðina, en Jón efaðist um það og sendi stefnuna suður.

Sagðist seinna hafa frétt að stigamaðurinn myndi hafa verið frá Akurhóli.

Kona Guðmundar Ágústssonar, sem nú býr á Hvolsvelli, en hann vinnur þar í járnsmiðju. Þau munu hafa verið á Stóra Hofi 1974. Haft er eftir konunni, að hún hefði ekki geta verið þar vegna óreglu á mannskapnum, en þangað hefðu komið 20-30 menn um hverja helgi.

Óskar Hallgrímsson, er talinn vera einn þeirra er parna kom, og talið að hann hafi eitthvað verið þar.

Heyrði sagt að Sigurbjörn, Póri og Magnús hefðu farið með smá flugvél til útlenda og er þeir komu til baka, hefði vélin hringsólað yfir Stóra Hofi, og þar hefði þá einhverju verið kastað niður. Þetta átti að hafa verið í túrnum er einn þessarra félaga var tekinn með eina milljón.

Sagðist ekki hafa séð Sigurbjörn frá því

C.

að kaupin á Oddhóli fóru fram og til í desember s.l. Jón var þá með gjaldheimtukröfu á kr.fjórar milljónir á Sigurbjörn og hitti hann á Oddhóli. Sigurbjörn sagðist vera búinn að semja um þetta.

Sagði að synir sínir hefðu aldrei verið á Stóra Hofi.

Sagði að Jón Guðmundsson, Vorsabæ, hefði ekið möl fyrir kr.300.000.- til Sigurbjörms að Hofi og selt honum. Spursmál væri hvort Sigurbjörn hefði tekið kvittun fyrir greiðslunni. Hann hefði gjarnan ekki tekið vkittanir, svo ekki væri hægt að rekja sum viðskiptanna til hans. Sagðist hafa fengið það intrykk af Sigurbirni, að hann tæki ekki við fyrirmælum frá neinum. Hann gæfi þau.

Sagðist alls ekki vera viss um að Ólafur ætti í raun og veru Oddhól, þrátt fyrir að hann væri þynglýst eign hans.

Sagðist aldrei hafa heyrt talað um að nein spíravirksomhet hefðu verið í gangi á þessum eignum Sigurbjörns fyrir austan. Hinsvegar hefði því verið fleigt að það hefði verið bruggað á Stóra Hofi.

Sagðist sjálfur á sínum tíma hafa metið eignina Stóra Hof, með áhöfn, á kr.1.800.000, því húsin væru það léleg. Synir sínir hefðu boðið í hana tvær miljónir, en það hefði átt að selja hana á fjórarmiljónir. Búið væri að taka talsvert af landinu, eða þann hluta er fylgdi nýju hlöðunni, sem einnig virtist eiga að verða hesthús fyrir á annaðhundrað hesta.

P.s. Ragnar Hinriksson, sem unnið hefur hjá Fák, á að hafa séð flugvélina kasta einhverju fyrir borð.

N.Snæ.

A.

Hafrún BA-lo, 15 tonna bátur, fór í róður frá Keflavík miðvikudaginn 11-12-1974 um kl.0400.

Tilkynnti það tilkynningarskildunni. Hafði ekki samband næst er hún átti að gera það. Sama kvöld fannst lóðabelgur merktur bátnum rekinn undan Litlahólmi í Leirum. Næsta dag fannst gúmmibátur frá Hafrúnu, lítið útblásinn, 9. sjóm. vestur frá radarskermunum ofan Sandgerðis.

Pann 11-12. var um morgunin SSA 4-5 og gott skyggni. Seinna um morgunin SSV dimviðri og snjókomu. Svo NNA, en aldrei meira en 6-7- vindstig. Þetta er úr Sjó og verzlunardómi Keflavíkur 7-1-1975.

Áhöfnin voru tveir menn, þeir:

Sævar Jónason, skipstjóri, Mýrum 5 Patreksfirði, f. 3-5-1941.

Skráður á bátinn 10-1-1974.

Einar Birgir Hjelm, Sólbakka Bergstað Keflavík, f. 7-10-1932.

Skráður á bátinn 8-11-1974. Sími 92-1957.

Kona Sævars, Birna Bjarnadóttir, nú í Hafnarfirði.

Vinnur þar í Sparisjóðnum.

Kona Hjelms, Erla Jensdóttir, býr að Sólbakka.

Báturinn talinn hafa verið með hvítt stýrishús og lunningi. Nafn hans málað með svörtu á Stýrishúsið og kinnunga. Annars grænn og blár.

Hægt að fá upplýsingar um róðra á Hafnarviktinni og í Hraðfrystið Keflavíkur, þar sem lagt var upp, en báturinn var á línu.

20-2-1976 fór undirritaður til Keflavíkur, að Sólbakka og talaði við Erlu Jensdóttur, um veiðar Hafrúnar og mennina two.

Hín sagði að vertiðin haustið 1974, hefði verið önnur vertiðin sem Sævar hefði verið í Keflavík með bátinn.

Birna Bjarnadóttir, sem má inni í Sparisjóðnum í Hafnarfirði, hefði verið með honum.

Sagði að þeir félagar hefðu róið með límu og alltaf verið tveir einir. Birgir hefði hinsvegar verið búinn að vera auka maður með Sævari í janúar 1974 og þá hefðu þeir ákveðið að vera saman um haustið ef Sævar kæmi þá suður með bátinn. Sagði að Birgir hefði slasast 2.apríl 1974 um borð í bát, sem hann hefði þá verið á. Marist, viðbein farið úr lið og uppúr því komið kölkun í axlarlið.

Sagði að Sævar hefði verið búinn að vera með bátinn í Reykjavík um haustið 1974 nokkuð lengi í vélarviðgerð. Hann hefði svo beðið Birgir um að koma með sér til Reykjavíkur til að sækja bátinn og það hefði hann gert. Síðan hefðu þeir verið einhvern tíma við að mála bátinn og því hann áður en þeir fóru að róa, en Birgir hefði verið skráður á bátinn þann 8/11-74. Sagði það það gæti verið dagurinn sem þeir sóttu bátinn. Svo hefði komið kafli með vondu veðri og lítið verið róið. Sagði að Sævar hefði til að byrja með beitt einn, því erfitt hefði verið að fá fastan beitningarmann, en svo hefði honum tekist það og þetta verið komið í lag. Hún sagðist munna eftir því að nóttina 11-12-74. hefði Sævar hringt kl.0330 og sagt Birgi að hann ætlaði að róa. Birgir hefði hringbölvað yfir því að fara svona snemma. Sævar hefði hinsvegar verið búinn að tala um að þetta yfði síðasti róðurinn hans fyrir jól, því hjónin ætluðu vestur og vera það yfir hátiðina. Hann hefði sagt að Birgir gæti þá tekið túr á meðan, ef hann vildi. Hún sagði að sig minnti að þeir hefðu verið búnir að fara í róður nóttina á undan, frekar en nóttina þar á undan.

Sagði að Sævar hefði verið um 190 c.m. á hæð, grannur og dökkhærður. Hann hefði verið mjög traustvekjandi og hefði aldrei flanað að neinu. Hún telur algerlega útilokað að Sævar hafi látið flækja sig í nokkru ólöglegu, svo sem spíraflutningum, enda hafi gengið vel hjá honum og hann ekki í peningabörf. Segir að hann hafi verið þannig maður, að þetta komi ekki til greina.

Pá segir hún einnig að það sé útilokað að Birgir hafði verið í nokkru sliku. Hann hafi verið þannig, að hán myndi vita það, hefði slikt átt sér stað, enda hafi engir peningar verið fyrir hendi hjá þeim, sem bentu til auka tekna. Sagðist vita að Birgir hefði ekki þekkt Geirfinn. Sjálf sagðist hún ekki hafa þekkt hann. Sagði að þau hjónin hefðu mikið rætt saman um það er lýst var eftir Geirfinni, og verið að geta sér þess til, að hann hefði lent í einhverju uppi á Velli. Sagðist hafa kannast við Sigurbjörn Eiríksson, er hann var barn, en ekki síðan. Sagðist ekki myndi þekkja hann núna. Sagði að þau hvón hefðu skuldað eina og hálfu milliðn. Sagði að Birgir hefði alltaf verið heima, ef hann hefði ekki róið og hefði hann farið út, þá hefði yfirleitt annarhvor sonur þeirra farið með honum, því hann hefði verið heimakær.

Sagði að Birgir hefði verið um meðal maður, dökkhærður. Lét mig hafa góða mynd af honum. Sagði að það hefði verið fljótlega eftir að þeir félagar fórust, sem á loft komust kvíksögur um það að þeir myndu hafa verið í spíraflutningum. Sagði að það hefði ekki verið talað við sig um þetta fyrr en núna.

RÍKISSAKSÓKNARI

Nr. 50 Legt fram í sakadóml
Reykjavíkur 1999

Reykjavík, 26. apríl 1976.

HL / 33

M. 76/76
ÓSKAST TILGREINT I SVARI

Hér með er sakadómi Reykjavíkur framsent ljósrit af bréfi lögreglustjórans í Reykjavík, dagsettu 25. þ.m., til þessa embættis, ásamt gögnum þeim, er þar um ræðir.

F. h. r.

F. h. r.
Halloweens Linoweller

Til 1

sakadóms Reykjavíkur

Kærubók nr. .... 197 .....

Sakad.o nr ..... bls. ....

Nr. 51 Lagt fram í sakadómi

Reykjavíkur 1/9 1976

Lögreglan í Reykjavík

Skýrsla

Föstu daginn 23. apríl 1976

Um Upplýsingar um
nokkra aðila grun-
ða um meðferð
fíkniefna o.fl.

Pess hefur verið farið á leit við undirritaða að
gera skýrslu um vitneskju og upplýsingar, varðandi aðila
er tengdust hugsanlegri meðferð fíkniefna og einnig og
jafnframt leynilegri sölu og dreyfingu á þeim og neyzlu,
svo og leynilegri sölu áfengis sumra þessara aðila.

Pess skal strax getið að flest það sem hér verður
skráð er haft eftir upplýsingaaðilum, sem ekki verða nafn-
greindir hér vegna öryggis þeirra, þá munum við einnig
sjálfir reyna að tilgreina það sem við urðum varir við á
eftirlitsferðum okkar, sem oft voru í beinu framhaldi af
upplýsingum sem við fengum.

Við skýrslugerð þessa verður reynt að stýðjast við
færslur í dagbókum fíkniefnadeildar löggreglunnar, þar sem
undirritaður Þorsteinn J. Jónsson starfaði um áratíbil, þá
verður einnig reynt að vitna til skýrslna ef finnast, þar
sem um marga menn er að ræða í þessum málum og eru ekki
allir tengdir innbyrðis á sama tíma og stað. Þá verður
einnig reynt að skýra frá tengslum þessara manna eftir
minni, en þar verða að sjálfsögðu ónákvæmar dagsetningar
þar sem þessi mál eru þess eðlis að ómögulegt er að hefja
aðgerðir ef ekki er staðfestur eða og rökstuddur grunur
um að efni finnist ef til aðgerða kemur að hálfu lögreglu.

Pegar litið er til baka og mál þessi skoðuð í ljósi
staðreynda í dag, þótti ekki þá ástæða til þess að gera
um þetta sérstakar skýrslur eða að halda skrá yfir það
í dagbók. Einnig kom og fleira til, annir voru miklar og
vorum við þá að vinna að mörgum og óskyldum málum á sama
tíma.

Þá munum við undirritaðir og reyna að stýðjast við
önnur gögn sem við teljum að geti kemið að gagni, til
þess að skýrsla þessi verði sem nákvæmust.

Skýrsla þessi mun ná yfir tímabilið frá 14. febr.
1975 og þar til í desember sama ár. Pennan dag föstu-
daginn 14. febr. 1975 hringdi upplýsingaaðili í

Afgeiðsla:

Lögreglustjórinna
í Reykjavík

Kæruskrá

nr. A-2903/76

Þorstein J. Jónsson þá starfsmann hjá fíkniefnadeild löggreglunnar, er Þorsteini einum kunnugt um nafn þessa manns. Hann tilkynnti að hann hefði grun um að á næstunni, jafnvel um þessa helgi mændi eiga að selja eitthvað magn af hassi (cannabis). Þessi maður hafði áður væitt upplýsingar, sem urðu til þess að nokkrir aðilar urðu uppvísir að innflutningi og dreyfingu á fíkniefnum og vegna þess þótti ástæða til þess að taka þetta alvarlega. Maðurinn kvaðst vera í svo nánum tengslum við þessa menn að ef að til aðgerða kæmi af hálfu löggreglu yrði ekki hjá því komist að handtaka hann með þeim. Maðurinn kvaðst ekki nota fíkniefni, en aftur á móti drekka áfengi og þannig fela sig á meðal þeirra, oft með því að þykjast taka reyk út pípu þegar þeir séu við neyzlu, þeir séu sér kunnugir og viti ekki um hinn raunverulega tilgang hans með því að umgangast þá, sem hann segir vera að hjálpa löggreglunni við að koma upp um þá.

Upplýsingaaðilinn sagði að þessi viðskipti sem hann greindi frá mundu eiga að fara fram nálægt "Klúbbnum", þá greindi hann einnig frá nöfnum manna og gaf upp skrásetningarnúmer bifreiða þeirra og gerð, til þess að auðvelda okkur eftirleik ef til aðgerða kæmi. Var svo um samið að upplýsingaaðilinn hringdi og léti vita, en þó því aðeins að hann væri viss um að efni mundu vera fyrir hendi, sem auðvelt mundi að finna og nái í.

Þessi dagur leið og það var ekki fyrr en kl. 20:15 kvöldið eftir að upplýsingaaðilinn hringdi og sagði þá frá því að allt hefði farið öðru vísni en hann hafði ætlað daginn áður, en von væri til þess að eitthvað gerðist það kvöldið eða um nóttina.

Ekkert gerðist meira þessa helgi, en á þriðjudeginum 18. febr. kom upplýsingaaðilinn á skrifstofu fíkniefnadeilda löggreglunnar og gerði frekari grein fyrir máli sínu og gaf nánari upplýsingar um þá aðila sem eiga hluta að máli. Nöfn þeirra manna eru: Sigurður J. Guðjónsson Mosgerði 17, f. 27. 2. 1944, nafnnr. 7859-1463. Hann á tvær bifreiðar: R-10634, sem er hvít fólksbifreið af gerðinni Peugeot og stundar hann leigu-bifreiðaakstur á henni, þá á hann einnig R-41641 af gerðinni Dodge bláa að lit af árgerðinni 1965, sem hann var sagður nota ef mikið lægi við.

Helgi Sveinbjörnsson Melabraud 6^v Seltjarnarnesi f. 29. 12. 1947, nafnnr. 3984-9410. Hann var sagður eigandi að bifreiðinni R-3769, sem er af gerðinni Rambler, brún að lit. Pennan dag var skráður eigandi að henni Ólafur J. Einarsson f. 2. 10. 1943 nafnnr. 6749-9067.

Pórhallur Leifsson Hagamel 45 f. 16. 3. 1948 nafnnr. 9612-1598. Hann á bifreiðina R-34711, sem er sendiferðabifreið af gerðinni GMC, græn að lit.

Sævar Helgason Rauðalæk 32 f. 14. 9. 1946, nafnnr. 8837-8598. Hann á bifreiðina R-35123 sem er af gerðinni GMC, sem er sendiferðabifreið græn að lit og munu þeir tveir síðast nefndu aka bifreiðum sínum frá sömu sendibílastöð.

Vegna þessarar stöðu og vitneskju Þorsteins um sér störf Hilmars Þor-

björnssonar varðstjóra, sem starfaði ásamt fleirum við að upplýsa um leynivínsala, óskaði Þorsteinn eftir samstarfi við Hilmar, sérstaklega vegna Sigurðar J. Guðjónssonar, sem lengi hafði verið grunaður um leynivínsölu og var Hilmari þá jafnframt tilkynnt um grun þann er beyndist að Sigurði og félögum hans varðandi meðferð fíkniefna.

Strax eftir vinnu þann 18. febr. fóru Þorsteinn og Snorri Sigurjónsson, starfsmenn fíkniefnadeildar löggreglunnar í eftirlit og var hugmyndin að reyna að fylgjast með ferðum títt nefndra grunuðu manna og jafnframt til þess að sannreyna hvort upplýsingar væru réttar og þá einnig til þess að reyna að sjá nefndar bifreiðar, til þess þá síðar að geta þekkt þær ef til kæmi. Var okkur sagt að eigendur GMC bifreiðanna, skiptust oft á að nota bifreiðarnar á kvöldin og næturnar og leggðu þá annarri bifreiðinni gjarnan á ákveðnum stað í borginni, Petta reyndist rétt vera. Við fundum bifreiðina R-34711 í akatri, en R-35123 á bílastæði, eins og okkur hafði verið greint frá. Við fylgdum R-34711 eftir lengi kvölds úr fjarlægð, en það virtist vera algjörlega stefnulagus akstur og mennirnir virtust ekki hafa tal af neinum það kvöldið.

Hér er rétt að skjóta því inn að upplýsingaaðilinn hafði verið búinn að segja frá því að menn þessir stunduðu mikið neyzlu á cannabis saman og að þeir væru á annarri hvorri GMC bifreiðinni og þá einnig Sigurður á bifreiðinni R-10634 og væru þeir nokkuð örugglega nálægt "Klúbbnum" hvert kvöld, þegar þar væri opið og sannfærðumst við um það. Við vorum þar nærríx mörg kvöld og fylgdumst með þeim úr fjarlægð, en fengum ekki tækifæri til aðgerða.

Þá hafði upplýsingaaðilinn látið að því liggja að menn þessir færðu til Keflavíkur, en hann var ekki viss um hvort þeir voru að fara til þess að selja eða til þess að kaupa fíkniefni, en ástæðuna fyrir því að ekkert varð af viðskiptum þann ~~XX~~ 15. aða 16. febr. taldi hann vera þá að seljandinn hafði hækkað verð á hverju grammi af cannabis um 100-150 krónur.

Samkvæmt framansögðu virðist mega ráða að menn þessir hafi mikið haft um hönd fíkniefni, enda þótt okkur tækist ekki að standa þá að verki.

Þá nefndi upplýsingaaðilinn Helga Sveinbjörnsson, sem þá ók hjá SVR og taldi að hann æki jafnvel undir áhrifum eftir neyzlu á cannabis og grunaði hann jafnvel um að fá sér í bípu er hann hafði tíma við biðstöð.

Við reyndum að fylgjast með Helga en sáum ekkert það til hans, sem bent gæti til neyzlu hans. Þá var okkur sagt að Helgi hefði til afnota herbergi í Skerjafirði og þangað kæmu til hans fólk til þess, annað hvort til að kaupa af honum efni eða til þess að neyta þeirra þar.

Hér vil ég vísa til skýrslu er barst fíkniefnadeild löggreglunnar þann 25. febr. 1975, en sem var gerð daginn áður um atburð sem gerðist þann 14. febr. 1975, er skýrslan gerð að Hilmari Þorbjörnssyni varðstjóra.

Skýrsla þessi greinir frá ferðum leigubifreiðarinnar R-38981, en ökumaður hennar var í umrætt sinn Einar Gunnar Óskarsson Langagerði 32.

Skýrsla þessi var á sínum tíma einnig send aðalfulltrúa lögreglu-stjóra Hr. William Th. Möller og vísast til hennar í heild um það atvik og fylgir hér með afrit af henni. Það skal hér tekið fram að Hilmar og félagar höfðu þá oft áður séð nefndan Einar á tali og ó eða í bílum með þeim: Sigurði, Pórþalli og Sævari, án þess þá að vita um tengsl þeirra sem síðar komu í ljós. Einig var á umræddu tímabili mikið með þeim félögum leigubifreiðastjóri ó bifreiðinni R-1834 sem ekið er frá Hreyfli og var hann ýmist með þeim í sinni bifreið eða þeir í hans. Þessi maður er Örn Rúnar Pétursson HJaltabakka 8 f. 16. 4. 1946.

Pegar framangreind skýrsla var gerð var getið farþega, sem þá var ekki vitað um hvað héti. Seinna við eftirgreppsþáanx, kom í ljós að það var Valdimar Ólsen sem mun skráður til heimilis að Framnesvegi 61 í Rvík.

Pann 1. mars 1975 var farið í sérstakt eftirlit til þess að fylgjast með bifreiðunum: R-10634, R-38981, R-34711, R-35123, R-41641 og R-3769, einig R-1834, sem áður er nefnd. Við sáum þá bifreiðarnar, R-10634, XX og R-34711 og voru þeir þá lengi staðsettir við veitningahúsið Klúbbinn, en ekki sáum við neitt það til þeirra sem gaf tilefni til aðgerða, en eithvað fannst okkur samt grunsamlegt við R-10634 og eltum vuð bifreiðina frá Klúbbnum, er hennik var ekið þaðan, suður Kringlumýrarbraut, en á móturnum Suðurlandsbrautar var henni ekið til vesturs inn á Laugaveginn á mikilli ferð og þar mistum við af henni, leituðum við lengi nætur en urðum hennar ekki varir þá nótt.

Pann 19. mars 1975 var okkur tilkynnt að til stæði ferð til Hveragerðis á bifreiðinni R-35123 og að ferðin gæti hugsanlega verið farin til að sækja þangað fíkniefni (marihuana). Var okkur sagt að í bifreiðinni mundu vera 3 karlmenn og sennilega 1. kona. Rástafanir voru gerðar til þess að fylgjast með ferðum bifreiðarinnar, en ekki urðum við bifreiðarinnar varir og fréttum seinna að ferðin hefði aldrei verið farin.

Pann 4. apríl 1975 var okkur svo fjarlægd að framangreindir bifreiðastjórar mundu þá vera með í fórum sínum hass, sem nefnt var "Svartur Tyrki", nýtt hafn, sem við höfðum ekki ódur heyrta á cannabisefnum. Var enn hafist handa um eftirlit, ef vera kynni að við nú fengjum tækifæri til þess að hafa hendjur í hári þessara manna, en við fundum þá ekki.

Hér má geta þess að óskað hafði verið eftir því við Hilmar Þorbjörns-son og hans samstarfsmenn að þeir reyndu að stöðva akstur þessara bifreiða ef þeir yfðu varir við þær í akstri að næturlagi og gerðu leit í þeim og að það yrði gert á þann hátt að aðeins væri verið að leita að áfengi, en að sjálfsögðu væri leitin þó einnig og aðallega að fíkniefnum. Lwitað var nokkrum sinnum í bifreiðinni R-10634 og að minsta kosti einu sinni ó R-38981 og R-1834, en það bar ekki árangur.

Alltaf öðru hverju, eins og tími gafst til var reynt að fylgjaat með þessum mönnum öllum, en það bar ekki árangur.

Svo var það þann 16. des. 1975 að upplýsingaaðili tilkynnti að þá þann dag mundi Sigurður J. Guðjónsson ~~varða umm~~ með hass í bifreiðinmi, sem hann hafði fengið daginn áður. Mundi efnið falið undir aftursæti bifreiðarinnar og síðan mundi falinn á milli framsætanna. Þá fylgdi það einnig sögunni að Sigurður og Helgi Sveinbjörnsson ætluðu að stela miklu magni af hassi, sem þeir vissu umm, földu úti í bæ, en ekki mun hafa hrðið af því að minsta kosti barst okkur ekki vitneskja um það. Þetta kvöld var gerð leit í bifreiðinni R-10634 með sérstöku tilliti til ofangreinds, en ekkert fannst.

A tímabilinu ~~xem~~ Laugavegur 32 var rekinn sem gistiheimili, voru ölkumenn bifreiðanna: R-38981, Einar Óskarsson, E-1834, Örn Rúnar Pétursson og R-34711 Pórhallur Leifsson, mjög oft þarna við nefnt hús, oft þá aðeins ein af nefndum bifreiðum, en allir framangreindir menn, ýmist allir í einu eða einhverjur af þeim og gengu þar út og inn, eins og þeirr ættu þar heima, það skal þó tekið fram að ekki er víst að Helgi Sveinbjörnsson hafi verið þar með þar sem Hilmar og hans félagar eru ekki vissir um að þekkja hann, en stundum voru þó aðrir óþekktir með þeim.

Með Einari G. Óskarssyni var á umræddu tímabili, mjög oft farþegi sem við þekktum sem Únnstein Jónsson, sem gengur undir nafninu "Svarti Kötturinn" hann mun eiga heima að Baldursgötu 7 f. 15. 1. 1939.

Skömmu eftir að þetta gerðist var Einari G. Óskarssyni vikið af Hreyfli, vegna sakamála og Örn Rúnar Pétursson hefur nú hætt akstri bifreiðarinnar R-1834. Þá er það einnig vitað að Sævar Helgason hefur selt bifreiðina R-35123 og er hún nú skráð á X-númer og Sigurður Guðjónsson hefur selt sína bifreið, það er R-41641 og þáverandi kaupandi var Pröstur ~~Hag~~ Ólafur Víðisson og var þáverandi heimilisfang að Ávallagötu 17.

Skýrsla þessi er gerð samkvæmt ~~testu~~ vitund gg eins og við munum atburðina, aðra en þá sem við höfum getað vitnað til samkvæmt bókunum og skýrslum.

Petta tilkynnist yður hér með
herra lögreglustjóri.

Virðingarfyllst,

Hilmar Þorbjörnsson

varðstjóri

Hilmar Þorbjörnsson

varðstjóri

Edvard Skúlason

lögr.þj. nr. 93.

Kærubók nr.

19

Sakad.b. nr.

bls.

Nr. 52

Reykjavíkur

Lagt fram í sakadómi

1/9

1976

AB

Lögreglan í Reykjavík

Skyrsla

Mánu daginn 24:febr. 1975.

Um hugsanlega dreifingu fíkniefna ór leigubifreið:

Upplýsingaskýrsla send yfirlögregluþjóni Bjarka Eliassyni þann 24:febr. 1975.

Afgreiðsla:

FREMLJAT
HJÁ W.T.H.M.

Lögreglustjórinna
í Reykjavík
Keruskrá
nr.

Föstudaginn 14:febrúar s.l. var undirritaður á eftirlitsferð í ómerktri bifreið ásamt lögreglumönnum nr: 97 og 96.og vorum við öðru fremur að huga að leynivínsölum.

Um klukkan 21:30.veittum við því athygli,að fjarskiptastöð Hreyfils kallaði upp ökumann með kallnúmerinu 725:Var ökumaður spurður að því hvort hann væri laus,og hvað hann svo vera.Var hann þá spurður að því hvort að hann gæti farið og talað við Auði sem væri stödd að Kvisthaga nr: 25.Pað sem að við töldum að um ólöglega áfengissölu gæti verið að ræða,fórum við á staðinn.Staðsettum við okkur í námd við húsið.Skömmu síða var leigubifreiðinni R-38981,sem er mosagræn Dadsum fólksbifreið,ekíð að húsinu.Í bifreiðinni var auch ökumans einn farþegi í framsæti,og þótti okkur það furðum sæta,þar sem ökumaður hafði sagt að hann væri laus. Stuttu síðar komu tvær stúlkur út úr nefndu húsi og virtist okkur að þær ættu einhver viðskipti við ökumann.Mokkru síðar var bifr:ekíð af stað,og veittum við henni eftirför að veitingahúsinu Lækjarteigi 2.þar yfиргáfu stúlkurnar bifr:ásamt farþeganum er hafði setið í framsætinu.Urðu þau samferða inn í veitingahúsið.Pegar að við höfðum fullvissað okkur um að ekki hæfðu átt sér stað áfengiskaup,höfðum við ekki frekari afskipti af málín.

Um klukkan 23:30,heyrðum við að aftur var kall að í 725.og hann spurður að því hvort að hann gæti komið að Nýlendugötu 22.Hann sagðist vera laus og mundi fara á staðinn.Við biðum á staðnum þegar hann kom það að,og fylgdumst með því hvað fram fór í sjónaukum.Sáum við þá að fyrrgreindur farþegi var nú aftur í framsæti bifreiðarinnar.Stuttu síðar settust tveir síðhærðir unglingsar (hippar)inn í aftursæti bifreiðarinnar.Töluðust þeir við stutta stund,og áður enn að þeir yfиргáfu bifreiðina sáum við að einkver viðskipi áttu sér stað.Aftur gengum við úr skugga um að ekki var um áfengiskaup að ræða,og höfðum því ekki frekari afskipti að málín.

Er nefnd bifreið var stödd við Nýlendugötu 22.var ökumaður hennar spurður að því hvort að hann væri laus,og hvað hann svo vera.Var hann þá spurður að því hvort að hann gæti komið upp á Kóngsbakka númer 6 eða 8.Kvað hann svo vera.Hann ók síðan sem leið lá að Kóngsbakka,ásamt fyrrnefndum farþega.Pegar að hann kom á staðinn,kom ung stúlka út í bifreiðina,og settist hún í aftursæti bifreiðarinnar.Sáum við þá greinilega að einhver viðskipti áttu sér stað milli stúlkunar og ökumans:Stuttu síðar yfиргaf stúlkan bifreiðina,enn þegar að hún var stödd skammt frá,virtist okkur sem hún setti eithvað í pilsfald sinn.Ekki hafði hún áfeng meðferðis og léturnum við því hana afskiptalausa.Síðan var bifreiðinni ekið á brott.Eftir á að hyggja vaknaði hjá okkur grunur,að um dreifingu á fíkniefnum væri að ræða.Öfludum við okkur því upplýsinga um hver ökumaður bifreiðarinnar væri.

Samkvæmt upplýsingum frá Hreyfli mun ökumaður R-38981. heita
Einar Óskarsson til heimilis að N Langagerði 32. Reykjavík.
sími 84562.

Fyrrnefndan grun okkar drögum við að því, að nefndur öku-
maður virðist ekki stunda venjulegan leiguakstur, heldur ganga
fyrir skilaboðum. Væri þess vegna ekki úr vegix að nefndum öku-
manni yrðu gefnar frekari gætur. Það skal tekið fram, að hann er
mjög var um sig og gætinn, og þess vegna er mun erfiðara að fylg-
jast með honum. Það er ósk undirritaðs að fá að fylgjast nánar
með manni þessum.

Petta tilkynnist yður hér með, hr. lögreglustjóri.

Virðingarfyllst.

Hilmar Þorbjörnsson varðstj:

LÖGREGLUSTJÓRINN Í REYKJAVÍK

Nr. 50 Lagt fram í sakadóml

Reykjavíkur

Reykjavík, 25. apríl 1976.

1/9/1976
WTHM

WTHM

Með vísan til samtals yðar, herra vararíkissaksóknari, við Bjarka Elíasson, yfirlögreglubjón, föstudaginn 23. þ. m., eru yður hér með sendar löggregluskyrslur nr. 2903/76 ásamt ljósritum af skýrslum frá 26. nóvember 1967, 7., 14. og 15. nóvember 1970, 27. nóvember 1971, 11. og 12. mars 1972 og 25. desember 1973 en ljósrit þessi varða einkum ætlaða óleyfilega áfengissölu Sigurðar Guðjónssonar, Mosgerði 17, Reykjavík. Einnig er sent ljósrit af upplýsingaskýrslu um hugsanlega dreifingu fíkniefna, dags. 24. febrúar 1975.

e.u.

Göðu Málens.

Hr. vararíkissaksóknari,
Hallvarður Einvarðsson,
Embætti ríkissaksóknara.

[Signature]

Löggreglan í Reykjavík

Skýrsla

Sunnu daginn 25. apríl 1976

Um Upplýsingar um grunaða aðila.

I framhaldi af skýrslu gerðri [REDACTED] þ. 23. 4. s.l. var undirritaðum fálið að kannænn frekar hvort hugsanlegt væri að temgja nöfn allra, eða einhverra áður nefndra aðila rannsóknum fíkniefnadeildar lögreglunnar og þá á hvern hátt annan, heldur en þegar hefur komið fram.

Verð ég enn að vísa til skýrslu Hilmars Þorbjörnssonar varðstjóra, sem áður hefur verið lögð fram og atvirkakeðju sem þar var rakinn og sem lýsti akstri leigubifreiðarinnar R-38981 þ. 14. 2. 1975, sem sendur var af stjórnstöð Hreyfis á ýmsa staði þann dag, eftir að hafa gefið upplýsingar í talstöð (kallmerki R-38981 var "725") um að hann væri laus, en hafði þá farþega með sér, sem telja verður óvenjulegt í leigubifreiðaakstri, nema önnur iðja hafi verið stunduð, eins og við löggreglumenn höfðum grun um.

Það kom ekki fram í nefndri löggregluskyrslu, að ásamt Hilmari og Edvardi var löggreglukonan Katrín Porkel[REDACTED]sdóttir í eftirliti með þeim fyrr nefndu, og það var ekki fyrr en eftir að skýrslan hafði verið afhent Bjarka Elíassyni að það upplýstist og þótti þá ekki óeðlilegt að hafa tal af Katrín og spyrja hana um þetta atvik.

Var ég undirritaður ásamt fleirum vitni að því er Bjarki talaði við Katrín og spurði hana að því hvort hún myndi eftir meinhverju sérstöku í sambandi við eftirlit með Hilmari Þorbjörnssyni og Edvardi Skúlasyni þar sem þau hefðu verið að fylgjast með leigubifreið sem hafði farþega með í þau hús sem sent var að. Katrín kvaðst muna eftir því og spurði Bjarki hana þá að því hvort hún myndi nú eða hefði bekkt pennan farþega og kvaðst hún hafa bekkt hann sem Valdimar Ólsen.

Undirritaður hafði í dag tal af Katrín Porkel[REDACTED]sdóttur og minnti hana frekar um þetta mál og sagði hún mér að þegar hún hefði verið með í eftirlitinu þetta kvöld og hefði séð pennan mann, sem var farþegi í bifreiðinni R-38981, hefði hún bekkt hann og vitað að hann het Valdimar Ólsen og að

Löggreglustjórin

í Reykjavík

Kæruskrá A

nr. 2903/76

hann var endurskoðandi. Hún kvaðst þó petta kvöld ekki hafa munað nafnið á honum, en síðar sagt Hilmari frá því. Þá spurði ég hana að því hvernig og hvar hún hefði feggið að vita nafn hans og sagði hún mér þá að það hefði gerst kvöld eitt, er hún var í löggreglueftirliti í veitingahúsínu að Borgartúni 32 "Klúbbnum" hún hefði verið þar í skrifstofu hússins ásamt annarri löggreglukonu og víneftirlitsmönnum og að Valdimar hafði sjálfur kynnt sig með nafni.'

Par sem nú þessi rannsókn beinist nú sérstaklega að vitneskju um Valdimar Olsen og hvort eða hvernig nafn hans tengist fíkniefnarannsóknnum undirritaðsx og félaga mínum Snorra Sigurjónssyni, fékk ég hann til aðstoðar, en hann vann með mér lengi að þessum rannsóknum.

Við grandskoðuðum þau skjöl er gátu tengst þafni hans, en það var þá aðallega í sambandi við heimili hans að Framnesvegi 61.

Aðeins á einum stað sáum við skráð á skýrslu heimildir um hann, þar sem grunaður aðili skýrir frá því við skýrslutöku hjá lögreglunni að hann hafi átt heima að Framnesvegi 61 um tíma og þá greitt húsaleigu, Huldu Margréti Waddell, sem hinn grunaði sagði að hefði umrædda íbúð á leigu ásamt bróður sínum, sem mun vera Valdimar Olsen, þessi íbúð er á þriðju hæð til vinstri að Framnesvegi 61.

A árunum 1972-1974 var einmitt þessi íbúð, einn þeirra stæða sem fíkniefnadeild löggreglunnar gaf sérstakar gætur. Samkvæmt skýrslum frá þessum tíma, fóru þar fram alls kyns misferli í sambandi við fíkniefni, neyzla, dreifing, útvegun og sala og eru á skrá löfn um 20 aðila, sem koma þar við sögu, en ekki kom nafn Valdimars Olsen þar inn, hins vegar minnir mig að einhver nefndi það að Valdimar væri sjómaður, en við könnuðum það ekki frekar þá, þar sem ekki beindist að honum grunur við rannsóknir okkar.

Ef óskað verður frekari upplýsinga varðandi mál petta og þá óskað eftir nöfnum þeirra aðila sem komu við sögu vegna rannsókna okkar á fíkniefnamálunum, eru öll þau nöfn fyrir hendi.

Valdimar Olsen mun fæddur þ. 22. 2. 1948, nafn nr: 9064-1296 og samkvæmt minni viðneskju hefur hann verið skráður með lögheimili að Framnesvegi 61 frá því á árinu 1969 og þar til á síðasta ári, 1. des. 1975.

Petta tilkynnist yður hér með,
herra löggreglustjóri.

Virðingarfyllst,
Þorsteinn Jónsson
varðstjóri.

Kærubók nr. .... 19 .....

Sakad.b. nr. .... bls. ....

Nr. 55 Lagt fram í sakadómi

Reykjavíkur 1/9 1976

af Óðd.

Lögreglan í Reykjavík

Skýrsla

Mánu daginn 4.5. 1976.

Um: Upplýsinga skýrsla.

I framhaldi af áðurgerðri upplýsingarskýrslu, minnist ég undirritaður atviks, sem ég varð vitni að, þetta var á tímabilinu, apríl maí árið 1975. Eg var þá staddur togarabryggjunni, og sá þar bát, hvítan á að giska 8 tonn, bátur þussi var með stýrishúsi, lúkkar og dekki. Um borð í ~~þá~~ bátnum voru að mig mynnir 3 fullorðnir menn. Eg sá síðan að bifreiðinni R-38981, og R-34711, var ekið að bátnum. Eg bekkti ökumann R-38981 fyrir Einar Gunnar Óskarsson, og ökumann R-34711 fyrir Þórhall Leifsson, þeir fóru báðir um borð í fyrr nefndan bát, og voru þar alllengi á tali við menn þá, s þar voru fyrir. Þeir fóru síðan burtu á áðurnefndum bílum hvor í sínu lagi. Eg veitti síðan bátnum ekki meiri athygli. Eg man greinilega að bátur þessi var skrásettur úti á lahti, mig mynnir frá Hornafirði, en um það er ég ekki fullviss, eins man ég ekki nú nafn hans. I framhaldi af áðurnefndri upplýsingarskýrslu, sem gefin var þann 23-5-1976, hefi ég nú að beiðni, aflað mér upplýsingar um eftirfarandi: bátur sá, sem um ræðir er nú og var á fyrrnefndum tímabili í eigu, Hlöðvers Helgasonar Óðinsgötu 32b sími 10300. Hlöðver þessi er leigubifreiðarstjóri á B.S.R., og á bifreiðina R- Hlöðver ekur ekki sjálfur bifreiðinn Bátur þessi heitir nú, Kópur og stendur á þurru landi við Hafnarböðin vestur á Grandagerði, og þar hefur eigandi verið að mála hann undanfarið.

Að fengnum upplýsingum hjá manni, sem óskar eftir að sín sé ekki getið nema þess verði krafist sérstakleg varð hann aldrei var við að bátur þessi væri notaður til fiskveiða að neinu tagi, og finnsta honum nú er hann hugsar til baka, allar ferðir Hlöðvers og sona hans, mj grunsamlegar. Eins segir maður þessi, að Hlöðver hafi ekkert geta unnið f langan tíma sökum veikinda, en virð samt hafa næga peninga milli handanna. Þannig hafi hann nýlega keyft sér dýraneinkabíl, og annað eftir því Einn son á Hlöðver, og heitir hann Sævar Hlöðversson, f.1-9-1950, Sævar er númer 1246 í myndasafni lögreglu. Að sögn áðurnefnds mans, hefur Sævar fymist verið að aka bifreið föður sins, og þá um leið verið með honum, eða farið einn ásamt einhverjum kunnungjum sínum á bátnum.

Afgreiðsla:

Lögreglustjórinna

í Reykjavík

Kæruskra

nr. A-3105 76

Þetta tilkynnist yður hér með,
Hr. lögreglustjóri.

Virðingarfyllst,

Edvard Skúlason
lögregluþjónn nr. 93*Edvard Skúlason*

Nr. 56 Lægt fram í sakadómi
Reykjavíkur 18. 6. 1976

HE/SJ

Reykjavík, 18. júní 1976.

M. 76/76

ÓSKAST TILGREINT I SVARI

Með vísan til samtals við Örn Höskuldsson, fulltrúa, er sakadómi Reykjavíkur hér með framsent bréf sakadóms í ávana- og fíkniefnamálum, dagsett 16. þ.m., ásamt þargreindri skýrslu Kristjáns Péturssonar, deildarstjóra, og Gísla Páls-sonar, löggreglupjóns, til athugunar.

F. h. r.

Hauvarður Eiríksson

SÍN I 66. 122

Til
sakadóms Reykjavíkur.

Nr. 57 Lagt fram í sakadómi
Reykjavíkur 16.6.1976
H.C.

SAKADÓMUR
I ÁVANA- OG FÍKNIEFNAMELUM

HVERFISGÖTU 113 · REYKJAVÍK
SÍMI 23323 OG 23324

Hr. vararíkissaksóknari
Hallvarður Einvarðsson
Hverfisgötu 6
Reykjavík.

RÍKISEAKSÓKNARI
Málastará, nr. 761/76

tilv. AG/erþ

DAGS. 16. júni. 1976.

Samkvæmt fyrra samkomulagi sendist
yður hér með upplýsingaskýrsla Kristjáns
Péturssonar deildarstjóra og Gísla Péturs-
sonar löggregluþjóns.

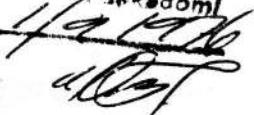
F. 4.

Anarður.

fhs.

RÍKISEAKSÓKNARI
Dagur, 25.6.1976

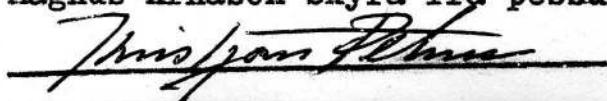
Nr. 581 last fremsíðadómi
Reykjavíkur

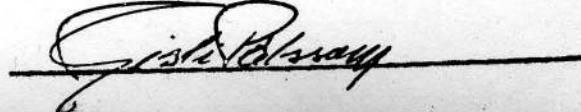
Reykjavík 16 júní 1976.

I viðræðum, sem við undirritaðir áttum við Matthildi Guðmundsdóttir á Spáni dagana 6 - 8 júní s.l.v/aðildar henmar að meintu smygli á hassi frá Ceuta í Marokkó til Algeciras, skýrði hún okkur m.a. frá eftirfarandi:

1. Að Mariné Sævar Giesielski hafi farið með stúlkunni, sem drukknaði í Vík í Mýrdal, annað hvort ond henmi samferða eða farið þangað daginn eftir. Hafi Sævar kyrkt hana, en síðan hafi líkinu verið kastað í sjóinn til að villa fyrir um verknaðinn. Matthildur segir að Magnús Árnason hafi skýrt sér frá þessu.
2. Nokkrum eftir að Sævar og félagar hafi orðið Guðmundi Einarssyni að bana hafi Sævar beðið Hinrik Þórisson að koma með sér í ferðalag í (Þjórsárdal ?). Hafi Sævar þá verið búinn að ákveða að drepa Hinrik, vegna vitneskju hans um morðin og lausmælgi hans. Eftir að þeir komu á staðinn hafi Hinrik fengið hugboð um hvað til stæði og því leitað uppi fólk, sem hann gæti dvalið hjá þar til hann kæmist til Reykjavíkur. Matthildur segir að Magnús Árnason hafi einnig greint sér frá þessu.
3. Tryggvi Leifsson hafi keypt stóra kjötöxi rétt áður en Guðmundur Einarsson hafi verið myrtur. Hafi þessi kjötüxi verið síðan notuð til að búta sundur líkama Guðmundar, sem síðan hafi að einhverju leiti verið geymdur í ísskáp um stundarsakir.
4. Hinrik hafi komið í heimsókn til Sævars rétt eftir lát Guðmundar og þá verið boðið upp á blóðte, sem sagt væri úr nautablóði. Rétt á eftir hafi Hinrik verið að því spurður, hvernig honum bragðaðist af blóðinu úr honum Guðmundi. Matthildur hefur þetta einnig eftir Magnúsi.
5. Lík Guðmundar sé grafið skammt fá húsinu, þar sem hann létt lífið. Matthildur telur Sigríði Gísladóttir vita eitthvað um pennan þátt málssins.
6. Matthildur hefur það einnig eftir Magnúsi Árnasyni, að Sævar hafi verið fenginn til að kveikja í sumarbústað forsætisráðhr. á Þingv.
7. Matthildur segist hafa heyrt að samband Sævars við Magnús Leópoldsson hafi verið náið m.a. hafi Magnús greitt fargjald fyrir Sævar til Luxemburg og jafnframt látið honum í té verulegar fjárrupphæðir, en með Sævari fór þessa ferð sonur Ósvalds Knudsen.

Ath. Telja verður líklegt, að Matthias Einarsson hafi einnig heyrt Magnús Árnason skýra frá þessu.

LÖGREGLUSTJÓRINN Í REYKJAVÍK

Nr. 59 lagt fram í sakadóml
Reykjavíkur 11.9.1976

Reykjavík, 6. júlí 1976.

[Signature]
SS/GG

Hér með sendist yður, herra yfirsakadómari,
skýrsla lögreglunnar í Reykjavík nr. A- 5304/76.

Sigurður Ólafsson.

Yfirsakadómari
Reykjavík.

Kærubók nr. 19

Sakad.b. nr. bls.

Nr. 60 Lagt fram í sakadómi

Reykjavíkur 1/2 1976

Lögreglan í Reykjavík

Skyrsla

Priðju daginn 06. júlí 1976.

Um: Upplýsinga
skýrsla.
(Franklín K.
Steiner)

Síðla dags, hinn 1.apríl s.l., mætti til fyrirtöku hjá fíkniefnadeild Franklín Kristinn Steiner sem ítrekað hefir komið við sögu við rannsóknir fíkniefnamála. I greint sinn mætti Franklín K. Steiner samkvæmt boðun og eins og ætið áður yfirheyrður sem grunaður, þá í máli kenndu við Jónas Ómar Snorrason. Sakir voru á Franklín bornar og viðurkenndi hann brotið. Við svo búið var Franklín frjáls ferða sinna.

I lok fyrirtöku hafði Franklín á orði, að þannig væri ætið hjá yfirvöldum "smáneytendur" væru handteknir og yfirheyrðir um eigin-gjörðir en þeir hinir "stóru" kæmust undan. Eg undirritaður spurði nefndan Franklín hvað við væri átt með orðinu "stóru". Kvaðst hann þar hafa í huga þá aðila er í gæsluvarðhaldi væru vegna rannsóknar á hvarfi Geirfinns Einarssonar frá Keflavík. Til-tóki nefndur Franklín þar einn ákveðinn mann og gat þess að sá játaði sjaldnast. Nánar tókum við til við að ræða þau mál er mjög voru til umræðu á greindu tímabili, rannsóknir manns-hvarfanna. Franklín K. Steiner vék að Kristjáni Viðari Viðarssyni og talaði um, að sá hafi rætt um hvarf Guðmundar Einarssonar við ýmsa aðila að Laugavegi 32, án þess þó að skýra nánar hvað við væri átt eða við hverja Kristján hafi rætt, en bætti við að eflaust hafi Kristján rætt um hvarf Geirfinns Einarssonar við sömu aðila og þá á sama stað.

Lítið ræddum við frekar þessi mál, enda nefndur Franklín Steiner fremur lítið ræðinn maður hvað varðar sakamál.

Lögreglustjórinna
í Reykjavík

Kæruskrá 17

nr. 5304/76

Petta tilkynnist yður hér með,
herra lögreglustjóri.

Virðingarfyllst,

Göslí Pálsson
Göslí Pálsson,
lögreglum.

24675

Kerubók nr.

289

Nr. 61

Lagt fram í sakadóttir

Sakad.b. nr.

19

bls.

Reykjavíkur

1976

Lögreglan í Reykjavík

Skýrsla

Um: Ölvun,
geymsla o.fl.

Mánuðaginn 31-3 1975 kl. 21,45

var hringt til lögreglunnar og óskað aðstoðar að veit-
ingahúsini Naust við Vesturgötu.

Undirritaður fór á staðinn ásamt lögreglumanni nr. 98. Á staðnum tókum við tali mann er kvaðst heita Sigurbjörn Eiríksson, Alfsnesi Kjalarnesi, f.5-12-'25. Sigurbjörn bar engin merki áfengisneyslu. Hann kvaðst hafa verið staddur á salerni hússins, er maður, sem barna var einnig staddur, hefði veist að sér og brigslað sér um aðild að svonefndu "Geirfinnsmáli" o.fl. Hann kvaðst hafa látið þetta afskiptalaust í fyrstu, en er maður pessi. hefði haldið þessu áfram, og síðan tekið harkalega í öxl sér, hefði hann fitt við manninum þannig að hann hefði dottið í gólfíð. Sigurbjörn óskaði eftir að koma á lögreglustöðina ásamt fyrrnefndum manni.

Fyrrnefndur meður, sem var mjög áberandi ölváður, fylgdi okkur síðan á Miðborgarlögreglustöðina. Aðspurður af Jónaci Jónassyni varðstjóra kvaðst hann heita Guðmundur Jóhannesson, Freyjugötu 49 Rvk, f.7-7-'29, n.nr.3082-3958. Hann kvaðst hafa verið staddur á salerni Nausts, er hann hefði séð Sigurbjörn og sagt við hann: "Þú ert Geirfinnur", há hefði Sigurbjörn slegið sig í gólfíð. Guðmundur hafði enga sjánlega áverka.

Varðstjóri óskar síðan eftir að við færðum Guðmundá heim til sín. Eins og áður sagði var Guðmundur mjög áberandi ölváður og mestur og haðrneitaði að fara heim til sín. Hann var því að boði varðstjóra færður í fangag. lögreglunnar, klefa nr. 6. Hann hafði meðferðis kr.64.855, 00. *Lædinn laus kl. 01.01.76.*

Lögreglustjórinna
í Reykjavík

Kæruskrá A-

nr. 27091

75

Petta tilkynnist yður hér með,
herra lögreglustjóri.

Virðingarfyllst,

Jóhann Þórss
Lögreglum. nr. 60.

RÍKISÚTVARPIÐ

290

Um hvernig Þíkisútv.

85900.

Haraldur Kristinsson
Kongsbakki 14
Hluma 74097

INNHEIMTUDEILD
Laugavegi 176, - Sími 85900
REYKJAVÍK

KVITTUN

fyrir greiðslu afnotagjalds
útvarps.

230

Reikningsnr. notanda	Innheimta	Útskrift
6272-4145-01	74-06	08.11.74

MAGNUS LEOPELDSSON
LUNDARBREKKA 10
KOPAVOGUR

Hljóðvarpsgjald	Sjónvarpsgjald	Reikningsupphæð kr.
		4.510

19, 11 1974

Haraldur Kristinsson

Kvittun innheimtumanns

GÍRÓ-SEÐILL
VIÐSKIPTAREIKNINGI

JT

Nr. 82 776 B

6272-4145-01 74-06

Samtals upphæð ef greitt er 07. OKT. 1974 eða fyrir kr.	4.100
--	-------

Samtals upphæð ef greitt er 08. OKT. 1974 eða síðar kr.	4.510
--	-------

Nafn og heimili greiðanda MAGNUS LEOPELDSSON LUNDARBREKKA 10 KOPAVOGUR	REIKN. NR.
---	------------

VIÐSKIPTASTOFNUN GREIBANDA	REIKN. NR.
----------------------------	------------

GJÖRÐ SVO VEL AD GREIDA AF REIKNINGU MINNA	REIKN. NR.
---	------------

DAGS:

GÍRÓ-SEÐILL .

KVITTUN FYRIR GREIÐSLU

RÍKISÚTVARPIÐ, Laugavegi 176, Reykjavík

REIKNINGUR FYRIR ÚTVARPSAFNOT

290 Nr. 820776 B

m, sparsjóðum
önnum hennar.

á öllum frum-

Reikningsnr. notanda	Innheimta	Tímabil
4 6272-4145-01	74-06	01.07. - 31.12.74

Samtals upphæð ef greitt er 07. OKT. 1974 eða fyrir kr.	4.100	Hljóðvarpsgjald
--	-------	-----------------

Samtals upphæð ef greitt er 08. OKT. 1974 eða síðar kr.	4.510	Sjónvarpsgjald
--	-------	----------------

Nafn og heimili greiðanda MAGNUS LEOPELDSSON LUNDARBREKKA 10 KOPAVOGUR	KR. 4.100
---	-----------

Sértliggreind afnot	Staða yðar var sem hér segir hinn 09.08.74
---------------------	---

VIÐSKIPTASTOFNUN VIÐTAKANDA LANDSBANKI ÍSLANDS Austurstræti 11, Reykjavík	REIKNINGSHUMMER
---	-----------------

REIKNINGSHUMMER
HLR. 20200

Reikningur þessi gildir ekki sem kvíttun
nema hann sé slimpilaður af greiðslu-
mottakanda.

Kvittun greiðslumottakanda.

Um meigin hefur verið ferð til frá-
dráttar á reikningi þessum.

Ef um 'eldri' skuldur er að ræða,
erði þér vinsamlegast bænni um
að standa skil á ofangreindri upp-
hæð hlið fyrste, en þessi seðif
gildir ekki sem kvíttun fyrir þeim.

Geymið reikninginn eftir að
þér hafið greitt hann.

RÍKISÚTVAF

Afnoteigjard

Undanleið

MANNHEIM

3558-846

2847-710

4691-710

5756-7

5811-7

1690-1

RÍKISÚTVAF. ÍÐ

Innheimtludeild

291**Afbrigðileg greiðsla**

Tag.	Fjármálmátt	Reðslu.	Ár - innh.		
1/1	2-973	10-11/2	12-15/4		
5	6272-4145	01	74-06	08.11.74	4.510

Nafn

MAGNUS LEOPELSSON
LUNDARBREKKA 10
KÍPAVÖGUR

	Hljóðvarp 30-36/7	Sjónvarp 37-43/7
	1.320	3.190

Dags	
46-5173	

Kóngsbældra 14. 741097

292

Nr. 62 Lægt fram í sakadómi
Reykjavíkur 1/9 1976

Uppgjörslisti innheimtumánn

RÍKISÚTVARPIÐ

Afnatagjöld, innheimt af: Haralda Kristinssyni

Umðæmi:

Dagsetn.: / 19

NAFNNÚMER	SV. FÉL.	NAFN	HEIMILI	INNH.	ÁR	UPPHÆD
8558-8846	I60I	Sveran Einarsson	Tjarnarbol 2	74-0I	4.400,00	
2847-7058	I60I	Guðjörn St.Olaass	Melabraut 36	74-0I	4.400,00	
469I-7859	I000	Ingimundur Eymundss	Lyngbrekka 10	74-0I	4.400,00	
6756-9628	I000	Olafur J. Guðbjornus	Nybylav. 46B	74-0I	4.400,00	
58II-9199	I000	Kristinn Guðjonsson	Kopavogsbr. 79	73-06	3.143,00	
I690-I946	I000	Eðvarð L. Arnason	Digranesv. 58	74-0I	4.400,00	
991I-012J	I000	Örn Einarsson	Bræðratunga 14	74-0I	4.400,00	
2188-8951	I000	Erlendur R. Kristj.	Lundarbr. 6	74-06	4.510,00	
8750-6428	I000	Sveinn Jonsson	Lundarbr. 2	74-06	4.510,00	
0746-6218	I000	Asrun Daviðsd.	Lundaror. 2	74-06	4.510,00	
8232-5086	I000	Sturla Snorrason	Lundarbr. 2	74-06	4.510,00	
1855-4584	I000	Sigurður Friðrikss	Lundaror. 14	74-06	4.510,00	
6272-4145	I000	Magnus Leopoldsson	Lundaror. 10	74-06	4.510,00	
1808-9823	I000	Einar Haildorsson	Lundaror. 8	74-06	4.510,00	
4I29-5918	I000	Hilmar Luthersson	Lundaror. 8	74-0I	4.400,00	
8I2I-9757	I000	Simon Ragnarsson	Lundaror. 16	74-06	4.510,00	
4363-8929	I000	Hreidar Ógmunasson	Þverurekka 2	74-06	4.510,00	
4I79-0512	I000	Hjaiti Karisson	Fagrabrekka 22	74-06	4.510,00	
6/66-74/6	I000	Olafur P. Ingimund.	Fagrabrekka 44	74-06	4.510,00	
44/9-2220	I000	Hörlour R. Sigurðss	Hjallabrekka 21	74-06	4.510,00	
7650-2'50	I000	Koðneina Jakobsson	Selbrekka 24	74-06	4.510,00	
I8/I-1966	I000	Eiríkur Kolbeinsson	Selbrekka 24	74-06	4.510,00	

Samtals kr.

11.6.67

Framangreindar greiðslur móttaknar

Reykjavík 28.II.1976

Lára Ólafsdóttir

FRUMRIT

293

Jón Björnsson. veðslahjóri lyja
Coca Cola veðsm. spækkis
Af tilkort sem vorinn/varn i
Klúbbnum, sín segir að a freimur
borðun hefi aðeins meiri set
smugglar afengi. — Coca-Cola

Hautver - 92-~~0007~~

Vinn. 82299-86195

~~36515~~

~~36515~~

D: 38763.

Háma

294

18/5-76

Arni Björn Ólafsson
Akraholti 27. málusbrautí
Savard.

Ólafsson ólafsson
Höris-Hefi í lílin
Rissneska ríffil.
Leyndur í bragg
þa, sem magt hefil
verið að mið mei.
Jóhús óli hfs mális
min. Hallneg tanli
Sómas gatí hafa málas
mín. Vér aðt af að
hómu aðtus og allskonar
fálli af í alls konar
lílin. Jóhús slufi sif
en Skei í mónum.
Fullpt að fáður hif
reykt hys hys, aðtan.
Ólafsson skar klíðinum

fis ætlers að Hóris Heli
 í Þors með danci
 og rora að ófoglega
 miðum. Tíkis miðum
 gis lífsgjós og skei hring
 eftir hringjum í túninum.
 Varn hinn að mið
 15 silungs. Þort á
 selfass.

Augljótti i fyrri:
 Daghlálinn eftir reiðinum
 Ellali að gríð. Væð.
 i Klundun gjaldegr.
 Bauð áhins og man.
 Raf upph kjarðar ðrimissar
 en hevru reila.
 Mennum frumfðun kjarðar.
 og spundur um dæti.
 Ellali fad ólyggjiliss
 i mass.

236

framin alaq bis 3.
'enr altri, Pahlis hars,
med beltum sines.

Ondjens Skapvidisso
altraf in : Klubben.

Taleli um a2 jor
meri Magt o helle mikis
uppi in fressa.

Veidifordi var fær
26 juli og 27.

237

Isdegisflat i Keflavik
dann 19. 11. 1974.

kl. 09:38.

Isdegisflat i Keflavik
dann 19. 11. 1974.

kl. 22:02.

Háfjara er b klst. og 35 min.
eftir háflati.

9. júlí 1976 kl. 10:15 er mættur til yfirheyrslu hjá rannsóknarlöggreglunni í Rvk. í fangelsinu við Síðumúla, Guðmundur Jóhannes Tómasson verkam. til heimilis að Barmahlið 20 hér í borg sími 16933, fæddur 25. 8. 1954 í Rvk.

Tilefni yfirheyrslunnar er kunningsskapur mætta við Hinrik Jón Þórisson. Þeir félagar hafa að undanförnu dvalið í Hollandi, en var vísað þaðan úr landi og komu hingað til lands s. l. nýtt.

Eftir að mætta hefur verið kynnt tilefni yfirheyrslunnar og hann áminntur um sannsögli skýrir hann frá eftirfarandi: Eg og Hinrik Jón Þórisson erum mjög góðir kunningjar, eða raunar vinir. Eg hef þekkt hann í um 6 ár, þó ekki að ráði, fyrr en nú á s. l. vetri.

Fyrir ca. 2-3-4 vikum, þá var ég á leið frá Danmörku til Hollands og hitti Hinrik Jón þá af tilviljun, en hann var einnig á leið til Hollands. Síðan höfum við verið í félagsskap hvors annars, aðallega í Amsterdam, en einnig skruppum við til Rotterdam. Fljóttlega eftir að við komum til Hollands, þá var öllum mínum farangri og peningum stolið frá mér. Hinrik Jón átti aftur á móti lítilsháttar af peningum og reyndum við að lifa á þeim, en gekk það fremur illa. Þessi dvöld okkar í Amsterdam endaði með því, að við vorum handteknir af löggreglunni fyrir að stela tvennum buxum úr verslunarglugga, sem þá áður var búið að brjóta. I framhaldi af því vorum við svo sendir úr landi í Hollandi og hingað heim. Meðan við dvöldum í Hollandi vorum við yfirleitt meira og minna undir áhrifum áfengis, því alltaf höfðum við einhver ráð með að afla okkur fjár fyrir drykkjarföngum, en atvinnu höfðum við enga.

Eins og ég hef sagt, þá tel ég okkur Hinrik Jón vera góða vini. Þar af leiðandi höfum við rætt um bæði menn og málefni og tel ég, að Hinrik Jón hafi ætið sagt mér rétt og satt frá. Mér er kunnugt um, að hann var góður kunningi og oft í félagi við Sævar Ciesielski. Sjálfur kannast ég við Sævar, en þekki hann lítið. Ekki hefur Hinrik Jón sagt mér mikil af samskiptum þeirra Sævars, nema hann hefur haft orð á því, að hann væri hræddur um líf sitt og hefur mér skilst, að það væri eitthvað í sambandi við Sævar. Hinrik Jón hefur sagt mér, að Sævar hafi hótað honum lífláti, en ekki veit ég hversvegna. Eg þekki aftur á móti Erlu Bolladóttur mun betur en Sævar, en aldrei hefur hún, eða Sævar sagt mér frá þeirra athöfnum eða gerður. Um hlutdeild þeirra

í þeim verknöðum, sem talað hefur verið um í fjölmöglum, veit ég því ekki. Ég hef aldrei heyrt þau minnast á Geirfinn Einarsen eða Guðmund Einarsson, svo ég muni. Hvort Hinrik Jón veit eitthvað nánar um þessi mál, eða um gerðir þeirra Erlu og Sævars, það skal ég ekki segja um. Við Hinrik Jón höfum lítið rætta um þau okkar á milli og man ég ekki til þess, að Hinrik Jón hafi sagt neitt ákveðið í því sambandi, nema mér hefur ~~xæst~~ skilist á honum, ~~eng~~ að hann trúi því, sem fram hefur komið í fjölmöglum. Nánari upplýsingar get ég því ekki gefið í þessu efni.

Yfirheyrslu lauk kl. 11:10.

Upplesið, staðfest:

E. N. Bjarnason
lögreglum.

Guðmundur J. Þómasson

Vinnlit fyrir málbóta í Keflavík- höfðum.

22. Baldvin,

	Drútúð ábæru.	éigandi.
1. Baldvin		20. Jónas, Þórhallur Sæmundsson, 11. 8. 1952
2. Þóra VZ. 141	12 tonn	21. Þóra s/f. V.M.
3. Blöðvart RD. 136		
4. Þór KE. 27	11	Gunnar Þórðarson, Ingólfsholti 10. s. 1961
5. Þrilingur KE. 20	15	Ingibjör Þórhelga Þóðóra, 621. Þjóðaveg 22. n.e.
6. Þunaborg	11	Hámon Kristjánsson, Þjóðaveg 27. s. 1952
7. Þran KE. 105	11	Benedikt Guðmundsson, Kirkjuvegi 3. s. 2302
8. Hafðis KE. 43	6	Kárenið Bjarnasson, Þjóðaveg 11. s. 1426
9. Hrefna		30. Jón Kristjánsson, Veturum, Vatnsdal.
10. Hrónn SK. 70	5	Pétur Guðmundsson,
11. Klakbnur ÞH. 90	9	Gunnhallur Árborgsson, Sandgerði (seldur)
12. Kolbeinsey		Guðmann Jóhannesson, Greniteig 47 Keflavík s. 29c7
13. Kristján KE. 21	14	Gunnar Garðarsen, Heiðarv. 25A. s. 2577
14. Skári KE. 29	10	Jóhann Þórlindsson, Skjólavagi 10 KE. (seldur)
15. Snæfari GK. 72	13	Marteini Ólsen, Vogagerði 31 Vo. s. 6561
16. Snorri KE. 131		Karl Þorsteinsen, Ásabraut 4 KE.
17. Sóley KE. 15-	11	Svavar Ingibergsson, 621. Bjarnevelli 3. s. 1952
18. Sóni VE. 28	12	Ólafur Ingibergsson, 6. 21. Frá Vm.
19. Stakkur RD. 36	11	Rögnvaldur Sæmundsson, Hölabr. 15. s. 1314
20. Seborg LE. 102	22	Sveinn Vilbergsson, Ásabraut 15 Keflavík s. 1514
21. Una Maria GK-979	6	Sigrður Vilhjálmsson, Moltscótu 42 MJ. s. 2534.

getinn í Vestmannaeyjum

307

Orðsending

Boðsendist Póstaendist

Dags. 5. maí 76

Tilvísun

Akandi

Óskar Þorláksson
Lundarheim, Þorlákshús
Reykjavík 7 20K

Meðfylgjandi sendist yður

- til fróðleiks   til samþykktar samkvæmt umtali
 til umsagnar   til áritunar   samkvæmt ósk yðar
 til ákvörðunar   til afgreiðslu   með þökk fyrir lánið
 Avisun að upphæð kr. ..... til greiðslu á
reikning yðar dags.

Málefni

Kinj -

251
viki

Listi yfir Moskwitch bifr.skráðar á v. númer.

V. 9	Moskwitch	" 69. Hilmar Jónasson, Mjölnir, Vestm.
V. 38	"	" 73. Ragnheiður Alfonsdóttir, Hásteinsv. 45
V. 73	"	68. Gunnar M.Jónsson, Vestm.br. 1
V. 102	"	67. Ari Pálsson, Vestmannabraut 49
V. 180	"	64. Þorvaldur Benediktsson, Miðstræti 19
V. 212	"	71. Þórður Stefánsson, Faxastíg 2 a
V. 325	"	65. Valgeir Guðmundsson, Vestm.br. 29
V. 336	"	62. Jón Þórðarson, Boðaslóð 22
V. 429	"	65. Tryggvi Sigurðsson, Vestm.br. 72
V. 482	"	65. Sigurður Sveinbjörnsson, Brimhólabr. 3 (innl.sp.21/6"7
V. 486	"	73. Þorleifur Guðjónsson, Illugagötu (dáinn)
V. 515	"	64. Guðmundur Pálsson, Bakkastíg 10
V. 518	"	71. Helgi Guðlaugsson, Heimagötu 30
V. 588	"	72. Viktor Sigurjónsson, Vallargötu 18
V. 591	"	66. Pröstur E.Hjörleifsson, Efstalandi 20 Rvík.
V. 658	"	58. Jón Guðmundsson, Höfðavegi 24 (innl.spj.24/6"70.)
V. 683	"	70. Ólafur Oddgeirsson, Heiðarvegi 68
V. 723	"	67. Halldór Jónsson, Vesturv. 26
V. 729	"	59. Brynjar Einarsson, Skólavegi 31 (innl.spj.24/2"73)
V. 733	"	66. Finnbogi Jensen, Heiðarvegi 1
V. 815	"	70. Adolf Óskarsson, Heiðarvegi 50
V. 876	"	71. Bergur Guðjónsson, Skólavegi 10
V. 898	"	66. Birgir Indriðason, Kirkjub.br. 18
V. 912	"	72. Hilmar Sigurðsson, Boðaslóð 21
V. 924	"	70. Birgir og Sveinn Sveinss. Viðisv. 7
V. 934	"	72. Kolbeinn Sigurjónsson, Urðav. 17
V. 939	"	71. Jón Markússon, Brekast. 7
V. 970	"	72. Þórarinn Sigurðss. Heiðarv. 47 23/7"74 Kristinn Jónss.s.
V. 972	"	72. Erlendur Stefánsson, Vallargötu 6
V. 1052	"	66. Kristbergur Einarsson, Vestm.br. 46 b
V. 1076	"	73. Ágúst Hreggviðsson, Brimhólabr. 35
V. 1221	"	66. Jón Kjartansson, Vestm.br. 69
V. 1272	"	73. Jón G.Magnússon, Illugag. 5
V. 1273	"	73. Viðlagasjóður.
V. 1274	"	73. Hafsteinn Ágústss. Heimagötu 18
V. 1371	"	64. Már Pálsson, Hásteinsvegi 43
V. 1388	"	73. Sigurður Sveinbjörnsson, Brimh.br. 3

V. 1391	Moskwitch	66. Birgir Sigurbjörnsson, Flatir 14
V. 1412	"	64. Guðlaugur Jónsson, Rauðarárstíg 42 Rvík.
V. 1413	"	64. Sveinn Sveinsson, Víðisv. 7
V. 1511	"	73. Erlendur Pétursson, Illugagötu 9
V. 1524	"	74. Stefán Helgason, Boðaslóð 23
V. 1549	"	74. Jón Þórðarson, Boðaslóð 22
V. 1705	"	65. Guðjón Sigurbjörnsson, Túngötu 20
V. 1737	"	67. Sveinn Magnússon, Kirkjuv. 84.

Umskráðir eftir 20/11 1974.

V. 55	Moskwitch	66.	Jón Hauksson, Kirkjub. br.	15	nú R.29512	3/7	1975.	
V. 158	"	72.	Pétur Stefánss. Vesturv.	nú	Ø.3568	11/7	1975.	
V. 206	"	73.	Þorv. Þorvaldss. Hölag.	43	nú G.8244	26/3	1975.	
V. 996	"	73.	Ingvi Ægmundss. Höfðav.	23	nú V.1584	21/1	75.	
V. 997	"	64.	Alfr. Sveinbjörnss. Hellubr.	6	Grindav.	ónýt frá	23/5 1975.	
V. 1099	"	73.	Óli P. Alfreðss. Urðav.	46	nú V.316	8/1	75.	
V. 1119	"	71.	Lýður Ægiss. Vesturv.	2	nú	Ø.1175	16/5	75.
V. 1276	"	73.	Maria Jóhannsd. Heiðarv.	24	nú V.333	26/2	76.	
V. 1363	"	70.	Erlingur Einarss. Vesturv.	6	20/11	1974	Guðmundur Adolfss. Vestm. br.	
				76	nú	ónýt f.	31/7	1975.

Sveinn Magnússon

Nr. ..... Lagt fram í Sakadómi

Keflavíkur/Gullbringusýslu .....

**RANNSÓKNARLÖGREGLAN I KEFLAVÍK/
GRINDAVÍK/GULLBRINGUSÝSLU**

Skýrsla

..... Fimmtu.... daginn 5. febr. 1976 bárust mér eftirfarandi
upplýsingar frá ..... um að sendibifreiðastjóri Hilmir
ekin af:

Sigurðsson hjá Sendibílastöð Hafnarfjarðar, hefði haustið
1974 ekið einhverju sem líktist brugtakjum frá Heiðvangi 5
Hf. (hús Einar Bollasonar) að Lundabrekku 10 köpavogi
(heimili Magnúsar Leopoldssonar)

Sömu upplýsingar herma að Einar Bollason hafi við kennslu í
Flensborgarskóla oft talað um mafiustarfsemi og uppbyggingu
þannig félagskapar, hefur hann þá talað um að ólíklegustu
menn staðu að þess háttar samtökum, jafnvel prestar, menn sem
fsru í kirkjur reglulega, kennrarar og fleiri sem ólíklegastir
teldust. Einnig að Einar hafi oft verið mjög ástyrkur í
tánum og illa getað hamið á sér hendurnar.

Um:

Detta tilkynnist hér með

Virðingarfyllst,

Haukur Guðmundsson

Haukur Guðmundsson, rannslm.

Grunaðir:

Settur í varðhald:

Nr. .... Lagt fram í Sakadómi
Keflavíkur/Gullbringusýslu .....

**RANNSÓKNARLÖGREGLAN I KEFLAVÍK/
GRINDAVÍK/GULLBRINGUSÝSLU**

Skýrsla

Föstu .... daginn 6. febrúar ..... kl.14,00 er mættur á lögreglustöðinni í Kópavogi Hilmir Sigurðsson, sendibifreiða stjóri til heimilis Skjólabraut 12 Kóp. f. 2-6-1939 Rvík. ekur bifr. Y-2508 frá Senaibilastöð Hafnafjarðar.

Mættum er ljóst tilefni fyrirtöku, sem er vegna upplýsingar varðandi hvarf Geirfinns Einarssonar frá Keflavík.

Skýrir mætti svo frá áminntur um sannsögli:

" Eg á og ek sendibifreið af gerðinni Dodge árgerð 1967 en hann er grénn að lit. Áður átti ég Bedford árgerð 1971 sá var fyrst grénn, en rétt fyrir sölu málaði ég hann rauðan og hvítan. Eg mun geta gefið söludag upp á Bedford bifreiðinni ef þurfa bykir.

Eg kannast við Einar Bollason, Heiðvangi 5 Hafnarfirði, og ég hefi a.m.k. prisvar ekið með byggingarefnin til Einars að Heiðvangi 5.

Eg hefi aðeins einu sinni ekið varning frá Einari, en þá átti hann heima að Hjallabraut 11, þá flutti ég ýmislegt sem tilheyrir börnum, svo sem, barnavagn, leikgrind o.fl. Þessu ók ég að húsi nokkru við Hrauntungu. (líklega nr.44)

Þessi flutningur mun hafa átt sér stað um vorið 1975 eða þá um sumarið.

Aðspurður kveðst mætti engin viðskipti hafa haft við Einar önnur en fyrrgreinda vöruflutninga.

Aðspurður sérstaklega kveðst mætti ekki þekkja Magnús Leopoldsson, aldrei hafa séð hann. Aðspurður sérstaklega kveðst mætti aldrei hafa ekið varningi frá Einari að húsi við Lundarbrekku.

Skýraluna tók:

Haukur Guðmundsson
Haukur Guðmundsson, rannska.

Upplesið staðfest:

Hilmir Sigurðsson.
Hilmir Sigurðsson,

skin af: EG.

Um:

Grunaðir:

Settur í varðhald:

Reykjavík, 9.4.1976.

360fuslega veitið Eggðinti Bjarnasyni aðgang að
gevnaðlublöfi nr. 1464 við Sænvnunarsóknann í
Reykjavík.

Asgeir H. Þorláksson.

Asgeir H. Thorlaksson

4. febrúar 1976

Sonur Ásbjörns á Álafossi, Sigurjón Ásbjörnsson, mun hafa á síðastliðnu sumri, spilað í Valhöll á kvöldin. Var þá eitt sinn var við það um nótt, að sendiferðabifreið kom. Í henni var Jón Ragnarsson mjög drukkinn, og Sigurbjörn Eiríksson og Magnús Leopoldsson báðir edrú auk ökumanns. Sigurjón Ásbjörnsson var rekinn í rúmið, kallaður fyrir daginn eftir og sagt að skipta sér ekki af því sem honum kæmi ekki við og sagt upp með 7 daga fyrirvara. Hann heyrði hark, eins og verið væri að bera upp og niður stiga, ofan í kjallara frám til klukkan 5 um morguninn. Sigurjón rýmdi herbergið daginn eftir, og sótti vinnu þessa 7 daga með því að aka alltaf á milli. Haukur Bjarnason mun sennilega vita meira um þetta, en Sigurjón er staddur nú í Danmörku. Sigurjón var kallaður fyrir Jón Ragnarsson morguninn eftir, í skrifstofu hótelssins. Jón var þá ennþá ölvadur. Valdimar Olsen upplýsir í framhaldi að því sem hér er komið á undan, að Júlíanna, móðir Jóns Ragnarssonar, og eiginkona Ragnars í Þórscafé, starfi á hverju sumri í Valhöll og hafi gert í mörg ár. Hún sé einn af þeim örfáu starfsmönnum sem þar sé ár eftir ár. Annars sé þar öllu jöfnu skólakrakkar sem vinni þar á sumrum. Valdimar segir, að Jón Knútsson, Hlégerði 4, í Kópavogi hafi unnið í fyrrasumar. Einnig Finnbogi Pálsson. Hann hafi unnið þar í eldhúsi í Valhöll til mánaðamóta september á síðastliðnu sumri, en þá hafi hann hætt þar og farið að starfa fyrir Jón Ragnarsson í Hafnarbió. Valdimar kveðst hafa starfað sem hótelstjóri í Valhöll síðastliðið sumar og seinni hluta sumars 1974.

sumurin þar á undan. Fyrri hluta sumars 1974 var Þorvaldur Jónsson, Drápuhlíð 42 hótelstjóri í Valhöll. Valdimar segir að á síðastliðnu ári hafi sú eiganda-breyting orðið á Valhöll, að Ragnar hafi keypt hlut Jóns Ragnarssonar í Þórscafé eða Þórshöll og Jón aftur fengið hlut í Valhöll í staðinn. Hann hafi verið þar nokkuð mikið fyrir austan og séð um í það minnsta hluta rekstursins. Aðrættir fóru aðallega fram með blárri transit sendibifreið sem að í upphaflega var í eigu Þórs Ragnarssonar, en síðan Valhallar. Ökumaður hennar hefur mikið verið á sumrum Bergþór Bergþórsson sem kallaður er Bóbó, en ekur annars leigubíl á Borgarbílastöðinni. Valdimar segist þekkja Guðmund Agnarsson, en aðeins að því leyti að hann hafi búið í ca. 10 daga ásamt Gróu í Valhöll á síðastliðnu sumri og ekki greitt veitingarnar. Að einhverjum hluta með víxli en annars skuldi hann og það sé allt komið í mál og það sé verið að stefna honum til greiðslu á því. Hann hafi alls ekki fengið neinar veitingar ókeypis. Valdimar neitar algjörlega að vita nokkuð um hvarf Geirfinns eða smygl á áfengi inn í landið. Hann segist hafa séð um áfengiskaup fyrir Valhöll og þangað hafi ekki komið annað áfengi, en það sem hann hafi pantað, honum vitanlega, nema að Jón Ragnarsson hafi komið með eitthvað að hann telur nokkrar flöskur af amerísku barbon whisky. Valdimar segist hafa orðið var við þá tegund í víngeymslunni en aldrei hafa pantað hana og telur því að Jón Ragnarsson hafi komið hana en veit ekki til þess að annað hafi komið þangað af áfengi nema eftir venjulegum löglegum leiðum. Þá segir hann að venja hafi

verið að hausti, þegar rekstri hafi verið hætt í Valhöll að skila áfengi sem afgangs hafi verið til ÁTVR, en þetta muni ekki hafa verið gert á árinu 1974, því þá, skömmu fyrir áramót hafi verið framið innbrot í Valhöll og stolið þaðan að hann heldur, 60-80 flöskum af áfengi og muni það hafa verið um helmingur þess áfengis sem þá hafi verið geymdur í víngeymslunni í hótel Valhöll. Víngeymslan er í rishæð hússins, öll undir súð og mjög óaðgengileg segir hann. Valdimar kvaðst um tíma hafa starfað í Keflavík hjá blaðaútgáfufyrirtæki. Fyrirtækið heiti Grágás og hafi hann tekið þar við nokkurs konar skrifstofu-stjórn vegna fráfalls starfsmanns þar. Hann segist lítt þekkja þar. Hann segist að vísu vera ættaður af Vatns-leysuströnd og hafa átt heima þar sem unglungur, en annars sjaldan til Keflavíkur komið og þar lítið þekkja sig. Neitar algjörlega að hafa þar átt hlut að því að áfengi hafi verið smyglað í land, en minnti samt á, þegar verið var að tala um þetta að hvort þetta hafi verið í myrkri og talað um kl. 9 að kvöldi, þá hlyti að hafa verið myrkur en það skal tekið fram að það hafi aldrei verið minnst á það við hann á hvaða tíma sóknarhrings hvað þá klukkan hvað þetta hefði átt að eiga sér stað. Þá hef ég talað við Sævar Cicielski frekar um þetta mál. Hann sagði mér að um jólin 1974 nefði hann og Erla Bolladóttir haft með að gera íbúð að Veselsgade 18 í Kaupmannahöfn. Þangað hafi komið í heimsókn og reyndar til fleira fólks sem búið hefði í húsinu, Elvar nokkur, sem Sævar telur að sé úr Keflavík. Hann hafi talað við þau Erlu og Sævar um Geirfinnsmálið og virts vita mikið

um það og þar á meðal bátsferðina sjálfa. Sævar vill meina að þessi Elvar að hann sé mikið í því að allskonar ólöglegu athæfi og hann standi í einhvers konar sambandi við Jósafat Arngrímsson. Þá sagði Sævar mér frá því að maður að nafni Sigurður Þorláksson fullorðinn maður. Sævar segist hafa hitt þennan mann í Kaupmannahöfn oftar en einu sinni á tímabilinu 1974-1975. Þessi Sigurður hafi sagt sér frá því að hann hefði nú fyrir nokkrum árum, stundað það nokkuð að fara að ná smygli sem aðrir hefðu átt. Það er að hann hefði haft uppi njósnír um, þegar smygluðu áfengi hefði verið hent í sjóinn einhvers staðar út af Suðurnesjum. Þá hefði þessi Sigurður átt að verða undan á staðinn og hirða það frá smyglurum sjálfum. Þetta vissi nú Sævar ekki mikið meira um, en sagði að þessi Sigurður mundi sennilega standa líka í einhverju sambandi við Jósafat. Þá hefur verið talað við Erlu um þetta mál, og hún staðfestir, að þau hafi haft íbúð þarna að Veselsgade 18 hún og Sævar um jólin og einhvern tíma 1974. Þar hafi verið fleiri íslendingar. Þangað hefði þessi Elvar komið en það hefði verið rétt eftir áramótin nánar tiltekið 8. janúar. Hann og Sævar hefðu rætt um Geirfinnsmálið en Sævar aðallega hafa aðallega virst hafa orðið í þeim samræðum. Hún gat ekki meira upplýst um hversu mikið þessi Elvar kynni að vita, en sagði að hann væri ekki úr Keflavík, heldur ætti heima að Vífils götu l hér í Reykjavík og þeim ber saman um henni og Sævari að hann sé ca. 22 ára gamall.

Haukur Bjarnason hefur fengið þær upplýsingar, að starfsmenn í Valhöll hafi verið Jón Knútsson, Hlégerði 4, Kópavogi, fæddur 23. 7. 1957, sími 40641 og Finnbogi Pálsson, Borgarholtsbraut 60, f. 3.11. 1957. Þessir menn óskuðu eftir viðtali við Hauk og töldu sig vera hrædda við eitthvað í sambandi við hugsanlega vitneskju sem þeir hefðu varðandi eitthvað sem skeð hefði austur í Valhöll eða í sambandi við það. Þó skýrðu þesi ekki nánar frá því. Valdimar Olsen hefur staðfest, að Jón Knútsson hafi starfað í Valhöll sumarið 1975 og að Finnbogi Pálsson hafi starfað í eldhúsinu í Valhöll fram í ágúst-september 1975, en þá farið til starfa í Hafnarbió hjá Jóni Ragnarssyni. Sendibifreið sú sem Valhöll hefur haft til nota eins og áður er komið fram blá transit sendibifreið sem Þór Ragnarsson var upphaflega skráður eigandi að, nú mun skrásetningarnúmer bifreiðarinnar vera X 2186.

Þá hefur Haukur Bjarnason fengið þær upplýsingar, að Jón Ragnarsson eigi nána vinkonu, Rúnu Diðriksen, Hjallabraut 3, Hafnarfirði. Valdimar segir, að Jón Ragnarsson þekki Rúnu Diðriksen, sem sé af færeyskum en vinkona Rúnu sem heitir Lóa Hallsdóttir og eigi heima einhvers staðar rétt við Keilufell í Breiðholtshverfi. Lóa sé mjög náin vinkona Jóns. Hafi jafnvel búið saman um tíma á síðastliðnu sumri.

5. febrúar 1976

Fram hefur komið við yfirheyrslur yfir Einari Bollasyni í dag, að hann hafi selt ca. 5 kassa af áfengi nánar tiltekið hollenzku vodka, smygluðu, og hann hafi gert það á tíma-bilinu frá því í ágúst eða september á síðastliðnu ári

og nú fram í janúarmánuð. Hann segist hafa keypt flöskurnar á 1800.- krónur stk. og selt aftur sumar, kunningjum sínum á sama verði en annars þetta á 2400.- til 2500.- krónur. Afengið segist hann hafa fengið í gegnum eða hjá móður sinni Hjördísi Einarssdóttur, sem starfi hjá Tryggingastofnun Reykjavíkur. Hjördís muni hafa fengið áfengið hjá Finnboga Finnbogasyni, stýrimanni, sem heima á á Skerjabraut 9 hér í Reykjavík. Þá sagði Einar að hann vissi til þess að Magnús Baldvinsson, kennari við Flensborgarskólann hefði talað um að eiga von á eða getað útvegað spíra með mjög stuttum fyrirvara. Þetta hefði núna verið mjög nýlega. Einar vildi ekki viðurkenna að hafa haft með að gera spiritus eða sterkara áfengi heldur en bara venjulegt, sem sagt ekki 75% vodka, síðan fyrir 2 til 3 árum, en þá hefði Ingvar Viktorsson sem að sé góður kunningi sinn og samkennari, útvegað að Einar minnir 2 til 3 flöskur af spiritus eða 75% vodka og hafi það verið fengið frá félaga í FH í Hafnarfirði, og heitir sá Óli og hafi viðurnefnið "Sínu" kallaður Óli Sínu. Þá vill Einar halda því fram, að nú fyrir síðastliðin jól hafi verið mjög auðvelt að verða sér úti um smyglæð áfengi, aðallega 75% vodka meðal annars hafi einhver af félögum hans í stjórn KR, getað með stuttum fyrirvara útvegað slikt vodka, eða sagzt getað, en það sem að hann hafi ekki fengið góðar undirtektir hjá félögum sínum um að vera með í slíkum kaupum að þá muni ekki hafa orðið neitt af þeim.

Heyrzt hefur að Sigurbjörn Eiríksson og Magnús Leopoldsson, hafi reikning í bankaútibúinu, útibúinu Búnaðarbanka Íslands í Mosfellssveit. Kannaður hefur verið þar reikningur Magnúsar sem að vísu virðist nú ekki hafa reikning þar. Aftur á móti er víxill í því bankaútibúi að fjárhæð kr. 275 þúsund, og þar er reikningur sem skráður er á Borgartún h.f. og prókúruhafi er Björk Valsdóttir en það er eiginkona Magnúsar. Reikningsnúmerið er 328-7. Greiðandi víxilsins er Magnús Leopoldsson, en ábyrgðarmaður og útgefandi er Sigurbjörn Eiríksson. Þá hefur komið í ljós, að í Útvegsbankanum hér er bók nr. 22449 eigandi Valdimar Jónsson, Njálsgötu 92. Hann er afi Valdimars Olsen. Um áramót voru inni á þessari bók 800 þúsund krónur. Í janúar hafa bætzt við 400 þúsund krónur, en þann 29.1. núna á þessu ári er allt tekið út úr bókinni, samtals 1,2 milljónir og er það gert af Ásgeiri Hannesi Eiríkssyni. Ásgeir Hannes er góður kunningi að því er Valdimar segir var mjög góður kunningi Valdimars og er búinn að vera það í mörg ár. Valdimar gefur þá skýringu á þessu að afi sinn eigi þessa bók og þá peninga sem í henni hefur verið, en Ásgeir Hannes hafi verið í fjárhagserfiðleikum og Valdimar segist hafa fengið leyfi afa síns til þess að hann Valdimar Olsen eða Ásgeir Hannes tæki út úr bókinni, fengi sem sagt lánaða innistæðuna úr henni um stundarsakir. Valdimar segir að Ásgeir Hannes sé í mjög miklum vanskilum eða hafi lent í vanskilum með ýmsa reikninga í bönkum hér í borginni og það sé búið að loka þeim flest öllum að því er Valdimar telur nema einum í Landsbankanum aðalbanikanum en sá sé skráður ekki á nafn Ásgeirs Hannesar, heldur á handbók LIU.

Þá handbók gefur Ásgeir Hannes út á eigin reikning og telur Valdimar, að Ásgeir Hannes hafi þurft að nota þessa peninga til þess að bjarga yfirdrætti á þeim reikningi eða gera upp yfirdrætti á öðrum reikningum í öðrum peningastofnunum. Valdimar segir, að þetta sé aðeins tímabundið hvað Ásgeir Hannes þurfi að nota þessa peninga því að hann eigi Mercedes Benz bifreið sem hann sé að selja og það hefur verið samið við Valdimar Jónsson bókareigandann að Ásgeir fengi lánaða peninga um stundarşakir þar til hann væri búinn að selja bifreiðina og þar með að afla sér sjálfur fjár.

6. febrúar 1976

Samkvæmt upplýsingum af skrifstofu Reykjavíkurhafnar, þá hafa skipakomur frá 16. til 20. nóvember 1974 verið þessar:

þann 16. kom m.s. Skaftafell. Ekki vitað nánar um komutímann.

þann 17. Írafoss kl. 22.40

þann 19. Brúarfoss kl. 21.45. Hann kom héðan af ströndinni, ekki erlendis frá.

þann 19. Múlafoss kl. 1050

þann 20. Mánafoss kl. 14.00 og Hofsjökull kl. 05.

Þessar tímasetningar eru miðaðar við komu skipa á ytri höfnina í Reykjavík.

Njörður Snæhólm hefur fengið þær upplýsingar og haft eftir einhverjum í Víðinesi að sézt hafi öðruhvoru rauðt ljós dregið upp í fánastöng á bænum Álfssnesi, en Álfssnes er í eigu Sigurbjörns Eirkssonar. Svo ramt var af þessu kveðið, að hafnaryfirvöld hér í Reykjavík hafi gert

einhverja athugasemd við þennan ljósagang. Nánar er ekki um það vitað.

6. febrúar, fór og hafði tal af Ásmundi aðstoðaryfirlögreglubjóni í Kópavogi. Hann gerði boð fyrir mig. Það kom nú ekki neitt sérstakt út úr því samtali, nú ég hafði mælt mér mótt við Flensborgarskólastjórans í Hafnarfirði fyrir hádegi í dag. Þegar þangað kom, reyndist hann vera á fundi því að fundurinn sem átti að vera eftir hádegi honum hafði verið flýtt og haldinn fyrir hádegi. Verður upptekinn í dag. Næ sennilega í hann í kvöld. Hafði þar tal af yfirkennaranum. Hann gat ekkert sagt mér um neitt varðandi Einar Bollason varðandi áfengissölu eða neitt slikt innan skólans. Þá talaði ég í morgunn við verzlunarstjóra, Birgir, verzlunarstjóra hjá H. Benediktsson & CO, en hann er ritari félagsskaparins Junior Camper, sem mun nefnast Borg og er hér. Það er vegna þess að Magnús Leopoldsson hefur talið hugsanlegt að hann hafi verið á fundi hjá þeim félagsskap á þriðjudagskvöldið 19. nóvember 1974. Birgir kvaðst ekki hafa verið þá ritari, en staðfesti, að allir sem kæmu á fundi í féluginu hverju sinni, væru látnir rita nafn sitt. Það hafi verið fyrst á lausum blöðum en tekið upp að skrifa það inn í bók, en það hafi ekki verið byrjað á því fyrr en á síðastliðnu hausti. Það gæti því verið erfitt að finna þetta út að finna blöð frá fundi sem hugsanlega hafi verið haldinn á þessum tíma en hann ætlar að reyna það. Hann sagði að fundir í Junior Camper væru haldnir að öllu jöfnu tvívar í mánuði og þá á þriðjudagskvöldum. Hann sagðist hafa sótt alla

fundi síðan í ágúst eða september 1974, en aldrei vitað til þess að Magnús hafi mætt á fundum nema tveim fundum á síðastliðnum vetrí. Nánar tiltekið hafi það verið skyggnilýsingafundir hjá Hafsteini miðli. Væntanlega fæ ég upplýsingar um hvort Magnús hafi hugsanlega verið á fundi þetta kvöld hjá Birgi, í hádeginu á morgun.

I dag var farið með Sævar Cicielski og Albert Skaftason, sitt í hvoru lagi, suður fyrir Hafnarfjörð til þess að vísa á þann stað þar sem skilið hafði verið eftir lík Guðmundar Einarssonar. Örn Höskuldsson og Sigurbjörn Viðir fóru með Sævar Cicielski, og vísaði hann á stað skammt vestan við veginn að Sædýrasafninu og skammt norðan við Reykjanesbraut. Ég fór og Sigurbjörn Viðir með Albert Skaftason og vísaði hann á stað, á mjög svipuðum slóðum og Sævar hafði gert. Eftir þeirra tilvísan virðist þarna vera um svæði að ræða, sem ca. 150-200 metra vestur af veginum að Sædýrasafninu og álita vegalengd til norðurs frá Reykjanesbraut.

7. febrúar. I dag talaði ég við Björn Birgir Bernhöft, sem nú er ritari félagsins Junior Camper, félag sem heitir Borg, en Magnús Leopoldsson taldi sig jafnvel hafa verið á fundi þar þann 19. nóvember 1974. Birgir hefur upplýst, að þann dag hafi enginn fundur verið haldinn í féluginu, það hafi verið haldnir tveir fundir í nóvember 1974, annar fundanna var þann 12. en hinn þann 26. nóvember.

Pá hefi ég talað við Kristján Bersa, skólastjóra Flensborgarskólans og hann hefur upplýst að geta fundið það út með því að ræða við sína kennara, að í skólanum til þeirra hafi Einar Bollason, selt ca. 20 - 30 flöskur af hollenzku vodka. Þetta hafi aðallega átt sér stað núna skömmu fyrir síðastliðin jól, og í janúar mánuði. Verðið á flöskunum hafi verið 2500.- krónur stk. Ekki gat Kristján Bersi fundið út að Einar hafi haft með höndum neina áfengissölu til sinna samkennara fyrr en nú í desember og janúar.

I dag ræddi Sigurbjörn Viðir við Magnús Leopoldsson. Magnús tjáði Sigurbirni, að hann hefði keypt nokkrum sinnum bjórkassa af Stefáni Björgvinssyni, sem sé lausráðinn starfsmaður í Klúbbnum. Þá sagðist Magnús einnig hafa fengið hjá Stefáni, ca. 2 kassa af hollenzku áfengi og hefði verið rauðir miðar á flöskunum. Þetta var ekki í áfengiskössum, heldur innpakkað í pappír. Hann telur að það hafi verið sem svarar tveim kössum. Þá segir Magnús, að hann hafi fyrir ca. tveim árum, fengið einn eða two kassa af 96% spiritus, og hefði það verið á flöskum. Sá sem hefði útvegað þennan spiritus, hefði verið Hreiðar Albertsson, sem að sé starfsmaður Klúbbsins en það telur Magnús, hann minnir það að Hreiðar hafi útvegað hann, en Hafsteinn sem aki gráum thrader sendibíl hjá Innkaupastofnun ríkisins. Hann hafi komið með áfengið niður á Skálholtsstíg til Magnúsar.

Sigurbjörn Viðir, benti Magnúsi á, að við hefðum framburð
þriggja aðila, sem sögðust vera viðstaddir þegar Geirfinnur
hvarf, og þeir bentu allir á Magnús í því sambandi, og kvaðst Magnús ætla að hugsa málið vel og vandlega í dag og láta Viðir og ekki ónáða hann að óþörfu, eins og hann orðaði það, en gaf í skyn að hann ætlaði að hugsa mál sitt og það gæti hugsanlega verið eitthvað sem að hann hefði að segja seinna í dag, því hann spurði Sigurbjörn Viði, hvort hann yrði ekki hér áfram í dag.

I dag fór ég, og Örn Höskuldsson, með Tryggva Rúnar Leifsson suður fyrir Hafnarfjörð, í þeim tilgangi hvort hann myndi geta þekkt aftur einhvern þann stað sem þeir kynnu að fara með lík Guðmundar Einarssonar. Þetta var gert að ósk Tryggva Rúnars sjálfss. Við fórum m.a. að gamalli rauðamalargryfju. Vegur að henni liggur þvert á Reykjanesbraut á móts við veg þann, sem liggur að Lónarkoti. Lónarkot er sjávarmeginn við Reykjanesbrautina, en þessi málargryfja er hinu megin. Lónarkot er ca. miðsvæðis milli Straums og Hvassahrauns. Er við komum að gryfjunni, þá taldi Tryggvi Rúnar sig kannast við umhverfið þar hvernig vegurinn endaði. Við gengum þar nokkuð um. Þar mjög nálægt er gömul fjárborg upphlaðin úr steinum og fannst honum fullvist að að þeirri fjárborg hefði hann komið áður og það hefði verið með Sævari Cicielski og einhverjum fleirum sem að hann gat ekki munað. Frekara gat hann ekki munað um ferðir sínar í sambandi við þetta, en hyggst hugsa málið nákvæmlega.

13.

8. febrúar. Í dag hafa verið yfirheyrlur yfir Magnúsi Leopoldssyni, og nú eftir hádegið, þá fór Örn Höskuldsson með hóp rannsóknarlöggreglumanna suður fyrir Hafnarfjörð til að leita eins náið og hægt er við aðstæður eins og þær eru núna á því svæði sem Sævar og Albert hafa bent á sem þann stað sem þeir höfðu farið með líkið á. Eg og Sigurbjörn Víðir munu aftur á móti ræða við þá aðila sem að nefndir hafa verið í sambandi við akstur og önnur störf, í sambandi við Valhöll á Þingvöllum. En Magnús Magnússon mun halda yfirheyrlum yfir þremenningunum áfram.

Haukur Guðmundsson, heldur áfram rannsóknum sínum að málínú í Keflavík og annars staðar suður með sjó, m.a. kanna sannleiksgildi þeirrar sögu, að Sigurbjörn Eiríksson hafi farið af landi brott í fyrradag, þ.e. síðastliðinn föstudag.

Leit löggreglumannanna í grennd við Sædýrasafnið bar ekki árangur.

Þá ræddi ég og Sigurbjörn Víðir við þá Jón Knútsson og Finnboga Pálsson. Þeir kváðust báðir hafa í fyrrasumar unnið í Valhöll á Þingvöllum. Jón kvaðst hafa ekið þar sendiferðabifreð og hafa séð um að drætti fyrir hótelið, m.a. á áfengi. Þó hefði komið fyrir, að Valdimar hótelstjóri hefði flutt með sér austyr áfengi, aðallega þá hélt hann létt vín þegar að svo bar við að það voru haldnar veizlur að einhverju sérstakra hluta vegna þurfti að fá áfengi sem ekki hafði verið pantat. Jón kvaðst

alltaf hafa sótt áfengið í áfengisútsöluna við Lindargötu eftir að hafa greitt það í skrifstofu ÁTVR við Borgartún, þá sótti hann áfengið í vínbúðina við Lindargötu. Hann sagði, að í haust sem leið þegar lokað var í Valhöll, þá hefði öllu áfengi sem merkt var VH eða veitingahúsum verið skilað til ÁTVR, en hann sagði að ll flöskur af amerísku whiskyi væru geymdar í peningaskápnum austur í Valhöll núna. Þær hefðu ekki verið merktar vinveitingahúsum. Ekki vissi hann hvernig þær væru tilkomnar. Þessar whiskyflöskur sagði hann vera einu áfengisflöskurnar sem hann vissi að væru ekki fengnar eftir þessari venjulegu leið úr þessari sérstöku deild ÁTVR. nema að það hefði verið til siðs, að lána bændunum þarna í Þingvallasveitinni áfengi upp á sama og þeir hefðu þá skilað bara samskonar áfengi til baka. Hvorugir þeirra, hvorki Jón eða Finnbogi gátu veitt frekari upplýsingar um þetta, en þeir lofuðu að hafa samband við rannsóknarlögregluna ef þeir yrðu einhvers áskynja eða myndu eftir einhverju sem að þeir hefðu ekki skýrt frá. Annað sem sagt virtist ekki vera hægt hjá þeim að vita sem að gagni mætti koma.

9. febrúar.

Þeir Einar Bollason, Magnús og Valdimar hafa verið yfirheyrðir í dag, en ekkert nýtt þar komið fram.

Grétar Norðfjörð, skýrði mér frá því, að hann vissi til þess að Sigurbjörn Eiríksson væri eigandi jarðarinnar Skálmholt og hefði keypt hana af Gústav Lillindahl, og hefði á leigu jörðina Brynjuholt (gæti verið Bryðjuholt). Grétar sagði að á öðrum hvorum staðnum mundi hafa farið fram síðastliðið sumar, einhvers konar átöppun eða innþökkun. Þessar upplýsingar hafði hann eftir konu, sem síðan hafði það eftir símastúlku úr sveitinni þarna einhvers staðar fyrir austan. Hann, Grétar, ætlaði að reyna að afla nánari upplýsinga um þetta atriði.

Þá hefur Torfi Jónsson, rannsóknarlöggreglumaður, skýrt okkur frá því, að Magnús Hjartarson, leigubifreiðarstjóri, Jórufelli 6. sími 71766, hafi hringt til hans og beðið hann að koma þeim upplýsingum á framfæri, að kvöldið eftir að hvarf Geirfinns hafi komið í hámæli, þá hafi þessi leigubilstjóri Magnús Hjarrtarson flutt tvo unga piltu að Klúbbnum við Lækjarteig. Þá hefði annar þeirra sagt, "Hvað, er Klúbburinn búinn að kaupa nýjan bíl", en þegar þeir höfðu komið inn á planið þar sem bíllinn stóð, þá sagt, "nei það er sama númerið en það er annar litur á bílnum. Hann var áður grár, en er nú blár." Ekki veit Magnús nein deili á þessum piltum eða þessum farþegum sínum, en hafði ekki talið ástæðu til að koma þessu á framfæri fyrr en nú.

16.

Þá hef ég fengið þær upplýsingar að Hafsteinn sá, sem var starfsmaður Innkaupastofnunarinnar, og Magnús Leopoldsson segir, að hafi fært sér einn eða two kassa af spiritus. Hafsteinn sá er Kristinsson og á heima að Hjaltabakka 22. 2.hæð í miðju, sími 71694, en hann hætti störfum hjá Innkaupastofnuninni fyrir u.p.b. einu ári síðan. Hann og Hreiðar Albertsson, starfsmaður Klúbbsins munu vera nokkuð góðir vinir og hafa leigt saman íbúð.

10. febrúar.

I dag voru teknar skýrslur af þeim Kristjáni Viðari Sævari Cicielski og Erlu Bolladóttur, varðandi hvort þau þekktu myndir sem þeim voru sýndar hér. 16. ljósmyndir af mönnum, sem hugsanlega eru taldir koma þessu máli við, voru sýndar þeim, og þekktu þau mismunandi marga menn á myndunum. Öll þekktu þau mynd af Sigurbirni Eiríkssyni. Þeir Kristján Viðar og Sævar töldu báðir að hann hefði verið um borð í bátnum sem fór frá Keflavík en Erla telur sig hafa séð hann í Keflavík en getur ekki fullyrt um, hvort hann hafi farið með bátnum. I framhaldi af þessu var gefinn út úrskurður í sakadómi til handtöku á Sigurbirni og var hann handtekinn um kl. 19.00 og færður til geymslu hér í Síðumúla. Lögfræðingur Magnúsar Leopoldssonar fékk að ræða við hann í dag, en ekkert nýtt kom fram annað en að Magnús telur sig illa haldinn til heilsunnar og voru gerð boð eftir lækni sem mun koma á morgun.

I dag talaði ég við Guðjón Skarphéðinsson og konu hans, en Guðjón er annar þeirra aðila sem stóð að innflutningnum á fíkniefnunum í bifreiðinni með Sævari Cicielski nú í desember. Guðjón þekkir Sævar nokkuð vel, var kennari hans í eina tíð og kynntist honum svo aftur fyrir ca. þrem árum og svo aftur nokkuð náið nú á síðastliðnu sumri. Hann segir erfitt oft að átta sig á því hvort að Sævar sé að segja satt eða ekki, en hann telur að Sævar sé nokkuð vel greindur, en hafi mjög slæmt mynni. Hann segir að Sævar hafi á síðastliðnu vori eða snemma á síðastliðnu sumri, haft það að orði við sig, að lítill vandi væri hér á Íslandi að kála fólk og koma því fyrir svo það fynndist aldrei. Vandinn væri aðeins sá, að fara með það úti hraun og urða það. Það fynndist aldrei. Ekki hafði Sævar neitt úttalað sig nánar um súkar aðgerðir. Þá hafði Sævar á sama tíma sagt Guðjóni, að hann, þ.e. Sævar vissi allt um Geirfinnsmálið, en hafði samt sem áður ekki sagt neitt nánar frá því.

~~H.~~ Þær upplýsingar hafa borizt frá Hauki Þjarnasyni ~~BÍAPNA~~ SYRÍ rannsóknarlöggreglumanni, að í Keflavík, um það leiti sem þetta mál á að hafa átt sér stað, hafi jafnvel verið ungar maður með bát. Maður þessi heitir Eysteinn Þór Ingvarsson, fæddur 1955, prestssonur af Ströndum, gengur undir nafninu "sprútti". Hugsanlega væri hægt að fá nánari upplýsingar um þennan Eystein, en þessi Eysteinn mun sennilega eiga bræður sem eru yfirmenn á skipum Eimskipafélags Íslands og þeir munu hafa komið við sögu í spíramálinu svonefnda. Það fylgdi sögunni

að Eysteinn hefði orðið mjög miður sín, þegar í fjöldum kom að spíramálið hefði verið tekið upp aftur.

Í fyrradag það er þann 9. febrúar, hringdi Þorsteinn Steingrímsson, rannsóknarlöggreglumaður í Kópavogi, og skýrði frá því að í fyrrasumar hefði hann ásamt konu sinni verið á ferð í hrauninu fyrir sunnan eða við svokallaðar Óttarstaðagryfjur, sem eru rauðamalargryfjur skammt sunnan við Straum sunnanverðu við Keflavíkurveginn eða Reykjanesbrautina. Þar hefði kona sín fundið, hann var ekki alveg viss um hvort það var syðzt í gryfjunum sjálfum eða rétt sunnan við þær, það sem hún taldi vera mannabein og karlmannsskó. Hélt að það hefði eitthvað verið brunnið. Hann sagðist ekki hafa skoðað þetta neitt nánar, því að hann hefði talið það vafalaust að þarna væri um einhverja vitleysu að ræða, þetta gæti ekki verið mannabein eða neitt slikt, en hún hafi haldið því fram. Hann ætlaði að athuga málið nánar.

11. febrúar. Örn Höskuldsson, talaði við Þorstein Steingrímsson í gær varðandi það sem að kona Þorsteins hafði fundið við Óttarstaðagryfjurnar. Þorsteinn hafði farið að kynna sér það en þar var svo mikill snjór, að það var ekki hægt neitt að athuga það nánar.

Tekin var skýrsla af Sigurbirni Eiríkssyni í morgun. Hann neitaði algjörlega allri vitneskju eða hlutdeild í máli þessu og var hann síðan úrskurðaður í 45 daga

gæzluvarðhald. Lögfræðingur ræddi svo við Sigurbjörn í dag. Lögfræðingur Valdimar ræddi einnig við hann og einnig lögfræðingur Einars við hann.

Þá hafa verið teknar skýrslur í dag af tveimur starfsstílkum, nánar tiltekið í fatageymslu, starfsstílkum í Klúbbnum, svo og eiginkonu Einars Bollasonar. Þá hefur verið safnað gögnum svo sem áhafnarlistum af millilandaskipum í nóvembermánuði 1974, ljósmyndum af nokkrum mönnum og eintökum af Morgunblaðinu dagana 17., 19. og 20. 1974. Í kvöld var svo farið með Sævar Cicielski til tannlæknis. Ætlunin er að í kvöld mundi Njörður Snæhólm taka skýrslu af ekkju Geirfinns.

12. febrúar. Enn hefur ekki heyrzt frá Grétari Norðfjörð nánar um starfsemi á jörðum þeim sem Sigurbjörn Eiríksson hefur með að gera fyrir austan fjall. Magnús Magnússon og Sigurbjörn Viðir, kanna í sjómannaalmanökum, hvort að Eysteinn Þór Ingvarsson kunni að eiga bát, ca. 12 tonn, sem rannsóknarlöggreglunni hafa borist upplýsingar um að svo muni vera.

A Hótel Sögu er ekki kannast við, að Skagfirðingafélagið hafi haldið þar neina skemmtun í nóvember 1974. Þær skemmtanir sem hafi verið haldnar það ár, hafi önnur verið í febrúar og hin í apríl og síðan ekki fyrr en 28. febrúar 1975. Þetta er þó verið að athuga nánar, ef hugsast geti að um slikt væri að ræða, en það var talið mjög ólíklegt.

Ákveðið hefur verið, að hringja til Kristínar Möller, til að fá að vita hvort hún hafi haldið dagbók og aðrar upplýsingar er hún gæti gefið.

Magnús Magnússon mun tala við Gísla Guðbrandsson nánar um hvort hann hafi hitt Sigurbjörn í Klúbbnum þann 19. nóvember og þeir drukkið kaffi saman eins og Sigurbjörn hafi talað um.

Magnús Magnússon og Sigurbjörn Viðir munu sýna Erlu Bolladóttur fleiri ljósmyndir en henni hafa þegar verið sýndar ef hún skyldi kannast við einhverja þar í sambandi við þá menn sem voru í Keflavík.

Þá mun ég í dag reyna að hafa upp á Hafsteini Kristinssyni og tala við hann um spíritus þann sem hann á að hafa selt Magnúsi Leopoldssyni fyrir ca 2 árum.

Ingvar Björnsson, lögmaður Einars Bollasonar, telur sig geta fært sönnur eða alla vega líkur af því að um verustað Einars fram til kl. 9 eða 9.30 að kvöldi hinn 19. nóvember 1974. Hann byggir þetta á framburði félagsleikmanna í KR, en það á eftir að kanna nánar.

Samkvæmt upplýsingum Jóns Zoëga, þá býr Kristín Möller Sigfússon í Feliston í Englandi. Þar er sími á vinnustað hjá henni 5651, fyrirtækið er umboðsmaður Eimskipafélags Íslands þar í borg, og heitir Mac Gregor Gew, Holland Limmíteth.

Samkvæmt upplýsingum skrifstofu Hótel Sögu, þá var í Atthagasal föstudaginn 22. nóvember 1974, þá voru tannlæknar þar með skemmtun og í Lækjarhvammi einnig.

Föstudaginn 23. nóvember 1974, þá var fundur kaupfélagsstjóra hér í Reykjavík og þeir höfðu bæði Atthagasal og Lækjarhvamm, um kvöldið fyrir skemmtun.

Föstudaginn 29. febrúar 1974, þá var árshátið Sjóvá, bæði í Atthagasal og í Lækjarhvammi, og laugardaginnn 30. þá voru hjúkrunarkonur með skemmtun bæði í Atthagasal og í Lækjarhvammi.

Stefán, löggreglupjónn á Raufarhöf, hefur gefið eftirfarandi upplýsingar. Hann hefur síma 96-51222 eða 51232. Hann skýrir frá því, að Guðmundur Kristinsson, skipverji á BV Rauðanúp, hafi tjáð honum, að hann hafi margoft fengið keypt áfengi, nánar tiltekið spíritur hjá Magnúsi Dalberg og bróður hans Stefáni Dalberg, sem báðir eigi heima í Hafnarfirði og séu synir Hallgríms Dalberg. Guðmundur Kristinsson á einnig heima í Hafnarfirði. Þá skýrði hann Stefáni frá því að hann, þ.e. Guðmundur, hafi starfað um tíma í hótelinu á Raufarhöfn en það hótel rekur nú Guðjón Styrkárssón. Hann hélt því fram hann Guðmundur við Stefán löggreglumann, að í kjallara hótelsins á Raufarhöfn hefði verið geymt smyglað áfengi á þeim tíma sem hann vann þar. Nú mun vera hótelstjóri á Raufarhöfn, Hreiðar Svavarsson sem í eina tið rak veitingahúsið Hábæ. Á undan honum mun Sigurður Magnússon, rafvirki hafa verið hótelstjóri.

I dag náði ég símasambandi við Kristínu í Feliston í Englandi. Hún tjáði mér, að þau Valdimar höfðu farið í Átthagasal Hótel Sögu þann 25. eða 26. október að hún telur 1974, alla vega hafi það verið 1. vetrardag. Hún segir, að það hafi örugglega verið Skagfirðingamót sem að þar var haldið. Það hefði gengið erfiðlega að komazt inn og þeim mun hafa verið hleypt inn bakdyramegin fyrir rest. Hún sagðist ekki hafa haldið dagbók á þessum tíma og ekki munað eftir þessu ekki eftir 19. nóvember. Aftur á móti, þegar ég benti henni á, að Valdimar hefði talað um, að um kvöld nokkurt, þegar að þau hafi ætlað að fara að heimsækja eða hún hafi ætlað að fara að heimsækja systur sína Emeliu, sem að þá hefði verið að flytja inn í íbúð að Kaplaskjólsvegi 63 en, en Valdimar hefði ekki viljað fara þangað það kvöld. Kristín segist muna eftir því að hún hafi verið með Valdimar að kvöldi þess dags, sem Emelia systir hennar flutti inn í íbúðina við Kaplaskjólsveg. Hún segir, að hún hafi viljað fá Valdimar með sér þangað það kvöld en Valdimar ekki viljað fara. Það hafi örugglega verið sama daginn og Emelia flutti inn í íbúðina og því geti Emelia staðfest um hvaða dag þar hafi verið að ræða. Kristín telur að þetta hafi verið í október en ekki í nóvember. Frekar gat Kristín ekki sagt um þetta, en lofaði að hafa samband við okkur ef henni dytti eitthvað sérstakt í hug í þessu sambandi. Kristín bætti því við varðandi ferð þeirra á Hótel Sögu að þau hefðu farið þá sex saman og það mundi hafa verið farið heim til þeirra Emeliu og manns hennar, áður en farið var á Hótel Sögu og að þá muni þau, eftir því sem hún bezt man, hafa verið

flutt í íbúðina að Kaplaskólsvegi 63. Í framhaldi af þessu hafði ég samband við Emeliu systur Kristínar og sagði hún mér, að samkvæmt gestabók hjá þeim hjónum, þá hefði Valdimar og Kristín komið heim til þeirra þann 26. október og síðan aftur næst 30. nóvember 1974. Hún sagði að það myndi hafa verið í fyrra skiptið sem þau komu að þá hefði verið farið í Hótel Sögu og þar hefði verið farið í Átthagasalinn og á Skagfirðingamót. Illa hefði gengið að komast inn en þeim hefði verið hleypt inn bakdyrameginn. Þarna hefði örugglega verið skemmtun á vegum Skagfirðingafélagsins. Kristín hafði talað um að þessi dagur myndi hafa verið 1. vetrardagur 1974 og samkvæmt almannakinu kemur það heim og saman.

Í kvöld fór ég heim til Hafsteins Kristinssonar, Hjaltabakka 22. Hann var ekki heima. Kona hans sagði hann starfa í Þorlákshöfn, starfa þar hjá Istak h.f. og ekki koma heim nema um helgar.

Í gær, þá kom Guðsteinn Þengilsson fangelsislæknir til Magnúsar Leopoldssonar í samræmi við beiðni um það. Guðsteinn gaf út eftirfarandi vottorð eða yfirlýsingu sem hljóðar þannig: "Hef í dag skoðað Magnús Leopoldsson, Lundabrekku 10, Kópavogi vegna kvilla sem hafa þjáð hann undanfarna daga. Við þessa skoðun hef ég ekki fundið neitt í dag, sem gefur tilefni til rótækra aðgerða á borð við utanhúss rannsóknir eða sjúkrahús-innlagningu. Mun hins vegar fylgjast með honum næstu daga og taka frá honum viðeigandi sýni.

Reykjavík, 11.2.1976

Guðsteinn Þengilsson.

13. febrúar 1976. Í dag talaði ég við Hafsteinn Kristinsson austur í Þorlákshöfn. Hann veitti þær upplýsingar, að hann hefði á árunum 1968 til 1972 eða 3, ekið mikið fyrir veitingahúsið Glaumbæ og síðan Klúbbinn. M.a. hefði það verið hans hlutverk að fara að hann taldi að meðaltali í annarri hvorri viku, í vínbúðina við Lindargötu og kaupa þar án þess að það færi í gegnum þá deild ÁTVR., sem ætluð er vinveitingahúsum, að kaupa þar nokkra kassa hverju sinni af áfengi. Hann taldi að það mundi hafa verið nálægt 20 kassar sem hann hafi keypt í hverri ferð og hann hefði farið að meðaltali í annarri hvorri viku og að þetta hefði staðið í það minnsta í 2 ár.

Af því má draga þá ályktun, að kassarnir hafi verið ca 750 - 1000 sem hann hafi á þennan hátt keypt fyrir veitingahúsin í ÁTVR. Hann segist hafa greitt fyrir áfengið með tékkum sem hafi verið útgefnir af veitingahúsunum. Hafsteinn kvaðst mundu koma hingað til borgarinnar í kvöld og var honum tjáð, að hann mundi þurfa að mæta til yfirheyrslu hér hjá rannsóknarlöggreglunni á morgun.

Þá hafa komið frá Þorsteini Steingrímssyni, rannsóknarlöggreglumanni í Kópavogi, upplýsingar þess efnis, að Sigurjón Ásbjörnsson, sem að áður hefur verið nefndur sem starfsmaður í Valhöll og varðandi það að hann hafi verið vitni af því, að sendiferðabíll hafi komið austur með varning um miðja nótt. Þessar upplýsingar sem að Þorsteinn hefur komið nú með eru þess efnis, að nefndur Sigurjón viti langtum meira um áfengi, flutning, átöppun og annað því um líkt, varðandi Klúbbinn eða ýmsa aðila. En sem fyrr segir, þá er hann nú í Danmörku og mun vera þar við verkfræðinám. Komið

hefur í ljós, að Borsteinn Steingrímsson átti ekki við Óttarstaðagryfjurnar í sambandi við bein þau og skó sem að kona hans hafði fundið í fyrrasumar. Hér mun vera um að ræða rauðamalargryfjur, sem að eru nokkuð langt til suðurs út í hrauninu, nokkurn veginn beint suður af Straumsvíkurverksmiðjunni. Þá hefur Borsteinn tjáð okkur það, að á síðastliðnu sumri, hafi hann í nokkuð djúpri sprungu, skammt frá þeim gryfjum, sem að við höfum nefnt Lónakotsgryfjur, að þar skammt frá hafi hann sé bein, nokkuð af beinum ofan í djúpri sprungu, en ekki haft tækifæri til að kanna það nánar, ætlað að gera það en aldrei orðið af því. Hann telur sig geta vísað á báða staðina aftur.

14. febrúar 1976. Í dag hefur verið rætt við Sigurbjörn Eiríksson, og hefur hann gefið þær upplýsingar um jarðir sínar eða afnot af jörðum hér fyrir austan Fjall, að þar sé um þrjár jarðir að ræða. Það er jörðin Stóra-Hof og Oddhóll í Rangárvallahrepp og jörðin Skálmholt í Villingaholtshreppi. Hann segist hafa ábúð á Stóra-Hofi, en aðeins aðstöðu til hagagöngu og heyöflunar að Oddhóli, á þeirri jörð hafi hann jú einnig heyhlöðu, bragga og kartöflugeymslu til afnota. Annað hafi hann ekki á þeirri jörð. Á þeirri jörð segir hann að búi Ólafur Jónsson. Að Stóra-Hofi þar sem að hann hefur ábúð, hefur hann með allt að gera. Þar segir hann að nokkurskonar bústjóri sé Águst Guðmundsson, en hann hafi nú að undanförnu verið eitthvað sjúkur og legið á sjúkrahúsi hér í Reykjavík. Í Skálmholti,

26.

þar segist Sigurbjörn hafa með öll húsakynni að gera að frátöldu einni heyhlöðu og fjárhúsi sem standi skammt frá bænum. Í Skálmholti er hann að koma upp aðstöðu til þess að hýsa mikið af hrossum. Þar hefur verið til skamms tíma Gústav Lillindalh fyrir hands hönd, en er nú farinn þaðan. Sigurbjörn gaf skriflegt leyfi til þess að rannsóknarlöggreglan í Reykjavík gerði leit í öllum húsakynnum sem hann hefði yfir að ráða á fyrrgreindum jörðum.

15. febrúar 1976. Í framhaldi af leyfi Sigurbjörns var leitin framkvæmd, en ekkert kom þar fram sérstakt, nema að augljóst er, að geysimiklar og fjárfrekar framkvæmdir virðast eiga sér stað og hafa átt sér stað á hans vegum þar austurfrá.

Sævar Cicielski benti okkur á stað sunnan Hafnarfjarðar nánar tiltekið gamlan hruninn kartöflukofa sunnan í Hvaleyrarholti og taldi að þar hefði verið skilið eftir lík Guðmundar Einarssonar, en eftir aðstæðum að dæma verður það að teljast fremur ósennilegt.

16. febrúar 1976. Í dag fórum við Borsteinn Steingrímsson með Albert Klahn Skaftason suður fyrir Hafnarfjörð og skoðuðum gryfjur gegnt Álverinu og gryfjur gegnt Lónakoti svo og svæði við Kúagerði. Einnig svæði austur að Krísvíkurvegi, sunnan Reykjanesbrautar nálægt öskuhaugum Hafnarfjarðar. Ekki treysti Albert sér til þess að

segja til ákveðið til um neinn af þessum stöðum en fannst hann eitthvað kannast við sig í gryfjunum eða við gryfjurnar gegnt Álverinu og eins í Kúagerði. Þar fannst honum mjög líklegt að hann hefði farið þá seinni ferð, sem farin var, sem hann telur sig hafa farið með lík.

17. febrúar 1976. Elvar Ólafsson, skýrði frá því, að hann hefði í janúarbyrjun 1975 komið til Kaupmannahafnar og þá hitt þar Erlu Bolladóttur, sem hann hefði þekkt frá fyrri tíð og Sævar Cicielski. Hann segist aftur á móti ekki hafa þekkt Sævar áður. Hann hefði hitt þau í einhverju húsi, þar sem voru fleiri Íslendingar og verið var að halda upp á afmælisdag einhverrar íslenskrar stúlku. Ekki man Elvar náið, hvað um var rætt, en segist hafa haft orð á því við Erlu, að um þau Sævar væri talað í sambandi við póstsvik og hefði hún orðið eitthvað undarleg við. Þá man hann að talað var um Geirfinnsmálið og þar sem hann var nýkominn frá Íslandi, hefði harn verið spurður nýjustu fréttu og hann þá aðeins sagt þær kjaftasögur, sem hann hefði heyrt um málið. Hann sagðist ekkert vita um það, annað en þær kjaftasögur sem að þá hefðu gengið og svo auðvitað það sem fram hefði komið í fjöldum. Elvar kveðst hafa átt að byrja í Lýðháskóla 12. janúar nánar tiltekið í Holberg í Kaupmannahöfn, og hafa komið til Kaupmannahafnar 2-4 dögum fyrr. Það getur því staðizt, sem Erla hefur borið fram að þau hafi hitt hann í húsinu við Veselsgáde þann 8. janúar.

Við skýrslutöku af Guðmundi Agnarssyni kom ekkert nýtt fram. Hann hélt við það sama og hann hafði áður gert í skýrslu sem tekin var af honum 23. október síðastliðinn.

I gjótu þeirri fyrir sunnan Hafnarfjörð sem við leituðum í í dag var ekki að finna að því er virtist annað en bein af kindum, þó var undarlega vel um þau búið.

Örn Höskuldsson, fékk þær upplýsingar í dag, að Sigurbjörn Eiríksson og Jón Þórarinsson lyfsali, ættu eða hefðu átt saman bát. Hugsanlegt væri að hafa uppi á eða fá upplýsingar um nafn manns þess sem unnið hefði við að mala bátinn, en síðan siglt honum upp að Alfsnesi og lagt honum þar við stjóra.

Eg ræddi við Snjólf Pálason klukkan 18 í dag. Hann tjáði mér að hann hefði verið í smá samkvæmi í gerkvöldi. Hitt tvær stúlkur, aðra fyrrverandi vinkonu Tryggva Rúnars Leifssonar, Þorbjörgu, og hina sem venjulega er með henni. Hann hafi rætt við þessa fyrrverandi vinkonu Tryggva Rúnars, og hafði hún haft á orði við hann, að ef að hann vissi allt sem að hún vissi, að þá yrði hann jafnvel dauðhræddur. Hann er sannfærður um það að hún veit meira en hún létt uppi. Hann sagðist hafa haft lítið tækifæri til þess að ræða við hana, en það sem að það hafi verið, að þá hefði það verið á þann veg að hann væri algjörlega sannfærður um það að hún vissi margt og mikið sem að hún hefði ekki látið uppi. Þetta samkvæmt mun hafa farið fram heima hjá Alla Rúts, bílasala.

Í kvöld, hringdi Lárus Salómonsson, sími 32225 í mig og vildi benda mér á það að Magnús Leopoldsson hefði um nokkurt skeið haft nokkurt samband við menn í Hótel Loftleiðum. Hann hefði sézt þar nú síðast í síðastliðnum janúar. Þar hefði einnig sézt íslendingur sem starfar á Keflavíkurflugvelli í sambandi við húsgagnaflutning fyrir bandaríkjumenn. Þá skýrði Lárus mér frá því að hann vissi um bátseiganda, mann sem átti trillubát ca 6-8 tonn eitthvað svoleiðis. Sá maður hefði sagt honum það að fyrir nokkru eða reyndar nokkru áður en Geirfinnur hvarf að þá nokkru áður hefðu menn komið að málí við hann og beðið hann að flytja áfengi eftir því sem að Lárusi skyldist, en maðurinn hefði neitað. Lárus hafði reynt að koma þessum skilaboðum til Hauks Guðmundssonar á sínum tíma en ekki tekizt. Nú þegar málíð var rifjað upp aftur, þá kveðst hann hafa hitt að málí þennan sama bátseiganda aftur og þá spurt hann að því, hvort að hann þekkti þessa menn, sem að hefðu talað um. Bátseigandinn hafði svarað Lárusi á þann veg og sagt sem svo, hvort hann þekkti nú þá menn. Ekki hafði Lárus nánar spurt báts-eigandann út í þetta. Lárus sagði að sér hefði skilst á bátseigandanum, að þeir aðilar sem höfðu farið fram á flutninginn hefðu jafnvel leitað til flæri bátseiganda með hann. Ekki vissi Lárus fyrir vízt, hversu stór bátur þetta væri en honum fannst sennilegt að hann væri 6-8 tonn.

Lárus ætlar á morgun að hafa samband við þennan báts-eiganda og leita hjá honum nánari upplýsinga og síðan að láta mig vita.

Við skýrslutöku á Jóni Otta Vigfúsi Ólafssyni kom aðeins fram að hann taldi, að hann og fleiri úr körfuknattleiks-deild KR. hefðu verið við fáanasölu kvöldið 19. nóvember 1974. Þá sagðist Jón Otti hafa vitað til þess að Einar hefði verið með smyglað áfengi á síðastliðnu hausti í október eða nóvember, en hann hafi ekki keypt neitt af honum. Jú, hann segist hafa keypt af honum 2 flöskur.

Í skýrslu af Kolbeini Hermanni Pálssyni, hjá Æskulýðsráði og sem einnig er í KR. kemur fram að hann telur að þessi fáanasala hafi fram þann 19. nóvember. Hann segist hafa rætt við Einar Bollason í nóvembermánuði nú síðastliðnum um að kaupa af honum áfengi, en af því hafi ekki orðið.

Fram hefur komið að sögn þeirra hjá KR. þá hafi Ellert B. Schram, keypt fána þetta umrædda kvöld þegar fáanasala á að hafa átt sér stað í KR-heimilinu og talið er hafa verið 19. nóvember 1974. Ellert á að hafa greitt fyrir þennan fána, hvort sem þeir voru l eða fleiri með tékka. Ellert hefur nú haft uppi á þeim tékka sem hann greiddi fána með og það tengt hefur verið þessu kvöldi. Í ljós hefur komið að dagsetning tékkans er 18. nóvember 1974 og greiðslustimpill í banka er 19. nóvember 1974 svo að það er útilokað að sá tékki hafi verið notaður til greiðslu á fána að kvöldi þess 19.11. en því líklegra að það hafi verið þann 18.11.

Við sakbendingu þá sem fram fór í skrifstofu Rannsóknarlöggreglunnar í dag, þar sem starfsstúlkur tvær, sem voru við störf í Hafnarbúðinni í Keflavík að kvöldi 19.nóvember 1974 voru látnar sjá nokkra menn, þar á meðal Magnús Leopoldsson. Önnur þeirra benti á Magnús og taldi hann mjög líkan í það minnsta manni þeim sem komið hefði í Hafnarbúðina umrætt kvöld. Nánar veit ég ekki um niðurstöðu þessarar sakbendingar.

Upplýst hefur verið að varðandi þær tvær stúlkur sem að hafi greint frá því að á tveim börum í Klúbbnum hefði verið aðeins selt smyglæð áfengi, að Jón Björnsson verkstjóri hjá Coca Cola, sími 38763 geti gefið nánari upplýsingar um þær stúlkur.

Í dag talaði ég við Lárus Salómonsson, og kvaðst hann vera búinn að hafa tal af manni þeim sem að hann gat um við mig í gerkvöldi og væri bátseigandi. Hann segir mann þann heita Kristfinn Ólafsson og eiga heima í Steinagerði 18 hér í Reykjavík, sími 33695. Hann kvaðst hafa talað við Kristfinn og reyndar hafi það nú ekki orðið mjög náið samtal, en honum skilst að þetta hafi átt sér stað á síðastliðnu sumri. Þeir sem að hafi farið þess á leit við Kristfinn að hann flytti áfengi hafi verið skipsmenn af einhverri Ánni og það hafi verið í sambandi við það að sala hafi farið fram á skipinu en það þyrfti að ná áfenginu úr því áður en það færi til nýrra eiganda. Væntanlega getur þessi Kristfinnur sagt betur frá því.

19. febrúar 1976.

Ég ræddi við Kristfinn sjálfan í morgunn. Hann tjáði mér, að á miðju sumri sennilega í júlí 1974, hefði hann verið með bát sinn, Kristínu RE 380 sem er 10 tonn, í Grindavíkurhöfn. Þá hefði komið þar um borð til sín frændi hans sem heitir Kristinn Ásmundsson og einu sinni hefði verið löggreglubjónn, en mundi vera vélstjóri að atvinnu eða hafi verið vélstjóri á þeim tíma á sumrinu 1974. Hann kom sem sagt um borð til Kristfinns í Grindavíkurhöfn og fór þess á leit við Kristfinn að hann færi fyrir þá, hann og félaga hans, í ferð til að sækja smygl eitthvað út. Ekki vissi Kristfinnur hvert átti að sækja það né hversu mikið það var, en Kristinn hafði boðið Kristfinni góða borgun, eins og hann hafði orðað það, fyrir vikið. Ekki vissi Kristfinnur nákvæmlega hvaða skip það var sem að þetta hefði átt að koma úr, enn Kristinn hefði talað um að búið væri að selja skipið sem væri Kristfinnur var viss um að var einhver áin og það væri búið að selja hana til útlanda. Hún ætti að fara að fara þangað og það þyrfti að losa þetta úr skipinu á leiðinni, því það hefði ekki komið í land.

Við athugun hefur komið fram að í ágúst 1974 hefur Rangá verið seld til Danmerkur, svo það gæti komið heim við þennan tíma. Líka árið 1974 eða síðar á árinu eða í október þá var Selá afskráð hér og seld til Grikklands. Hafskip gerði bæði þessi skip út. Kristfinnur kvaðst algerlega hafa neitað að verða við þessari beiðni um flutninginn. Hann sagðist hreinlega hafa rekið Kristinn upp úr bátnum

og ekkert viljað hafa með þetta að gera, en hann sagði að Kristinn hefði verið þarna í bíl sem hefði komið niður á bryggjuna og að sennilega tveir menn aðrir hefði verið með honum, en ekki vissi hann hverjir það voru, og ekki gat hann heldur lýst bílnum.

Eg hef talað við Einar Bollason í dag, og skýrt honum frá í aðalatriðum hvað fram sé komið varðandi hugsanlegar fjarvistarsannanir hans, m.a. það, að tékki sá sem Ellert Schram átti að hafa greitt með, kvöldið sem verið var með fánanna í KR-heimilinu. Eg skýrði Einari frá, að sá tékki hefði verið gefinn út 18. nóvember og hefði komið í banka 19. nóvember svo að um það væri að ræða að hann hefði átt að vera að selja fána kvöldið sem að Ellert keypti fánann, að þá gæti það ekki staðist að það hefði verið 19.nóv. Einnig benti ég Einari á það að allt annað varðandi fjarvist hans. Það væri ekki hægt að færa neinar sönnur, það væri ekki hægt að sanna það ótvírátt, hvar hann hefði verið á þessum tíma, í það minnsta ekki að því sem komið væri.

Lögmaður Einars kom og ræddi við hann, en þeir ræddu eingöngu um fjármál Einars varðandi húsið sem hann keypti fyrir tæpu ári í Hafnarfirði en fjármálin munu ekki standa sem bezt, og eins bar hann honum kveðju frá konu hans. Annað fór þeim ekki á milli.

Njörður Snæhólm, talaði í gærkvöldi við Jón Björnsson verkstjóra hjá Coca Cola, varðandi stúlkur þær tvær sem að hefðu átt að tala um, að í Klúbbnum, á tveim börum þar hefði aðeins verið selt smyglað áfengi á einhverjum tíma. Þegar Njörður talaði við Jón, þá kannaðist Jón ekkert við

þetta og vissi ekkert um hvað verið væri um að tala svo út úr því kom ekki neitt.

Varðandi skýrslu af Eðvarð Hjaltasyni, þá segir hann einu kynni sín af Geirfinni hafi verið þau, að hann Eðvarð og hans fjölskylda og Geirfinnur og hans fjölskylda hefðu af tilviljun gist á sama stað á Sauðárkróki og síðan verið samferða til Akureyrar sumarið 1974.

Í skýrslu Sigurðar Hákonarsonar kom það fram, að hann segist aldrei hafa keypt spíritus af Sævari Cicielksi, en treystir sér ekki til að játa eða neita hvort að Sævar hafi einhvern tímann boðið honum spíritus til sölu. Sigurður yfirleitt neitar að hafa nokkurn tímann keypt áfengi af Sævari, hvorki spíritus eða annað.

Magnús Magnússon, tók skýrslu af Guðjóni Jónssyni, en ekki kemur neitt sérstakt þar fram. Einnig tók Magnús skýrslu af Ingvari Sigurðssyni, Bröttukinn 30 í Hafnarfirði vegna framsals Ingvars á tékka sem gefinn er út af Geirfinni í október 1974. Ingvar gat ekki gefið neina sérstaka skýringu á þessu aðra en þá að hann hefði í gegnum einhvern annann selt Geirfinni spíritus. Það kemur fram í svonefndu spíramáli á sínum tíma, kom þar fram að Ingvar Sigurðsson var þar mikið viðriðinn. En í þessari skýrslu kemur einnig fram að Ingvar Sigurðsson þekkti eða þekkir Sigurð Einarsson, bróður Geirfinns. Í skýrslu sem Magnús Magnússon tók af bróður Geirfinns, kom fram, að tékkinn hafði verið notaður sem greiðsla á áfengi fyrir milligöngu Ingvars. Afengið fékk Geirfinnur, nánar tiltekið var þetta 96% spíritus ein flaska.

Í löngu samtali sem við Sigurbjörn Víðir áttum við Magnús Leopoldsson, kom lítið sérstakt fram, þar hann ræddi aðallega um sín fjármál, fjármál Klúbbins. Hann lét þess þó getið, að hann vissi til þess að eitt sinn hefði Jón Ragnarsson purft að halda veizlu og þá purft á að halda áfengi nokkru og vildi fá það með ódýrara móti heldur en úr Áfengis- og tóbaksverzlun ríkisins. Þess muni hann hafa síðan aflað hjá Ómari ~~Karlssyni~~^{HALLSSON}, sem er þjónn í Glæsibæ. Við bentum Magnúsi á að Hafsteinn Kristinsson vildi ekki viðurkenna að hafa komið með 96% spíritus til Magnúsar að Skálholtsstíg 2, en Magnús hélt fast við það að Hafsteinn hefði komið með þetta áfengi til sín, þó væri hugsanlegt að Valdimar Olsen hefði gert það. Magnús upplýsti okkur um það að Valdimar Olsen væri mjög sínkur maður á fé og væri almennt talinn leiðinlegur. Hann kvað samband sitt við Valdimar ekki vera náið þó þeir væru kunningjar, aftur á móti væri Valdimar og Ásgeir góðir vinir. Magnús viðurkenndi að svokallaður tékkahringur hefði verið hafður á, og hefði það verið aðallega á milli Sigurbjörns og Jóns Ragnarssonar en áður hefði Klúbburinn eða veitingahúsið Borgartún 32 og Ásgeir Hannes og jafnvel Valdimar, verið með í þessum hring. Það væri aftur á móti liðin tíð að þeir væru þar.

20. febrúar 1976.

Í samræmi við Gísla Pálsson í dag, kom ekki neitt sérstakt fram, annað en að hann kveðst hafa fregnað það, að Einar Bollason hefði fengið 1 1/2 millj. kr. að láni hjá manni sem hann hélt að væri föðurbróðir hans og að lánið hefði átt

að falla í gjalddaga og eftir því hefði verið gengið annað hvort 1. febrúar nú eða 1. mars n.k. Þá tjáði hann mér í sambandi við bruna eða íkvíknun í Klúbbnum fyrir nokkrum dögum, að sú íkvíknun hefði átt sér stað í kjallaranum upp við lyftugang, sem klæddur er af með svokölluðum spónaplötum. Gísli er kunnugur í húsinu og sagði hann að þetta væri eini staðurinn í kjallaranum þaðan sem að eldur hefði getað borist upp á allar hæðirnar og alla leið upp í þak. Hvar ~~sem~~ hefði kviknað annars staðar þarna, þá hefði hann ekki getað það eða í það minnsta kosti átt mjög torvelt með það eldurinn.

Eg talaði við Ásbjörn Sigurjónsson á Álafossi. Hann sagði mér að sonur hans Sigurjón Ásbjörnsson væri við nám í Danske tekniske højskolen í Lyngby í Kaupmannahöfn, heimilisfangið væri Østervang 30 2800 Lyngby og símanúmerið væri 02-873953. Hann er ekki væntanlegur í bráð hingað til lands, mun vera í prófum og ekki koma fyrr en á næstkomandi sumri. Ekki kvaðst Ásbjörn hafa neinar frekari upplýsingar eftir syni sínum heldur en þegar eru komnar fram. Þá hafa þær upplýsingar borist, að Sigríður Gísladóttir, sem að sögð er vera á Hornafirði. Það hefur verið staðfest, hún er þar og hún er skipverji þar á Akurey SF-52.

Við yfirheyrslu Magnúsar Magnússonar, á Hreiðari Albertssyni kom fram að Hreiðar hafði látið Sigurbjörn Eiríksson hafa tékka sem Hreiðar var búinn að undirrita en ekki búinn að fylla út og síðan átti Sigurbjörn að útfylla tékkann og leggja inn í Búnaðarbankaútibúið í Mosfellssveit. Það kom reyndar í ljós, að þetta hefði gerzt áður að annar tékki hafði verið

lagður þar inn, svo var þetta stoppað af og þá reyndist innistæða ekki næg.

Í sambandi við það að þá hafa fundizt í fórum Sigurbjarnar rifrildi af í það minnstaþremur tékkum sem allir hafa farið samkvæmt stimplun á bakhlið í Búnaðarbíónum í Mosfellssveit en síðan verið leystir þaðan út aftur. Einn þessarar tékka er á Landsbankann, austurbæjarútibúi í Reykjavík, og það er á reikning Hreiðars Albertssonar, tveir eru á Útvegsbankann í Kópavogi, annar, í það minnsta annar útgefinn af Hrafnhildi sem mun vera eiginkona Jóns Ragnarssonar. Númer tékkanna á Útvegsbankann í Kópavogi eru 0102128 og 0106103. Þessa tilhögun með tékkanna, þ.e. að þeir hafa farið í bankann en hafa verið leystir út þaðan aftur, ræddi Magnús við Pál, útibússtjóra í Mosfellssveit, en mun ekki hafa fengið viðhlytandi eða allavega ekki tæmandi skýringar á því, hvernig það fari fram, að tékkar komi inn í bankann og séu þar stimplaðir inn, en sem séu síðan leystir út aftur.

Það mun hafa komið fram í viðtali við Sigurbjörn Eiríksson í dag, þar sem Viðir var viðstaddir, að Sigurbjörn væri með í Alþýðubankanum víxla samtals að fjárhæð að hann hélt um 10 millj.króna, og væru þessir víxlar ýmist gjaldfallnir eða um það bil að gjaldfalla.

21. febrúar 1976.

Eg ræddi við Magnús Leopoldsson fyrir hádegi í dag, en ekkert sérstakt kom út úr því. Sigurbjörn Viðir var viðstaddir þar að nokkru eða mesta leyti.

Eftir hádegi í dag, þá hélt Sigurbjörn Viðir áfram að ræða við Magnús Leopoldsson og var Magnús Magnússon rannsóknarlöggreglumaður viðstaddur þær viðræður. Þar kom fram, að Magnús Leopoldsson segir lítið sem ekkert þekkja Einar Bollason, þó vita hver hann sé. Magnús Leopoldsson segir, að maður að nafni Halldór Hersnes, Eyjabakka 7 hér í borg hafi um tíma leigt verzlunina Esju sem Magnús Leopoldsson átti og er staðsett á Kjalarnesi eða uppi undir Kjalarnesi. Þessi Halldór hefði eitt sinn hringt til Magnúsar og boðið honum spíritus til sölu. Halldór hafði talað um að spíritusinn væri á plastbrúsum en um magn eða verð það hafði hann ekki getað tjáð sig nánar um. Magnús Leopoldsson gerði í þessu sambandi engin viðskipti við Halldór og segist frekar hafa tekið þessu sem gamni en alvöru. Magnús hefur tjáð Sigurbirni ✓. það, að hann hafi á síðastliðnu sumri komið tvívegis inn í Gjafabúðina við Skólavörðustíg. En þetta kom í framhaldi að því að Sigurbjörn spurði hann að þessu vegna ummæla annarra stúlkunnar í Keflavík sem að kom hingað til að horfa á sakbendingu þar sem Magnús tók þátt í nú fyrir helgina. Í annað skiptið þá hafði hann komið inn í þessa verzlun með konu sinni og börnum og þá hefði þannig staðið á að afgreiðslufólkið hafði verið sérkennilega klætt, nánar tiltekið, hafði það verið með skotthúfur. Í síðara skiptið hefði hann verið einn á ferð. Þá hafði hann verið að sækja vörur fyrir systur sína og hafi verið komið nálægt lokunartíma verzlunarinnar og staðið mjög stutt við. Hann kannast ekki við það í annað hvort þessara skipta að hafa veitt nokkurri manneskju sérstaka athygli í verzluninni og

ekki að hafa skoðað skrásetningarnúmer neinnar bifreiðar sem að þar hefði staðið fyrir utan. Magnús heldur því fram sem fyrr, að Hafsteinn Kristinsson sem áður hefur verið nefndur og var bifreiðastjóri hjá Innkaupastofnun ríkisins að Hafsteinn hafi komið með áfengi til Magnúsar á skrifstofu Magnúsar sem þá var að Skálholtsstíg 2. Viðir spurði Magnús hvað hann vissi um kunningja Jóns Ragnarssonar. Magnús gaf það upp að hann vissi að eftirtaldir aðilar væru kunningjar Jóns Ragnarssonar, það er: Sigurbjörn Eiríksson

Ásgeir Magnússon, stórkauptaður

Ásgeir Hannes Eiríksson, auglýsingastjóri hjá Dagblaðinu
Valdimar Olsen, skrifstofumaður hjá Þórshöll

Guðmundur Ágústsson, fyrrv. þjónn í Klúbbnum og afgreiðslumaður í Herragarðinum, nú búsettur í Danmörku,

Bergþór Bergþórsson, leigubifreiðarstjóri, reyndar óvist um atvinnu núna, hefur ekið fyrir Valhöll,

Jónína Ragnarsdóttir sem mun vera bankagjaldkeri einhversstaðar,

Bjarni Stefánsson, sem er umboðsmaður fyrir Paioner hljómburðartæki,

Omar Hallsson, sem er þjónn í Glæsibæ,

Gylfi sem er veitingamaður í Skrínunni við Skólavörðustíg,

Þórarinn Jónasson sem mun búa eða eiga jörðina Laxnes í Mosfellssveit,

Kristján Knútsson, sem að ekki er vitað hvar á heima en bróðir hans starfaði í Valhöll á árinu eða sumarið 1975,

Örn Valdimarsson sem er mágur Jóns Ragnarssonar, og

Þórarinn Friðjónsson, sem er bryti eða kokkur einhversstaðar.

Magnús Leopoldsson tjáði Sigurbirni Viði það, að Jón Ragnarsson hefði einu sinni spurt Magnús um það hvort að Magnús gæti útvegað Jóni smyglað áfengi. Magnús hafði ekki getað útvegað Jóni áfengið, en nokkru síðar segist Magnús hafa spurt Jón um það, hvort að honum hefði tekist að útvega sér þetta áfengi og Jón sagt svo vera, hann hefði fengið það hjá Ómari Hallssyni, þjóni í Glæsibæ og Pórarni Stefánssyni sem þar er einnig þjónn, en þessi Pórarinn er broðir Bjarna Stefánssonar sem áður er nefndur umboðsmaður Paioner-hljómfutningstækja. Jón Ragnarsson hafði ætlað þetta áfengi til veizluhalda. Ekki er Magnús alveg viss um hvers konar, en taldi mögulegt að það væri eitthvað í sambandi við að hann var nýbúinn að byggja hús og flytja inn í það og hann hefði verið að halda upp á það. Magnús kvaðst hafa heyrt talað um það, að Ómar Halldsson hefði auk þjónstarfsins, hefði staðið í viðskiptum með hross og báta að hann taldi sportbáta, nánar vissi Magnús ekki um það. Þá var Magnús spurður um kunningja þá sem hann vissi, kunningja Valdimars Olsen. Magnús taldi upp eftirfarandi:

Einar Óskarsson, svonefndan "Einsa Púkk"

Herbert Arnason, sem hefur viðurnafnið Hollywood

Ragnar Aðalsteinsson sem að kenndur er við verzlunina Réttarholt, og Örn sem starfa mun eða starfaði í friðöfninni í Keflavík.

Að auki talaði Magnús um Ásgeir Hannes Eiríksson sem góðan vin Valdimars. Magnús upplýsti hvað snerti kunningjahóp

Ásgeirs Hannesar Eiríkssonar, að kunningjar væru einkum Valdimar Olsen, Jón Ragnarsson, forstjóri Hafnarbiós,

Örn, sá er á að vinna á Keflavíkurflugvelli,

Herbert Arnason sem áður hefur verið nefndur og
Einar Óskarsson,

Gunnlaugur Briem, sem ekki er vitað hver er, frekar
Hreiðar Albertsson sem mun starfa að einhverju leyti
á vegum Sigurbjarnar Eiríkssonar

Haukur Hjaltason, sem var einn af eigendum veitinga-
hússins Óðals,

Höskuldur Dungal, sem að hefur verið búsettur erlendis,
en er sennilega komin heim og svo sennilega Forvaldur Jónsson, sem að um tíma starfaði í Valhöll sem einhvers-
konar hótelstjóri en núna mun starfa hjá fyrirtækinu
Vélar og verkfæri hér í borg.

Jón Zoega lögmaður hefur tjáð Sigurbirni Viði, að hjá
honum vinni á skrifstofunni stúlka, sem áður hafi
starfað hjá heildverzlun Ketils Eiríkssonar föður
Asgeirs Hannesar. Þessi stúlka hafi haft orð á því
að Asgeir Hannes hafi haft mjög svo góðan aðgang að
bifreiðum fyrirtækis Eiríks Ketilssonar og það svo
góðan að sjálfum bifreiðastjórnum sem áttu að hafa
með bifreiðarnar að gera hafi jafnvel þótt nóg um.
Þessi stúlka er töluvert mikið kunnug Asgeiri Hannesi og
konu hans, og hún hafi tjáð Jóni Zoega það, að Asgeir Hannes
hafi orðið mjög miður sín nánar tiltekið haft uppköst
fyrstu dagana sennilega eina tíu daga eftir að það komst
í hámæli að verið væri að vinna að nýju að hinu svonefnda
Geirfinnsmáli. Fyrir nokkru kom í Dagblaðinu grein
undir lesanda eða sem átti að vera frá einhverjum
lesanda þar sem að rannsókn þessa máls var gagnrýnd
og m.a. talað um að vitnisburður sá sem úrskurður

fjórmenninganna síðari væri byggður á, að sá vitnisburður væri frá glæpamönnum. Stúlka þessi sem vinnur hjá Jóni Zoega hafði tjáð honum að áður en sú grein birtist hefði Ásgeir Hannes hringt til hennar og sagt henni frá þessari grein efnislega svo það bendir ýmislegt til að það sé Ásgeir Hannes sjálfur sem sé höfundur hennar. Undir þá grein voru ritaðir stafirnir A.P.E. Upphafsstafir Ásgeirs eru aftur á móti A.H.E.

Mánudagur 23. febrúar 1976.

Fyrir hádegi í dag þá tók Magnús Magnússon skýrslu af Valdimar Olsen. Hún var aðallega varðandi starf hans nú uñdanfarin ár og kemur það bezt fram í þeirri skýrslu hvernig þeim var hattar. Hann minnist þar hvergi á neitt áfengi sem öðruvísi hafi verið fengið heldur en eftir venjulegum leiðum í gegnum ÁTVR. að frátöldum 2 -3 flöskum af amerísku borbon whiskí sem hugsanlega væru geymdar nú í Valhöll á Þingvöllum.

Upp úr hádegi ræddu Sigurbjörn Viðir og Magnús Magnússon við Ásmund Guðmundsson í Kópavogi um Erlu Bolladóttir þar sem að Ásmundur hafði fengið upplýsingar um það að hugsanlegt væri að Erla hefði selt spíritus eða annað smyglað áfengi. Ekki að svo stöddu var hægt að finna neitt ákveðið út úr því.

Seinni part dags, tóku þeir Magnús og Sigurbjörn Viðir, skýrslu af Magnúsi Leopoldssyni. Í henni kemur fram að Magnús Leopoldsson segist hafa keypt af Hafsteini Kristinssyni bifreiðastjóra, sem þá hefði verið bifreiðastjóri hjá Inn-kaupastofnun ríkisins 2 kassa af áfengi sem að hafi verið komið með til Magnúsar að Skálholtsstíg 2. Hann fullyrðir

þetta. Hann telur að þetta hafi átt sér stað einhvern-tímann á árinu 1973. Ekki segist hann hafa borgað Hafsteini þetta en telur að áfengið hafi komið frá Hreiðari Albertssyni sem að hefur starfað ýmist á vegum Klúbbsins eða vegum Sigurbjarnar í sambandi við búrekstur hans austan fjalls. Þetta munu hafa verið kantaðar flöskur með bláleitum miða og innihaldið 75% vodka frekar en spíritus. Þá kom fram hjá Magnúsi að hann segir að hann telur um haustið 1975 eða s.l. hausti hafi hann keypt af Stefáni Björgvinssyni, sem sé starfsmaður í Klúbbnum áfengi. Þetta hafi verið í 2 kössum og bundið utan um kassana snæri og flöskunum hafi verið pakkað inn í blöð. Þetta hafi verið ca. 15 - 20 flöskur. Hann heldur holenzkt vodka og það hafi verið rauður miði á flöskunum. Hann man ekki hvað hann borgaði, en segist einnig hafa keypt af Stefáni nokkra kassa af bjór. Þá segist Magnús, að Halldór Helmsnes, Eyjabakka 7 hafi eins og áður er komið fram boðið honum spíritus á brúsum. Í þessari skýrslu kemur einnig fram það að Jón Ragnarsson hafi sagt Magnúsi Leopoldssyni það að Jón hafi fengið áfengi hjá Ómari Hallssyni og Pórði Stefánssyni, þjónum í Glæsibæ. Þetta hafi verið smyglað áfengi.

Eg ræddi í gærmorgunn við Herbert Arnason varðandi það að veizla hafði verið haldinn heima hjá Valdimar Olsen nánar tiltekið afmælisveisla á síðastliðnu ári en afmælis-dagur Valdimars er í dag. Hann sagðist hafa verið í þessari veizlu, hann Herbert, og þar hafi verið töluvert fleira fólk, hann mundi ekki náið hverjir, en tilnefndi þar Einar Gunnar Óskarsson og Ragnar Aðalsteinsson. Hann taldi, að

þarna hefði verið haft um hönd smyglað áfengi, nóg hafi verið að drekka og það hafi sennilega verið smyglað að hann taldi, jafnvel 75% vodka. Hann sagði mér að hann hefði verið næturlangt í það minnsta þarna heima hjá Valdimar Olsen í þessari afmælisveizlu. Daginn eftir hafi hann farið þaðan heim til Egils Bachmann, en Egill Bachmann hefði lánað Valdimar kvíkmyndavél og filmur til þess að sýna í þessari afmælisveizlu. Egill hafði komið gangandi heim til Valdimars, en Valdimar síðan ekið þeim, þ.e.

Agli og Herberg heim til Egils og hefði þá Herbert haft meðferðis eina flösku samskonar þeim og drukkið hafði verið úr um nóttina eða þ.e.a.s. í þessari veizlu. Ekki mundi Herbert eftir því, hvort að Magnús Leopoldsson hefði verið í þessari afmælisveizlu Valdimars, en sagðist aftur á móti sjálfur hafa verið þar nokkrum sinnum, bæði í afmælisveizlum og öðrum samkvæmum og Magnús hefði þá stundum komið þangað, en ekki vildi hann fullyrða hvenær eða hvort að Magnús hefði þar nokkuð drukkið.

Síðar í dag hafði ég aftur tal af Herbert og tjáði hann mér þá að hann væri búinn að hafa samband við Egil Bachmann, og Egil minnti það að hann hefði haft meðferðis hann Herbert meðferðis flösku af 75% vodka er hann kom heim til Egils úr þessari afmælisveizlu Valdimars. Það hafi verið sezt að drykkju heima hjá Agli og í henni hefði tekið þátt auk Egils og Herberts, þá hefði það verið kona Egils, Ragnar Aðalsteinsson og Garðar Jóhannsson. Þá tjáði Herbert mér það að honum hefði verið boðið á páskadag 1974 í brúðkaupsveizlu Ásgeirs Hannesar Eiríkssonar sem haldin var í Klúbbnum. Þar hefði hvorki skort mat eða drykk. Veizlan hafi hafist á því, að freyðvín

var framreitt en ekki munu hafa verið til miklar
 birgðir af því því það hefði fljótlega gengið til
 þurrðar. Síðan hafi orðið nokkuð hlé á drykkjunni
 síðan hefði fólk tekið til matar síns. Maturinn hefði
 verið mikill og vel fram borinn. Ásgeir Hannes hafði
 haft orð á því að hann hefði fengið fyrrverandi skóla-
 bræður sína úr matsveinaskólanum til þess að búa til
 þennan mat fyrir skikkanlegt verð. Eftir matinn var
 veitt áfengi ósleitilega. Herbert telur að það hafi
 aðeins farið fram í einum bar hússins, þ.e. barnum sem
 er lengst inn í horni til hægri þegar komið er inn í
 danssalinn á 1.hæð. Afgreiðslu hafi annast ein stúlka
 sem annars sé aðstoðarstúlka í barnum sem er á 1.hæð
 til vinstri. Herbert telur að Ásgeir Hannes hafi haft
 orð á því að áfengið það sem drukkið væri, væri sterkara
 heldur en þetta venjulega þ.e. 75% og eða 96% spíritus.
 Ekki telur Herbert sig hafa séð neinarfloßkur en það
 hafi verið búið að blanda sem sagt áfengið áður en það
 var þarna veitt, en það hafi verið veitt ósleitilega
 til kl. 3 um nóttina. Margt manna hafi verið í veizlunni,
 sennilega eithvað dálítið á annað hundrað manns, þó
 hafi fækkað í henni nokkuð eftir að mat lauk. Þá hafi
 fullorðið fólk sumt farið. Hann segir, hann Herbert,
 að Sigurbjörn Eiríksson hafi verið á staðnum allan
 timann, ekki tekið þátt í veizluhöldunum, en svona
 haft auga með því sem gerðist. Það hafi verið hann sem
 kl. 3 tilkynnti að veizlunni væri lokið, en þá hafi fólk
 verið orðið tölувert drukkið og veizlugleði mikil. Þessu
 hefði Ásgeir Hannes í fyrstu ekki viljað una en orðið að

gera það en verið í mjög illu skapi yfir því. Þá fræddi Herbert mig á því, að Asgeir Hannes hefði eitt sinn starfað í Klúbbnum. Starf hans hefði verið fólgιð í því að reyna að sjá hverjir gesta væru líklegir til þess að það gæti verið notadrjúgt að þekkja síðar meir. Hann átti að sjá slikum gestum fyrir sérlega góðri þjónustu og yfirleitt góðum viðskiptavinum Klúbbsins átti hann að hafa auga með t.d. ef helltist úr glasi sliks gests, að sjá um að það yrði fyllt í það aftur gestinum að kostnaðarlausum. Í sambandi við þetta muni Asgeir Hannes hafa fengið lykil að bakdyrum Klúbbsins sem nú er reyndar búið að breyta. Það hafi komið fyrir eftir að Asgeir Hannes hætti störfum í Klúbbnum að Herbert vildi komast þar á dansleik, en ekki náð inngöngu eða verið of seinn, þá hafi hann hringt í Asgeir Hannes og hann þá gjarnan komið niður að Klúbb og hleypt Herbert inn bakdyrameginn með sínum eigin lykli. Þetta er nú liðin tið, þar sem að inngangi bakdyrameginn hafi verið breytt og annar lás settur.

Síðar í dag hefi ég talað við Herbert Arnason aftur. Hann kvaðst vera búinn að ná sambandi við Egil Bachmann, og Egill ekki muna betur en að þar na hafi verið um að ræða 75% vodka er hann kom úr veizlunni eða þegar Herbert kom með úr veizlunni frá Valdimar Olsen.

Þá hef ég seinnipartinn í dag og fram til kl. að ganga 9 í kvöld, reynt að ná símasambandi við Sigurjón Ásbiörnsson í Kaupmannahöfn en án árnangurs.

24. febrúar 1976.

I morgunn talaði og tók skýrslur af þeim útibússtjóranum og gjaldkeranum í útibúi Búnaðarbankans í Mosfellssveit Magnús Magnússon. Hann tók skýrslur af þeim. Það er varðandi tékkaviðskipti Sigubjörns Eiríkssonar og hans manna eða hans fólks við þá peningastofnun. Þar kom fram að teknar hafa verið geymdir í útibúinu næturlangt í það minnsta einu sinni, annars í það minnsta yfir daginn, frekar mun nú vízt ekki hafa komið í því sambandi.

Þá hefi ég talað aftur við Herbert Árnason. Hann hefur skýrt mér frá því að hann hafi náð tali af Einari Óskarssyni. Einar sé sammála honum í því, að annað en venjulegt áfengi hafi verið haft um hönd í afmælisveizlu Valdimars Olsen á s.l. ári. Hann er ekki frá því að þar hafi verið um að ræða sterkara en venjulegt áfengi. Þá taldi Herbert upp eftirfarandi, sem hefðu verið gestir í veizlunni. Þar voru auk hans :

Karl Eron Sigurðsson, sími 83339

Einar Gunnar Óskarsson sími 84562

Ragnar Aðalsteinsson sími 44396

Þorvaldur Jónsson sem starfar hjá Vélum og verkfærum

Ásgeir Hannes Eiríksson og kona hans

Hrönn Steingrimsdóttir leikkona

Haukur Hjaltason fyrrverandi veitingamaður í Öðali

Hulda Olsen systir Valdimars.

Meðan á veizlunni stóð, þá fór eiginkona Ásgeirs Hannesar og einhver kona með henni í Hótel Sögu. Aftur á móti fóru þeir Herbert Árnason, Ragnar Aðalsteinsson og Ásgeir Hannes í Glæsibæ, ætluðu í Klúbbinn en höfnuðu í Glæsibæ. En

allt þetta fólk hittist nú svo aftur eftir dansleik heima hjá Valdimar. Þá hafði bætzt í hópinn, strákur, sem að hann telur, hann Herbert, að heiti Daddi, sé knattspyrnumaður í Fram og stundi mikið billjard og kona hans. Þá hafi bætzt í hópinn kona Ragnars sem hann reyndar er nú ekki lengur giftur. Einnig hafi Axel Ingólfsson bætzt í hóp gesta. Ragnar Aðalsteinsson á heima í Aratúni l í Garðabæ.

Eftir þetta samtal við Herbert Arnason, þá hefur hann haft símasamband við mig og segist nú vera búinn að tala við Ragnar Aðalsteinsson varðandi þessa veizlu. Ragnar hafi þá sagt honum það, að það áfengi, og það telur Ragnar sig muna rétt, sem að veitt hafi verið, hafi í það minnsta aðallega verið af tegunginni Smyrinoff vodka, amerískt, á 5 pela flöskum. Þetta man Ragnar svo vel vegna þess að þeir Ragnar og Herbert urðu samferða í afmælisveizluna og kom þá til álita hvað þeir ættu að gefa afmælisbarninu þ.e. Valdimar í afmælisgjöf. Ragnar átti þá til eina venjulega þriggjapela flösku af Smyrinoff og ákváðu þeir að gefa honum Valdimar hana í afmælisgjöf. Ragnar telur sér því vera minnisstætt að sögn Herberts, hversu sú flaska hafi verið lítil miðað við þær flöskur sem að svo Valdimar hafi verið að veita gestum sínum úr.

24. febrúar 1976.

Í skýrslu Magnúsar Magússonar, er hann tók af útibússtjóra útibús Búnaðarbanksans í Mosfellssveit kom fram að þar hefðu ekki verið geymdir tékkar fyrir Sigurbjörn Eiríksson eða á hans vegum lengur en í hæsta lagi yfir nótt.

A fundi sem að haldinn var í dag með Hauki Guðmundssyni rannsóknarlöggreglumanni úr Keflavík og okkur sem að hér störfum að þessu máli, kom í ljós, að mjög lítill eða í það minnsta kosti Haukur taldi sig ekki hafa náð neinum árangri og ekki hafa vitun um neinar ákveðnar upplýsingar í þessu máli sem að komið gæti að gagni og var því ákveðið að hann hætti að vinna að því sérstaklega og tæki upp sín fyrri störf. Í samráði við það var haft samband við fulltrúa bæjarfógeta í Keflavík og honum tjáð það. Þó var óskað eftir því að hafa mætti samband við Hauk ef á þyrfti að halda, einhverja sérstakra hluta vegna.

Halldór Sigurðsson hefur framkvæmt athugun í sambandi við bílaeign þeirra Magnúsar Leopoldssonar og Jóns Ragnarssonar og Sigurbjörns Eiríkssonar og e.t.v. fleiri, hvað snertir bifreiðar skráðar á R-númer. Eftirfarandi upplýsingar hefur hann fengið:

R-882. Hann er skráður 6.9.1973, þá er þetta Volkswagen árgerð 1971 innflutt notuð. Eigandi Magnús Leopoldsson. Þann 29.12. sama ár, verða eigandaskipti, og þá eignast Lækjarmót h.f. bifreiðina. Þann 23.3. 1974 er svo bifreiðin umskráð á númerið R-39121, en eigandi sami og áður. Þann sama dag er víxlað númerum á tveimur bifreiðum og verður þá bifreið sem áður var R 39121 að R 882. Sú bifreið er Mercedes Benz 1230 árgerð 1970 hvít að lit og eigandi er einnig Lækjarmót. Þann 6.10. 1974, kaupir Jóhannes Kristleifsson á Sturlureykjum í Borgarfirði bifreiðina og umskráir hana þann 9.10. 1974 á númerið M1786. Þann 24.10.1974, kemur Range Rover bifreið af númerinu M446 á númerið R 882. Þessi bifreið er árgerð 1971 og eigandi

Lækjarmót. Hún er svo umskráð á númerið R 45681 þann 14.5.1975. Þann sama dag kemur svo á númerið R 882, Range Rover árgerð 1974, en hann hafði áður verið R 813. Þann 16.7. 1975 er sú bifreið svo umskráð og þá á númerið R-561. Þann 8.9.1975 kemur svo Chevrolet Lagona árgerð 1973 á númerið R 882. Lækjarmót er eigandi, númerið sem áður var á þeirri bifreið er R 1081.

Þá er það bifreiðin R 4079. Þann 6.3. 1972, þá er þetta Dembler Benz 250, árgerð 1968, hvít og eigandi Hafnarbió. Þessa bifreið, eignast svo Sigurbjörn Eiríksson þann 20.8. 1974 og umskráir á númerið G 9484. Það sama ár 12.9. þ.e. að þá er hún umskráð en eigandaskipti hafa farið fram 20.8. Síðan finnst ekki skráð bifreið á þetta númer fyrr en þann 31.7. 1975, að þá kemur á þetta númer Dembler Benz 300, árgerð 1971 og eigandi Jón Ragnarsson Hlyngerði 5. ?   Þá er hann eigandi Hafnarbiós. Þessi bifreið var áður Y 436 og hefur verið það frá því 26.8. 1974.

Þá er það bifreiðar með G-númeri.

G 9884, var áður R 4079, en komst á G-númer þann 12.9. 1974 og er Mercedes Benz árgerð 1968, hvít að lit, eigandi Sigurbjörn Eiríksson, Álfssnesi. Bifreiðin umskráð þann 8.11. 1975 á númerið R 850.

Næst er það G 78. Skráð þann 14.9. 1971, þá Mercedes Benz, árgerð 1967 og eigandi Sigurbjörn Eiríksson Álfssnesi, áður hafði bifreiðin verið G 1701. Bifreiðin síðan umskráð þann 21.3. 1973 og verður þá Z 333. Þann 21.6. 1973 kemur síðan Volkswagen bifreið á G-78 á það númerið. Sú bifreið var áður R 32974. Bifreiðin er árgerð 1967,

rauð að lit, eigandi Sigurbjörn Eiríksson. Þann 24.10. 1974 er bifreiðin síðan umskráð aftur og verður þá ॐ 3365. Þann 24.10. 1974 kemur svo G 78, rauður volkswagen 1302, árgerð'71, eigandi Sigurbjörn Eiríksson, Álfsnesi. Þessi bifreið var áður R 39121. Ekki hafa orðið neinar breytingar á skráningu eftir 24.10. 1975. Þessar upplýsingar um hvernig G 78 og hvers konar bifreið sé í dag, geta varla staðist, því að það er ekki volkswagen árgerð 1971 týpa 1302 og ekki rauð, enda hefur Magnús Leopoldsson sjálfur sagt að Álfsnesbúið eigi nú bifreiðina G 78 og það er volkswagen ljósblágræn að lit árgerð kringum 1965 eða svo.

Við Sigurbjörn Víðir, ræddum lengi við Valdimær Olsen.
 Hann sagði okkur að hann hafði haldið töluvert mikla veizlu, sem staðið hafi svona má segja alltaf two daga í það minnsta frá kvöldi og fram eftir næsta degi á síðasta afmælisdegi sínum 23. febrúar 1975. Hann segist muna eftir því að þar hafi verið gestir, eftirfarandi fólk,

Ásgeir Hannes Eiríksson og frú hans sem heitir Valgerður Hjartardóttir.

Jón Ragnarsson

Herbert Arnason

Haukur Hjaltason

Þorvaldur Jónsson Drápuhlíð 42

Reynir sem hann segir vera kunningja Þorvaldar,

Tóti sem einnig sé kunningi Þorvaldar og

Sigtryggs, sem að einnig sé kunningi þeirra Reynis og Þorvaldar. Þarna hafa einnig komið

Jónína Valdimarsdóttir, Hátúni 6, starfi í Landsbankanum og Hreiðar Albertsson, starfsmaður í Klúbbnum.

Reynir pessi, hann mun reka leikfangabúð á Smiðjustíg.

Valdimar segist hafa veitt í veizlunni áfengi sem hafi verið Smyrinoff á 5 pela flöskum sem að hann segist hafa fengið á þann hátt að hafa beðið Dalla, þ.e. Björgvin Arnason, forstjóra og eiganda í Þórscafé, að útvega sér áfengi ódýrt, og hefði Dalli útvegað Valdimar pessar 5 pela flöskur sem Valdimar telur að hafi verið 5 eða 6. Síðar segist hann hafa frétt, hann Valdimar, að flöskurnar hefðu komið frá Ómari Hallssyni, þjóni í Glæsibæ. Síðar sagðist Valdimar hafa þurft á ódýru áfengi að halda og hafa þá snúið sér beint til Ómars, reyndar hringt heim til hans. Kona Ómars Rut Ragnarsdóttir, hafi orðið fyrir svörum og vísað Valdimar á að tala við Ómar inn í Glæsibæ. Þangað fór Valdimar, hitti Ómar. Ómar sendi mann með Valdimar út í bifreið Ómars og þar í farangursgeymslunni var áfengi, og fékk Valdimar þrjár 5 pela flöskur af whisky. Valdimar sagðist hafa aðeins notað eina flösku af þessum þremur sjálfur en látið Hauk Ólafsson sem að starfi hjá Friðrik Bertelsen sé tengdasonur Friðriks, hafa tvær þeirra. Þá segist Valdimar hafa fengið hjá bróður sínum á árinu 1973 eða 1974 3 kassa af enskum bjór. Bróðir Valdimars heitir Hinrik Olsen og býr á Meistaravöllum 25. Síðan segist hann einnig hafa fengið hjá Hinrik bróður sínum 2 5 pela flöskur af whisky amerísku, hann telur að Hinrik bróðir hans hafi fengið þetta áfengi hjá einhverjum Hlöðver, sem að sé sjómaður, veit ekki nánar um hann. Þá segist Valdimar hafa um áramótin 1974-75 nánar tiltekið á gamlársdag 1974 fengið hjá bróðir sínum spíritus. Hann hafi verið að kaupa þetta fyrir kunningja sinn Gísla Sigurgeirsson sem að starfi hjá

Eimskip, bókhaldi. Valdimar sótti spírann heim til Hinriks og var spírinn þar á plastbrúsa og þar tappað á flösku. Valdimar telur að brúsinn hafi verið ca. 10 lítra brúsi þó var það nokkuð óljóst. Hann man ekki hvað hann greiddi, hann telur sig hafa greitt 3-3500 kr fyrir vodkann og whiskýið, en man ekki hvað hann borgaði fyrir spírann. Þá segir Valdimar að hann hafi verið í brúðkaupsveizlu Ásgeirs Hannesar um páskana 1974 sem haldin var í Klúbbnum. Þar hafi verið drukkið 75% vodka sem að Ásgeir Hannes hafi lagt til og Valdimar segist hafa séð heima hjá Ásgeiri Hannes sem þá bjó á Flókagötu, hafa séð þar í eldhúsinu two, jafnvel fleiri, kassa af þessu 75% vodka. Nánar um smyglað áfengi taldi hann sig ekki getað tjáð sig.

Hann neitaði sem fyrr allri vitnesku um það að slikt áfengi gæti hafa komið austur í Valhöll á Þingvöllum.

25. febrúar 1976.

Í morgunn hafði Magnús Magnússon samband við Jón Guðmundsson yfirlöggregluþjón á Selfossi varðandi innbrot i Hótel Valhöll og síðan kom afrit af skýrslu þaðan frá lögreglunni á Selfossi hingað. Í þeirri skýrslu kemur fram, að það er tilkynnt innbrotið þann 20. janúar 1975, fyrst hingað til rannsóknarlöggreglunnar þann dag og síðan fóru lögreglumenn frá Selfossi á staðinn ásamt Jóni Ragnarssyni einum eiganda. Þar hafði verið brotist inn, farið í víngeymslu í rishæð og stolið þaðan víni, u.p.b. 80 flöskum og var það mest Jhonny Walker whisky, Thafaris vodka og vodka vibrowa, Gordons gin og

Húlskamp genever. Enginn rökstuddur grunur hefur komið fram um það hver þarna hefði getað verið að verki, en lögreglan á Selfossi lætur sér detta í hug Valdimar Olsen, hótelstjóra í Valhöll.

I morgunn náði í símasambandi við Sigurjón Ásbjörnsson í Kaupmannahöfn varðandi upplýsingar sem að Borsteinn Steingrímsson hafði komið á framfæri og eins faðir Sigurjóns. Sigurjón vildi lítið við þetta kannast, taldi hugsanlegt að hann hefði eitthvað í þessa átt við einhverskonar aðstæður, var á honum að heyra, að hann hefði þá kannski sagt eitthvað í fylliríi. Hann sagðist hafa oft verið spurður eða það hefði beint verið fullyrt við sig, að spíritus væri hafður um hönd og mikið notaður í Valhöll og hann hafi ef til vill verið orðinn þreyttur á því og sagt Já, án þess að meina það. Annað var ekki út úr honum að hafa, þó virtist hann vera fús, til að tala við mig, en annað markvert kom ekki í ljós í þessu samtali.

Magnús Magnússon tók skýrslur af þeim Hrafnhildi Valdimarsdóttur, Jóni Ragnarssyni og Sigurbirni Eiríkssyni varðandi tékkamisferli. Sigurbjörn gaf þá skýringu að það var helzt á honum að skilja, að þarna hefðu verið um hans mistök eða ~~það~~ að ræða, að þessir tékkar hefðu farið í ~~handvörum~~ Seðlabankann í komið í ljós að þeir væru innistæðulausir. Þá viðurkenndi hann Sigurbjörn Eiríksson varðandi tékka sem hafa komið undirritaður af Hreiðari Albertssyni, en útfylltir af Sigurbirni og hafa farið inn í Búnaðarbankann í Mosfellssveit og þar út aftur án þess að fara í greiðslubankann eða í Seðlabankann eða nokkurn skapaðan hlut, hann

viðurkenndi að þetta hefði átt sér stað, skýringar ákaflega loðnar. Þá hefur komið í ljós, að Sigurbjörn hefur útfyllt tékka sem er undirritaður af Hrafnhildi Valdimarsdóttur eiginkonu Jóns Ragnarssonar. Þær skýringar fengust hjá Hrafnhildi, að hún hefur á síðastliðnu ári opnað reikning í Útvegsbankanum í Kópavogi á sínu nafni og hafi það beinlinnis verið gert vegna þess að maður hennar Jón Ragnarsson, það hafi verið búið að loka tékkaviðskiptum alls staðar á hann. Hún hafi síðan bara undirritað tékkanna, ekki gert neitt annað, látið síðan Jón hafa heftið og látið hann um að fylgjast með innistæðunni og gefa út, eftir þörfum. Nú, í þessu sambandi hafði Jón Ragnarsson lánað Sigurbirni blöð sem að Sigurbjörn hafði svo útfyllt og látið ganga í banka en leyst til sín aftur.

m. f. d. 25/2 76
I dag kom Kristján Pétursson deildarstjóri í Tollgæzlunni á Keflavíkurflugvelli, í skrifstofu rannsóknarlöggreglunnar. Hann ræddi fyrst við yfirsakadómarann, síðan við mig og Örn Höskuldsson. Nú, hann taldi sig búa yfir töluvert miklum upplýsingum í þessu máli, sem að þó þegar að til kom aðallega virtust vera í sambandi við hið svokallaða Klúbbmál á sinum tíma og spíramál sem þá var, og virtist að þessar upplýsingar væru aðallega frá þeim eða fyrir þann tíma sem að það mál kom upp sem að við aðallega vinnum að.

Það varð útkoman á þessum viðræðum að hann ætlar að reyna að setja upp íeinhvers konar form, allar þær upplýsingar sem hann telur að gagni mættu koma í þessum málum og hafa þær fyrirliggjandi á föstudag eða laugardag, þá mundum við hafa samband við hann.

Íslensk
Pá fór ég í Kópavog og talaði við Ásmund Guðmundsson.

Það varð að samkomulagi að hann mundi leita á hófanna við Útvegsbankann í Kópavogi að við ásamt honum fengjum annað hvort næstkomandi laugardag eða sunnudag að fara í gegnum alla tékka innkomna þangað sem útgefni hefðu verið á reikning Sigurbjörns Eiríkssonar þar, mánuðina nóvember / desember 1974. Þá ætlaði Ásmundur að ræða við fyrrverandi eiginkonu Ómars Hallssonar.

Í dag, þá bárust ljósrit af svuntum tólf víxla, sem allir hefðu verið keyptir í Alþýðubankanum og seldir þar af Lækjarmóti.

Þá er það fyrst víxill nr. 113482 að fjárhæð kr. 970 þúsund, gjalddagi er ekki skráður á svuntuna nema bara árið 1975. Þar segir að hann eigi að greiðast upp. Hann er kaupdagur 10. september. Greiðandi Grímur M. Steindórsson, Kársnesbraut 61, nafnnr. 2762-4502 og útgefandi Steindór Jónsson, Kársnesbraut 61, nafnnr. 8422-8192.

Víxill nr. 113485, að fjárhæð kr. 950 þúsund. Þar er sama með gjalddagann að það er aðeins ártalið 1975 en kaupdagur 10. september 1975. Víxillinn á að greiðast upp á gjalddaga sem sennilega er nú ekki hægt að sjá hvenær er frekar en á hinum. Greiðandi er Guðjón Jónsson nafnnr. 2920-8602 og útgefandi Sigurbjörn Eiríksson nafnnr. 7799-3606.

Víxill nr. 113483 er að fjárhæð kr. 965 þúsund. Gjalddagi er ekki skráður á víxilinn en kaupdagur 10. september.

Greiðandi ~~Magnús A. Magnússon~~ nafnnr. 6273-4116, heimili ~~Dalbæ, Blesugrót~~ og útgefandi Sigþór Arnórsson, Kjarrhlóma 10, sími 44138 en nafnnr. 4808-1215.

Víxill nr. 113480. Enginn gjalddagi skráður. Fjárhæð 1 millj. og 5 hundruð þúsund. Hann á að greiðast upp. Kaupdagur 10. september 1975. Greiðandi hótel Valhöll nafnnr. 4295-6880 og útgefandi Ragnar Jónsson, Sóllandi Reykjavík, nafnnr. 7172-6770.

Víxill nr. 113481 að upphæð 950 þúsund. Gjalddagi aðeins árið 1975. Kaupdagur 10. september 1975. Greiðandi Pétur Guðjónsson, Grundarlandi 10, nafnnr. 7091-6053, útgefandi Hallur Leopoldsson Austurbrún 2, nafnnr. 3687-8037, sími 27479.

Víxill nr. 113481 að fjárhæð 1 millj. kr. Hann á að greiðast upp og gjalddagi er ekki sjáanlegur, jú, gjalddagi er 10.12. 1975. Kaupdagur 10. september 1975. Samþykkjandi er Magnús Leopoldsson, Lundabrekku 10, Kópavogi, sími 41491, nafnnr. 6272-4145 og útgefandi Leopold Jóhannesson, nafnnr. 6079-9237.

Fjárhæð víxilsins er kr. 1 millj. Hann á sem hinir að greiðast upp að gjalddaga.

Þá er það víxill nr. 114381. Gjalddagi er 13.1. 1976, kaupdagur er 13.10. væntanlega 1975. Greiðandi er Jón Ragnarsson, Fífuhvammsvegi 5, nafnnr. 5178-1864, útgefandi Hafnarbió c/o Jón nafnnr. 3503 - 3084.

Víxill nr. 114680, gjalddagi 28.12.'75. Hann á að greiðast upp á gjalddaga. Kaupdagur 24.10, væntanlega 1975. Greiðandi er Björn Óli Pétursson, Lindarbraut 4, Seltjarnarnesi sími 18851, starf: forstjóri, nafnnr. 1348-1989, útgefandi Marinó Pétursson, Sundaborg, sími 81863, nafnnr. 6475-9949,

ein og hálf milljón.

Víxill nr. 115639. Gjalddagi 30.12.1975. Hann á að greiðast upp. Kaupdagur 17.11. 1975. Fjárhæð kr. fimmhundruðúsund. Greiðandi er Gústaf Lillindalh, Skálmholti, Villingaholtshrepp, nafnnr. 3476-4158. Útgefandi Sveinn Hjörleifsson, Stóra-Hofi, Rangárvallasýslu.

Þá er víxill nr. 115636. Gjalddagi 31.12. 1975 og kaupdagur 17.11.1975, fjárhæð 500 þúsund. Útgefandi Verzlunin Kópavogur Borgarholtsbraut 6, sími 41640, nafnnr. 5686-7503, útgefandi Hörður Jónasson, Mánabraut 6, Kópavogi, sími 40561, nafnnr. 4473-7728.

Víxill nr. 115638, gjalddagi 31.12.1975, fjárhæð 500 þúsund, þó ber ekki saman tölunni þar sem skrifaoð er óskað eftir að kaupa víxilinn og síðan það sem útfyllt er af bankanum. Það sem útfyllt er af bankanum, þar er fjárhæðin 550 þúsund. Kaupdagur er 17.11. 1975 Greiðandi Þorvar Jónasson, Þingholtsbraut 48. Það skal athugað að þessi Þorvar, er Guðmundur Þorvar Jónasson, eigandi verzlunarinnar Kópavogur, sem að var á víxili hér rétt á undan. Nafnnúmer Þorvars Jónassonar er 9824-6851. Útgefandi er Magnús Magnússon, Dalbæ, Blesugrót sími 33834, nafnnúmer 6273-4116. Víxillinn á að greiðast upp með gjalddaga.

Loks er það víxill nr. 115637, gjalddagi 31.12. 1975, að fjárhæð kr. 500 þúsund. Kaupdagur er 17.11.1975 og hann á að greiðast upp á gjalddaga. Greiðandi er Hallur

Leopoldsson, nafnnr. 3687-8037, heima Austurbrún 2, útgefandi er Valdimar Olsen, sími 20011, heimili Framnesvegur 61, nafnnr. 9064-7768.

Samtals er fjárhæð þessara víxla 10 milljónir 8 hundruð og 35 þúsund.

Samkvæmt áritun á þessum svuntum sem ljósrit þess er af, þá hefur fjárhæð flestra víxlana átt að leggjast inn á ávísanareikning eða hlaupareikning, nú er ekki hægt að sjá hvort er, nr. 8338 í Alþýðubankanum. Þetta á þó ekki við um alveg alla víxlana, á nokkrum kemur ekki fram hvernig það hefur verið framkvæmt, hvort að það hefur átt að leggjast inn á reikning, hvort að þetta hafi verið greitt út í hönd eða hvað það er. Það stendur ekkert um það.

3.marz 1976

Að undanförnu hafa okkur borizt upplýsingar frá Þorsteini Steingrímssyni, rannsóknarlöggreglumanni í Kópavogi og Gísla Pálssyni hjá fíkniefnadeild löggreglunnar hér.

Þorsteinn hefur tjáð okkur, að hann hafi eftir manni sem heitir Sigurður Fossan Hjörleifsson til heimilis að Bárugötu 37 hér í borg, sími 25967, að Sigurður hafi á s.l. sumri verið staddur í Kaupmannahöfn. Þar hafi Sigurður hitt Sigurjón Ásbjörnsson son Ásbjörn á Álafossi sem að áður hefur verið getið um. Sigurjón hafi sagt þessum Sigurði, að Sigurjón hefði orðið var við eða hefði á einhvern hátt vitneskju um, átöppun áfengis á ölfloðskur á einhverjum stað í Mosfellssveit. Ekki

var ljóst um hvaða stað væri að ræða eða hverjir þar væru að verki nema að nafnið Bóbó sem mun vera Bergþór Bergþórsson leigubifreiðastjóri á Borgarbílastöðinni væri í sambandi við þetta.

Sigurður Fossan er einn þriggja aðila sem gefa út tímaritið Samúel. Félagi hans þar, Ólafur Hauksson blaðamaður við Vísi, hefur greint frá því að Sigurður Fossan hafi sagt honum er hann kom frá Danmörku í fyrra frá þessu tilviki og að Sigurjón mundi hafa sagt Sigurði Fossan, frá þessu, í þeim tilgangi að þeir félagar gætu notað þetta sem frétt í blaðinu. Af því hafði samt ekki orðið, því það voru svo litlar upplýsingar að þeir töldu sig ekki getað birt það. Gísli Pálsson hefur talið sig geta grafið upp upplýsingar varðandi það, að Einar Bollason myndi hafa einhverntímann selt spíritus eða annað áfengi á einhverjum stórum vinnustað hér við Sundahöfnina. Að öllum líkindum mun þar vera um að ræða fyrirtækið Fóðurblandan, þar sem að starfar eitthvað af fólk, nú, við nánari eftirgrennslan komst Gísli á snoðir um það eða honum var sagt, að lögreglan væri þegar búin að yfirheyra fimm af starfsfólkibessa fyrirtækis. Um slikt er okkur allsendis ókunnugt.

Gísli athugaði þá málið nánar, og komst að þeirri niðurstöðu eða fékk þær upplýsingar að þetta væri rétt með lögreglumennina og var þar nafngreindur Magnús Ásgeirsson, lögreglumaður. Hann hefur verið einn þeirra sem handtók þessa fimm. Við höfum reynt að ná sambandi við Magnús, en ekki tekist. Þá kom Gísli með þá sögu eða þá frétt að hann hafði heyrt að Einar Bollason hefði farið með öðrum manni,

suður í Keflavík heim til Geirfinns Einarssonar daginn eftir að Geirfinnur hvarf og þangað hafi Einar sótt bruggtæki eða eymingatæki sem að hefðu verið hjá Geirfinni. Hann hefði farið með þetta heim til sín í Hafnarfjörð og mundi hafa notað hluta af tækjunum eða undirstöðu undan þeim, alla vega eitthvað í sambandi við takin sem einhverskonar blómagrind í húsinu hjá sér inn í stofu. Þarna er aðeins um sögusögn að ræða sem að ekki er neitt sem að gæti staðfest.

Magnús Magnússon, hefur fengið þær upplýsingar, hjá manni sem að ekki vill láta sín getið og ekki láta taka af sér skýrslu. Maður þessi sagðist hafa komið að Klúbbnum á árinu 1974. Verið of seinn og ekki fengið inngöngu, farið bakdyramegin og þá komið þar að Siggeiri, broðir Sigurbjörns Eiríkssonar, þar sem Siggeir hafi verið að bera áfengiskassa, nánar tiltekið vodkakassa, inn í húsið um kjallaradyr, og þessi maður sem ræddi við Magnús, kvaðst hafa séð það með vissu, að tapparnir hafi verið losaðir á öllum flöskunum í þessum kassa, en hann hafi séð þarna einn kassa.

Steinn Karlsson, kom hingað í fangelsið s.l. laugardag, lögreglumaður í umferðardeild lögreglunnar. Hann skýrði frá því, að hann hefði heyrt á tal tveggja manna sem hann taldi vera frá Egilstöðum. Steinn Karlsson ekur leigubifreið í frístundum og var hann að aka þessum mönnum frá Egilstöðum hér um borgina. Þeir höfðu talað um það, að þyrla Andra Heiðberg, sem staðsett hafði

verið á Austurlandi, hefði verið notuð til þess að
 flytja áfengi af sjó og upp að Egilstöðum, Þaðan hefði
 það síðan verið flutt með stórra flutningabifreið hingað
 suður til Reykjavíkur og ökumaður bifreiðarinnar hefði
 verið Hreiðar Albertsson sem að ekur á þessari leið vörur-
 flutningabifreið á sumrum en starfar í Klúbbnum á vetrum.
 Ekki vissi Steinn hverjir þessir menn voru, hann heyrði
 aðeins á tal þeirra. Þá skýrði Steinn frá því að í
 grennd við hann byggi vörubifreiðastjóri, sem væri skyggn
 eða teldi sig í það minsta vera það. Hann hafði sagt
 Steini það að eitt sinn, þegar maður hefði verið týndur
 sem síðan fannst einhvers staðar í grennd við Keflavíkur-
 veginn skyldist Steini, þá hafði það verið þannig fram
 að þeim tíma að líkið fannst, þegar að vörubifreiðastjórinn
 ók um veginn í grennd við þann stað þar sem að líkið svo
 fannst, að þá sótti hann svo geysilegur svefnhöfgi á
 bifreiðastjórann, en það vissi hann ekkert hvað var eða
 af hverju stafaði fyrr en að hann tengdi það við þennan
 látna mann þegar hann svo fannst. Þá hætti vörubifreiða-
 stjóranum að syfja þó hann æki þarna um. Nú væri svo
 komið að hann keyrði oft til Keflavíkur og á ákveðnum
 kafla á leiðinni nánar tiltekið skammt austan við móti
 Vogavegar og Reykjanesbrautar, þar á kafla, nánar tiltekið
 í dæld í veginum, þar sem vegurinn lægi um dæld, þá syfjaði
 vörubifreiðastjóranum alltaf geysilega þegar að hann æki
 þarna um og vill hann setja það í samband við að þar í
 grennd sé hugsanlega að finna Geirfinn Einarsson eða lík
 hans.

Við yfirheyrslu yfir Rafni Helgasyni, yfirþjóni í Klúbbnum, s.l. laugardag, þá upplýsti hann að þar væru eftirtaldir þjónar auk hans,

Eggert Guðnason

Hulda Eggertsdóttir dóttir Eggerts, þau ættu heima

í húsi við Bólstaðarhlíð, hann vissi ekki númerið,

Sigriður Malmberg hann vissi ekki um heimilisfang

Leifur Eiríksson, Grjótagötu 4

Björn Olsen sem heima ætti í Hafnarfirði

Sveinn Sturla Pétursson sem ætti heima einhversstaðar

hér í Fossvogshverfi

Einar Þór sem ætti heima við Framnesveg

Óskar Magnús sem heima ætti við Háaleitisbraut

og Sigurbjörg Eiríksdóttir en hann vissi ekki hvar hún ætti heima .

Svo væri Magnús Björgvinsson sem heima ætti í Kópavogi

en hann væri hættur.

Þá sagði hann að nú alls ekki fyrir löngu hefðu þrír þjónar hætt í Klúbbnum og farið til starfa í Sigtúni.

Það væri Brynja, hann vissi ekki hvers dóttir eða hvar heima.

Örn Ólafsson

og Pétur Hansen um heimilisföng þeirra vissi Rafn ekki.

Þá upplýsti Rafn, að undanfarin ár hefðu aðallega tveir kjallaraverðir eða birgðarverðir sem hefðu séð um áfengis-birgðirnar, starfað í Klúbbnum, það er fyrst í Glaumbæ og síðan í Klúbbnum. Það hefðu verið Áslaug Sveinbjörnsdóttir sem á heima á Hreinbraut 80 eða 81 og Stefán Eiríksson sem heima á að Bárugötu 10 eða 12.

Um hálfss árs skeið hefðu svo nokkrir aðrir starfað sem kjallaraverðir, þ.a.m. Baldvin Hafsteinsson, en ekki mundi hann nöfn á fleirum, en þeir væru fleiri sem væru bara íhlaupamenn vegna fjarveru Stefáns um tíma ca. í hálfst ár.

9. mars 1976

Síðastliðinn föstudag fór ég og Sigurbjörn Viðir, með Erlu Bolladóttur, suður fyrir Hafnarfjörð. Hún benti þar á hraungrjótu skammt frá Krísvíkurvegi sem hún taldi mögulegt, að eitthvað hefði verið sett í. Í þeirri gjótu var svolitið leitað á sunnudag. Grafið í hana og leitað eins og hægt var, en án alls árangurs.

A sunnudaginn ræddi Sigurbjörn Viðir, mikið við Einar Bollason og skýrði Einar frá kynnum sínum af Asgeiri Hannesi Eiríkssyni og fleirum en út úr því kom ekkert sérstakt.

A laugardaginn fórum við með Albert Klahn Skaftason, suður fyrir Hafnarfjörð á þær slóðir sem að Erla Bolla-dóttir hafði bent á, en Albert kannaðist ekkert við sig þar.

Ekkert nýtt kom fram við yfirheyrslu af Tryggva Rúnari Leifssyni.

Þá var rætt við Dóru Hlín Ingvarsdóttur mágkonu Einars Bollasonar. En hún gat engar upplýsingar gefið.

Þær Erla Bolladóttir og Sigrún Ingvarsdóttir kona
Einars, ræddu saman og sagði Erla Sigrúni þá sögu
sem að hún hefur hér staðfest og sagt oftar en einu
sinni, og virtist svo sem Sigrún tryði Erlu í það
minsta í aðalatriðum.

Í gær var Asgeir Hannes Eiríksson tekin til yfirheyrslu
en ekki kom neitt fram hjá honum nýtt í máli þessu, en
hann viðurkenndi að hafa í brúðkaupsveizlu sinni meðal
annars veitt smyglað áfengi. Það áfengi sagði hann hafa
verið 75% vodka ca 10 flöskur og hefði það verið fengið
hjá Stefáni nokkrum sem æki sendibíl hjá fyrirtækinu
Blóm og ávextir. Ekkert nýtt kom fram hjá Asgeiri, annað
en það, að hann hafði það eftir Guðjóni Jónssyni, einum
af eigendum Lækjarmóts, þ.e. Klúbbsins, að eldur sá sem
þar kvíknaði nú fyrir skömmu í kjallara hússins hefði verið
af mannavöldum og kvað starfsmenn Klúbbsins hafa náð manni,
sem að Guðjón hefði sagt að hefði verið úr Keflavík. Það
hefði átt að vera sá sem að kveikti eldinn, en lögreglunni
hefur ekki borist nein vitneskja um þetta.

13. febrúar 1976

Í morgun ræddumst við, ég það er Eggert Bjarnason, Sigurbjörn Viðir, Magnús Magnússon og Örn Höskuldsson. Í framhaldi af því, fóru þeir Sigurbjörn Viðir og Magnús, og sýndu Erlu Bolladóttur, fóru heim til hennar, og sýndu henni myndir nokkurra, sem bætzt höfðu við, og hugsanlega hefðu verið í sambandi við þetta mál. Einnig fóru þeir í Síðumúlafangelsið, og sýndu Sævari Cicielski, og Kristjáni Viðari, myndirnar. Öllum þessum aðilum voru sýndar myndirnar sitt í hvoru lagi. Enginn treystist til þess að þekkja neinn á þessum myndum með vissu, en Sævar taldi sig hafa séð áður svonefnda prestbakkabréður.

Eg ræddi við þá Örn, Magnús Eggertsson, og Njörð Snæhólm, fram undir hádegi niður á skrifstofu.

Eftir hádegið fór ég austur í Þorlákshöfn, þar sem að ég ræddi við Hafstein Kristinsson. Eftir það fór ég í Síðumúla og síðan heim.

Eftir hádegið, tók Magnús Magnússon skýrslu af Gísli Guðbrandssyni. Var það viðbótarskýrsla vegna þess, að Gísli var á miðavakt þann 19. nóvember 1974 í Klúbbnum. Þetta var gert vegna þess að Sigurbjörn Eiríksson hafði á það minnst, að hann og lögregluþjónninn sem þá var á vakt höfðu drukkið kaffi saman.

Sigurbjörn Viðir var áfram í Síðumúlafangelsinu og var þar viðstaddir er lögmann þeirra sem að í gæzluvarðhaldi sitja, komu til viðræðna við þá.

Ingvar Björnsson, kom, og talaði við Einar Bollason,
það var vegna afsals og fleira.

Ingi Ingimundarson, kom og ræddi við Sigurbjörn Eiríksson vegna fjármála.

Hafsteinn Baldvinsson kom til að fá undirskrift
Magnúsar Leopoldssonar á umboð og var farið með það
umboð inn til Magnúsar í klefa hans, þar sem hann
undirritaði það. Hafsteinn beið frammi á meðan.

Jón Zoega, kom og ræddi við Valdimar Olsen.

Þá kom Jón Ólafsson hrl. en hann hefur verið skipaður
réttargæzlumaður Sigurbjörns Eiríkssonar.

Sigurbjörn hafði óskað eftir tveimur öðrum lögmönum
en þeir báðir færst undan og þess vegna skipaði Örn Höskuldsson að eigin frumkvæði Jón Ólafsson sem
réttargæzlumann Sigurbjörns. Sigurbjörn vildi frá
skýringu á því af hverju þeir lögmann sem hann hefði
óskað eftir, hefðu ekki verið skipaðir hans réttar-
gæzlumenn, en þessi var skýringin sem fram er komin.

I fyrradag, þ.e. 1., þá tók Njörður Snæhól, skýrslu
af ekkju Geirfinns Einarssonar.

14. febrúar 1976

Kl. 10 var tekinn til yfirheyrslu í skrifstofunni Borgartúni, Hafsteinn Kristinsson. Hann var yfirheyrður af Magnúsi Magnússyni og Sigurbirni Viði. Um Hádegisbil, eða rétt upp úr hádegi, kom í Síðumúlafangelsið Hafsteinn Baldvinsson, og fékk þar að lesa yfir skýrslur varðandi Magnús Leopoldsson aðallega hvað snertir fjarvistarsannanir hans.

Þá var Sigurbjörn Eiríksson færður til yfirheyrslu í fangelsinu og undirritaði hann þá umboð til handa rannsóknarlöggreglumönnunum til húsleitar á jörðum hans. Jörðunum sem hann hefur til umráða fyrir austan fjall eða það er í Rangárvallahrepp og Villingaholtshrepp.

Þá tók Njörður núna eftir hádegið skýrslu af Gróu Bæringsdóttur.

Viðræðurnar við Hafstein og Sigurbjörn, framkvæmdi ég svo og Sigurbjörn Viðir.

15. febrúar 1976

Um kl. 09 var farið austur að Skálmholti, Stóra-Hofi og Oddhól. Það framkvæmdu þeir Sigurbjörn Viðir Eggertsson, Njörður Snæhólm, Magnús Magnússon og Ásmundur Guðmundsson úr Kópavogi.

Þeir ræddu þar við fólk og gerðu leit. Þetta eru

allt jarðir sem að eru í eigu eða ábúð að einhverju leyti Sigurbjarnar Eiríkssonar.

Um miðjan dag eða upp úr miðjum dag, fór ég og Örn Höskuldsson fulltrúi, með Sævar Cicielski suður fyrir Hafnarfjörð nánar tiltekið á sunnanvert Hvaleyrarholt, þar sem að hann vildi benda á þann stað þar sem að Guðmundur heitinn Einarsson hefði verið lagður fyrir.

Þegar við komum til baka að fangelsinu Síðumúla, gerði Sævar tilraun til að hlaupast á brott, en Örn náði honum skammt frá húsinu.

Þá hafði ég tal af Einari Bollasyni, en hann hafði ekki neitt nýtt fram að færa nema hann kvartaði yfir heilsufari sínu.

16. febrúar 1976

Yfirheyrlum var haldið áfram, m.a. tók Magnús Magnússon skýrslu af gjaldkera körfuknattsdeildar KR. varðandi hvar Einar Bollason hafði verið staddur að kvöldi þess 19. nóvember 1974.

17. febrúar 1976

Þeir Sigurbjörn Viðir og Magnús Magnússon héldu áfram í dag yfirheyrlum yfir Einari Bollasyni í fangelsinu við Síðumúla.

Þá fór Magnús Magnússon til að kanna hugsanlegar upplýsingar varðandi slys er varð við Leirvogsá er rútubill valt þar.

Ég reyndi árangurslaust fyrir hádegi að ná sambandi við Guðmund Agnarsson, til frekari skýrslutöku og loks eftir hádegi náði ég símasambandi við hann heima hjá Gróu Bæringsdóttur. Hann mætti síðan kl. 16.00 í skrifstofu rannsóknarlöggreglunnar og tók ég þar af honum skýrslu.

Þá hafði ég uppi á Elvari Ólafssyni, en það er Elvar sá sem að Sævar Cicielski og Erla Bolladóttir tala um í sínum skýrslum, sá sem að Sævar telur að eigi heima í Keflavík en Erla sagði eiga heima að Vífils götu 1. Í ljós kom að hann er fluttur að Skúlagötu 60 og býr þar í kjallara.

Ég færði Elvar til yfirheyrslu í skrifstofu rannsóknarlöggreglunnar. Það var munnleg yfirheyrsla.

Þá barst okkur Erni Höskuldssyni tilkynning um beinafund í gjótu sunnan Reykjanesbrautar og austan Krísuvíkurvegar, skammt sunnan við Hafnarfjörð, en þar virðist vera aðeins um skepnubein að ræða.

Gunnar Guðmundsson yfirfangavörður mun hafa fundið þessi bein.

Þá hafði ég um kl. 18 í dag tal af Snjólfí Pálmasyni varðandi hugsanlegar upplýsingar.

18. febrúar 1976

Magnús Magnússon tók skýrslur af Jóni Otta og Kolbeini Pálssyni báðir við körfuknattsleiksdeild KR. varðandi fjarvistarsönnun Einars Bollasonar þann 19. nóvember 1974 svo og hugsanlega áfengissölu hans.

Ellert B. Schram hafði einnig samband við Magnús í dag vegna tékka þess sem Ellert gaf út og keypti fána fyrir.

Þá hefur farið fram í dag sakbending, þar sem Magnús Leopoldsson var þáttakandi. Fór hún fram í skrifstofu rannsóknarlöggreglunnar.

Ég undirritaður hefi rætt við Sævar Cicielski í dag og lögmaður Magnúsar Leopoldssonar hefur fengið að tala við hann í dag svo og Ingi Ingimundarson hefur fengið að tala við Sigurbjörn Eiríksson.

Ég talaði í morgun við Kristfinn Ólafsson, en hann á heima í Steinagerði 18. Hann á mótorbátinn Kristínus RE 380 sem er 10 tonn að stærð. Hann tjáði mér, að það hefði verið komið að máli við hann sumarið 1974 um að sækja spíritus frá Grindavík.

Upp úr hádegi í dag fékk fangelsispresturinn séra Jón Bjarman að ræða við Magnús Leopoldsson í 10 mínútur, og var það gert með leyfi Arnar Höskuldssonar og að beiðni eiginkonu Magnúsar.

Þá hefur komið í dag fangelsislæknirinn og rætt við og skoðað Einar Bollason.

Lögfræðingur Einars, Ingvar Björnsson, hefur einnig talað við hann í dag og ég hef rætt við hann málið og kynnt honum hvað fram er komið í aðalatriðum, þó ekki allt.

Í gærkvöldi talaði Njörður Snæhólm við Jón Björnsson verkstjóra hjá Coca Cola.

Í morgun tók Sigurbjörn Viðir skýrslu af Eðvarði Hálfinni ~~Hálfinni~~
Hjaltasyni varðandi það, að Eðvarði hafði verið með Geirfinni á Sauðárkróki sumarið 1974.

Þá tók Sigurbjörn Viðir skýrslu af Sigurði Hákonarsyni varðandi það að Sævar Cicielski hefði boðið Sigurði spíritus til sölu.

Í dag tók Magnús Magnússon skýrslur af Guðjóni Jónssyni, stjórnarformanni í Klúbbnum eða fyrirtæki sem rekur það og af Ingvari Sigurðssyni, Bröttukinn 30 í Hafnarfirði varðandi framsal á tékka úr hefti Geirfinns Einarssonar.

Njörður Snæhólm er að kanna eins og hægt er, hvernig hefur verið háttar ferðum M.b. Drafnar BA 10 sem fórst þann 11. desember 1974 við Garðskaga.

Magnús tók skýrslu af Sigurði Einarssyni bróður Geirfinns Einarssonar varðandi tékka sem að sennilega hefði verið keypt áfengi fyrir.

Ég og Sigurbjörn Viðir ræddum í um 5 klukkustundir í gærdag við Magnús Leopoldsson. Ekki var tekin af honum skrifleg skýrsla.

20. febrúar 1976

I morgun voru rædd málin við Örn Höskuldsson og Njörður Snæhólm.

Njörður Snæhólm fór til Keflavíkur til þess að hafa þar tal af Erlu Jensdóttur Hjelm, ekkju annars bátsverjans á M.b. Dröfn BA 10.

Magnús Magnússon tók skýrslu af Hreiðari Albertssyni starfsmanni í Klúbbnum vegna seðlabankakæru vegna tékka að fjárhæð kr. 900 hundruð þúsund. Hreiðar var að því loknu færður í hegningaráhúsið við Skólavörðustíg.

I framhaldi af því tók Magnús skýrslu af Sigurbirni
Eiríkssyni varðandi þennan tékka og fleira.

Sigurbjörn Viðir var viðstaddur samtal Tryggva Rúnars
Leifssonar og réttargæzlumanns hans Hilmars Ingimundarsonar.

Eftir hádegi kom Hafsteinn Baldvinsson og ræddi við
Magnús Leopoldsson í um það bil 1 1/2 klukkustund.

Að því loknu kom Jón Ólafsson og ræddi við Sigurbjörn
Eiríksson og var Sigurbjörn Viðir einnig viðstaddur það.

Um kl. 11.30 kom í skrifstofu rannsóknarlögreglunnar
Gísli Pálsson og ræddi ég við hann í um það bil klukkustund
varðandi mál Magnúsar Leopoldssonar og fleiri.

Eftir hádegi hafði ég samband við skrifstofu Hafskips
og óskaði eftir áhafnalistum og áætlun skipa þess félags,
þ.e. árnar svokölluðu fyrir sumarið 1974.

Vinnudegi lauk með því að Magnús Magnússon hringdi
í útibússtjóra Búnaðarbanksans í Mosfellssveit vegna
efnis samtals þeirra þá rofnaði símasambandið þrívegis
áður en samtalinn lauk, en Magnús hringdi jafnóčum.

Útibússtjóri sá sem hér er um að ræða heitir Páll Briem.

21. febrúar 1976

Um morguninn var rætt við Magnús Leopoldsson og gerði það ég og Sigurbjörn Viðir. Eftir hádegið var því haldið áfram og var það þá Sigurbjörn Viðir og Magnús Magnússon.

Eftir hádegið, þá fór ég ásamt þeim Nirði Snæhólm og Erni Höskuldssvni suður í malargrvfiur sem gegnt eru Straumsvík, nánar tiltekið þar sem að Þorsteinn Steingrímsson og eiginkona hans töldu sig hafa séð bein á síðastliðnu sumari. Við urðum þar einskis vísari. Eins fórum við að stað þeim, eða reyndum að finna stað þann, sem að er nálægt svokallaðri Lónakotsgryfju og Þorsteinn Steingrímsson hafði vísað okkur til en því miður gat hann ekki farið þessa ferð. Við urðum heldur ekki neins vísari þar.

Magnús Magnússon tók skýrslu af Hreiðari Albertssyni varðandi tékkaviðskipti hans og Sigurbjörns Eiríkssonar og annarra aðila.

Jón Zoëga kom og ræddi við Valdimar Olsen og var Sigurbjörn Viðir viðstaddur það samtal.

23. febrúar 1976

Í morgun tók Magnús Magnússon skýrslu af Valdimar Olsen og var Sigurbjörn Viðir viðstaddur.

Eg fór og ræddi við Herbert Arnason svo og aftur eftir hádegi.

Þá leitaði ég annars manns eða náði sambandi við Karl Eron Sigurðsson en náði ekki við hann sambandi.

Sigurbjörn Viðir tók skýrslu af Magnúsi Leopoldssyni og var Magnús Magnússon viðstaddur.

Skömmu eftir hádegi fór Njörður Snæhólm og Helgi Danielsson til Keflavíkur eða Ytri-Njarðvíkur til að hafa tal af manni sem að hugsanlega gæti gefið einhverjar upplýsingar í sambandi við bátsferðina frá Keflavík. Sú ferð mun ekki hafa borið árangur sem er virði.

Einnig eftir hádegið fóru tveir menn þeir Ivar Hannesson og Borsteinn Steingrímsson úr Kópavogi, suður fyrir Hafnarfjörð. Þeir fóru í gryfjurnar gegnt Álverinu. Leituðu þar og mokuðu snjó til að leita þeirra beina sem að kona Borsteins hafði þar talið sig finna í fyrrasumar, en þeir leituðu án

árangurs. Þá fóru þeir í klettasprungu þá eða hraunsprungu, sem er skammt frá Lónakotsgryfjunni og grófu þeir í, en þar hafði Þorsteinn talið sig hafa séð bein á síðastliðnu sumri. Þeir fundu þau beint og reyndust það vera kindabein.

Eg reyndi árangurslaust frá því fyrir kl. 5 nánar tiltekið milli kl. 4 og 5 til kl. að ganga 9 í dag að ná sambandi við ákveðið númer í Kaupmannahöfn en það tókst ekki.

I kvöld ræddi svo Sigurbjörn Viðir við nafna sinn
Eiríksson vegna fjármála og var það gert að sérstöku undirlagi Arnar Höskuldssonar. Nánar tiltekið með það fyrir augum hvort að að Sigurbjörn Viðir gæti ekkert borið á milli nafna síns og lögmannanna svo að þeir þyrftu ekki alltaf að vera að tala um þessa hluti.

24. febrúar 1976

I dag fór ég og Sigurbjörn Viðir til Herberts Arnasonar. Eg ræddi við Herbert nokkra stund og sagði hann mér nánar hverjir hefðu verið í afmæli Valdimars Olsen fyrir ári síðan. Að vísu virtist það vera nokkurn vegin sama fólkis og hann var búinn að segja mér áður.

Magnús Magnússon tók í dag skýrslur af þeim Páli Briem útibússtjóra í Mosfellssveit, Búnaðarbankanum og gjaldkera þar voru tveggja í sambandi við tékkamisferli Sigurbjörns Eiríkssonar og félaga hans.

Friðjud 24/2 76

Kl. 4, þá mætti Haukur Guðmundsson rannsóknarlöggreglumaður í Keflavík á fundi hjá Erni Höskuldssyni, þar sem ég og Sigurbjörn Viðir voru viðstaddir. Þar var rætt um hans hluta af málinu, en niðurstaða fundarins var sú, að hann inni ekki sérstaklega að málinu lengur. Myndi snúa til sinna fyrri starfa, en til hans mætti leita ef á þyrfti vegna einhvers sérstaks sem upp kynni að komast í sambandi við Suðurnesin. Þetta var tilkynnt fulltrúa bæjarfógetans í Keflavík.

Ég og Sigurbjörn Viðir vorum viðstaddir, er Ingi Ingimundarson og Jón Ólafsson lögmenn Sigurbjörns Eiríkssonar, ræddu báðir við hann frá því kl. 18 til kl. 19.20.

Þá tókum við munnlega skýrslu ég og Sigurbjörn Viðir af Valdimar Olsen og stóð það til kl. um 9.30 í kvöld.

25. febrúar 1976

I morgun hringdi ég í Sigurjón Ásbjörnsson, Östervang 30 í Kaupmannahöfn. Þetta er í samræmi við upplýsingar sem að við höfum fengið frá föður hans og eins í gegnum

Þorstein Steingrímsson rannsóknarlöggreglumanni í Kópavogi.

Þegar til kom, þá sagðist Sigurjón litlar upplýsingar geta veitt og var ekki út úr samtalinnu að hafa.

Nokkru eftir hádegi fór Sigurbjörn Viðir inn í Síðumúlafangelsi.

25/2 76 Sjá 66. 365

Um kl. 11. komu Kristján Pétursson deildarstjóri hjá Tollgæzlunni á Keflavíkurflugvelli í Sakadóm og ræddi fyrst við Yfirsakadómara og síðan við Örn Höskuldsson og mig saman. Síðar í dag fór ég suður í Kópavog og ræddi þar við Asmund Guðmundsson.

Asi Bond

Magnús Magnússon tók skýrslu af Hrafnhildi Valdimarsdóttur, Jóni Ragnarssyni og Sigurbirni Eiríkssyni, allt í sambandi við tékkamisferli þar sem allir þessir þrír aðilar eiga aðild að.

Þá barst okkur í dag skýrsla frá löggreglunni á Selfossi varðandi innbrot í Hótel Valhöll á Þingvöllum, skýrslan er dagsett 20. janúar 1975.

Rétt fyrir hádegi bárust okkur ljósrit af svuntum af 12 víxlum og komu þessi ljósrit frá Alþýðubankanum. Þetta eru ljósrit af svuntum af víxlum, sem Alþýðubankinn

hefur alla keypt og seljandi í bankanum hefur verið
Lækjarmót h.f.

26. febrúar 1976

Eg tók skýrslu af Valdimar Olsen og svo var tekin
skýrsla af Júliusí Ingvarssyni, kranabifreiðastjóra.
Það framkvæmdi Sigurbjörn Viðir. Þessi skýrsla af
Júliusí var tekin vegna að hann hafði flutt bifreið
fyrir Magnús Leopoldsson að Mánabraut 6 í Kópavogi
til Harðar Jónassonar.

Þá tók Magnús Magnússon skýrslu af Hilmari Kristjáni
Viktorssyni og var það gert vegna hugsanlegrar fjar-
vistarsönnunar vegna Einars Bollasonar.

27. febrúar 1976

Magnús Magnússon tók skýrslu af Erlu Helgadóttur
og var það gert vegna hugsanlegrar fjarvistar-
sönnunar Einars Bollasonar. Erla Helgadóttir er
sú sem hélt saumavélanámskeið sem eiginkona Einars
Bollasonar sótti.

Þá tók Magnús skýrslu af Helgu Björku Stefánsdóttur
en hún hefur gætt barna Einars af og til á kvöldin.
Það var einnig í sambandi við þessa fjarvistarsönnun.

Við tókum skýrslu af Niels Herði Jónassyni, Mánabraut 6, Kópavogi, og var hann láttinn laus skömmu síðar.

Þá talaði ég við Gísla Pálsson hjá fíkniefnadeild.

Fórhel. 27/2 76 Sjálb. 365

Kristján Pétursson deildarstjóri, kom í sakadóm og ræddi þar nokkuð við Örn Höskuldsson og Sigurbjörn Viðir. Sigurbjörn Viðir var viðstaddir samtal lögmannanna Inga Ingimundarsonar, Jóns Ólafssonar, Hafsteins Baldvinssonar og Jóns Zoega við sína skjólstæðinga í Síðumúla. Að auki, þá fékk Hafsteinn Baldvinsson að ræða við Sigurbjörn Eiríksson þótt hann væri ekki hans skjólstæðingur og var það gert samkvæmt sérstöku leyfi Arnar Höskuldssonar.

Þá voru þeim Sigurbjörn Eiríkssyni og Magnúsi Leopoldssyni birtar ákærur í málum þeirra vegna skattsvika nánar tiltekið málum sem voru til meðferðar á árinu 1972.

Þá var Magnús Leopoldsson yfirheyrður varðandi bilaeign hans og Bjarkar eiginkonu hans, en það hefur komið fram að þau ættu bifreiðar sem að hann hafði ekki sagt frá, en það kom allt heim og saman þegar farið var að athuga málið.

NB

KM Magns A. magniss. Balba
Keyftir til af ML ?

Magnús Magnússon og Ásmundur Guðmundsson í Kópavogi
fóru að Mánabraut 6 til þess að athuga þar með
plastbrúsa sem þar voru og reyndist það koma heim
við það sem Niels Sölvi Jónsson hafði sagt.

28. febrúar 1976

Þá fór Sigurbjörn Viðir í Kópavog og hann ásamt
Ásmundi Guðmundssyni fóru og handtóku Niels Sölva
Jónsson öðru sinni og var hann fluttur til yfirheyrslu
í Síðumúla. Siðar um daginn nokkru eftir yfirheyrslu
var hann láttinn laus.

Þá fór Magnús Magnússon með Ásmundi Guðmundssyni
í Kópavogi, heim til Rafns Helgasonar, yfirþjóns í
Klúbbnum og færðu hann í fangelsið við Síðumúla
til yfirheyrslu. Rafni var sleppt að henni lokinni.

Þá kom hingað til okkar í Síðumúla Steinn Karlsson
yfirlöggregluþjónn. Hann skýrði okkur frá að hann
hefði heyrt á tal manna og svo frá því sem að maður
sem að taldi sig vera skyggnan eða annað slikt hafði
sagt honum.

1. mars 1976

Eg fór í lögreglustöðina í Kópavogi og ræddi þar
við Ásmund Guðmundsson.

Sigurbjörn Viðir ræddi enn einu sinni við Erlu Bolladóttur, en hún hélt sem fyrr fast við sína framburði.

Sigurbjörn Viðir tók einnig skýrslu af Katrínu Þorkelsdóttur vegna hugsanlegrar fjarvistarsönnunar fyrir Magnús Leopoldsson.

Í dag talaði ég við Þorstein Steingrímsson varðandi upplýsingar um áfengisátöppun.

Ég og Sigurbjörn Viðir ræddum í kvöld lengi nokkuð við Gísla Pálsson.

2. mars 1976

Magnús Magnússon fór með Kristjáni Péturssyni deildarstjóra að Laxnesi í Mosfellssveit og ræddu þar við Þórarinn Jónasson.

Ég fór enn einu sinni í Kópavog og ræddi þar við Þorstein Steingrímsson rannsóknarlöggreglumann vegna upplýsingana um átöppun áfengis.

Sigurbjörn Viðir var í Siðumúla og yfirheyrði þar Kristján Viðar Viðarsson.

Siðar í dag var Sigurbjörn Viðir viðstaddur er

lögmannirnir Ingi Ingimundarson og Jón Ólafsson og
Hafsteinn Baldvinsson ræddu við skjólstæðinga sína.

Eg og Sigurbjörn Viðir yfirheyrðum Kristján Viðar
í sameiningu og var þá tekin af honum skrifleg skýrsla.

pá hafði ég tal af Gísla Pálssyni vegna hugsanlegra
upplýsinga.

2 mars 76

Fyrr í dag var ég viðstaddur fund þeirra Arnar Höskuldssonar fulltrúa yfirsakadómara, yfirsakadómara sjálfss og fulltrúa saksóknara.

3. marz 1976

Í morgun kannaði ég og Sigurbjörn Viðir í bifreiðaeftirlitinu, hver væri eigandi bifreiðarinnar R 6002. Síðar spurðumst við fyrir í bifreiðaumboðinu sem að selur bifreiðar af þessari gerð, þetta er Madza fólksbifreið hartop Delux árgerð 1975. Við spurðumst fyrir um verð á þessum bifreiðum í umboðinu sem selur þær hér.

Eftir hádegið fór Örn Höskuldsson og Sigurbjörn Viðir með Erlu Bolladóttur til að kanna aðstæður fyrir sunnan Hafnarfjörð.

Ég fór í Útvegsbankann í Kópavogi og sótti þar yfirlit yfir reikninga Jóns Ragnarssonar frá því á miðju ári s.l. til miðs desembermánaðar, þá var honum lokað. Einnig hafði ég tal af Hinriki P.

Eftir þetta var Sigurbjörn Viðir viðstaddur er Hafsteinn Baldvinsson og Ingvar Björnsson töluðu við skjólstæðinga sína. Í kvöld var Einar Bollason svo yfirheyrður og tekin af honum skýrsla og honum kynntir framburðir gegn honum svo og hverjir hefði þar um borið. Að því loknu var Einar og Erla systir hans samþrófuð.

Viðstaddur hvoru tveggja var Ingvar Björnsson réttargæzlumaður Einars.

Fyrr í dag tók Magnús Magnússon skýrslu af Bjarna M. Jóhannessyni og var það vegna hugsanlegrar fjarvistar sönnunnar Einars Bollasonar.

Magnús Magnússon og Njörður Snæhólm undirbjuggu það í dag, að geta látið Tryggva Rúnar Leifsson hlusta á hluta af segulbandsupptöku sem Einar Einarsson gerði austur á Litla-Hrauni á s.l. ári. Það er í sambandi við hugsanleg mannshvörf.

4. marz 1976

Örn Höskuldsson fór með menn með sér suður fyrir Hafnarfjörð á stað sem Erla Bolladóttir hafði vísað á, og var þar grafið eftir hugsanlegum líkamsleifum.

Eg fór og hafði tal af Sigurði Fossan Þorleifssyni prentara og flutti hann síðan til yfirheyrslu að Borgartúni 7.

Magnús Magnússon hefur verið að fara yfir tékka sem borist hafa frá Búnaðarbankanum. Tékkar þessir eru í sambandi við Sigurbjörn Eirksson.

Njörður og Sigurbjörn Viðir leituðu Bærings Aðalsteinssonar en án árangurs.

5. marz 1976

Eg og Sigurbjörn Viðir fóru með Erlu Bolladóttur suður í Kópavog. Þangað fórum við til að athuga með ýmis dót, sem að hún og Sævar höfðu skilið í geymslu tilheyrandi íbúð þeirra við Þverbrekku. Asmundur Guðmundsson fór með okkur og tók síðan að sér að henda því sem að henda skyldi af þessu dóti. Hann tók í sína vörzlu nokkuð af pappírsdóti sem hann síðan afhenti mér. Eftir að hafa farið í Kópavoginn, fórum

við með Erlu suður fyrir Hafnarfjörð og þar bentí hún okkur á gjótu, sem síðar var grafið í eins og kemur fram annars staðar.

Eftir hádegið var Kristján Viðar Viðarsson yfirheyrður og síðan kl. 6 komu lögmennirnir Ingvar Björnsson, Ingi Ingimundarson, Hafsteinn Baldvinsson og Jón Zoega og ræddu við sína skjólstæðinga.

6. mars 1976

Farið var með Albert Klahn suður fyrir Hafnarfjörð til að leita að hugsanlegum stað það sem lík hafði verið grafið, en án árangurs.

Þá var Tryggvi Rúnar tekin til yfirheyrslu.

Eftir hádegi var rætt, það var Sigurbjörn Viðir, ræddi við Dóru Hlín Ingólfssdóttur og síðar í dag þá ræddu þær saman Sigrún Ingólfssdóttir eiginkona Einars Bollasonar og Erla Bolladóttir. Að því loknu var farið með Erlu Bolladóttur í annað sinn suður fyrir Hafnarfjörð.

7. mars 1976

Einar Bollason var þrívegis til yfirheyrslu í dag

Við athugun á sannaðri rithönd Einars Gunnars Bollasonar, sem hér með fylgir, kemur í ljós m.a.:

- 1) Ritarinn ritar nær "lóðréttu" rithönd.
- 2) Ritun stafanna nar í orðinu Einar er gerð sem fleygar eða takkar, sem fara minnkandi.
- 3) Stafirnir E og B eru ritaðir með einstakl.einkennandi sveiflum.
- 4) Stafurinn o í fyrri hluta orðsins Bollason er ritaður með lykkju við lokun hans og stundum einnig með lykkju í byrjun stafsins. Slíkar lykkjumyndanir eru einnig í stafnum a.
- 5) Seinni hluti nafnsins Bollason (son) er ritaður sem samþjappaðir fleygar.

Ekkert af ofangreindum einkennum skriftarinnar kemur fram í gestabókinni í nöfnum þeim, sem um ræðir.

Að loknum ofannefndum athugunum er álit mitt svohljóðandi :

- A Ritun nefndra orða og tölustafa í gestabókinni hefur verið gerð af sömu persónu.
- B Ritun nefndra orða og tölustafa í gestabókinni hefur ekki verið gerð af ritara ofangreindra tékka eða ritara ofangreindra skriftarsýnishorna.

Reykjavík 12. ágúst 1976.

Maria Bergmann.
-meðl. í WADE-

Niðurstöður þær, sem hér fara að ofan eru fengnar skv. kerfi því í rithandarfræði, sem kennt er og notað af International Grapho-analysis Society Inc. í Chicago U.S.A. og félagsmenn þess hafa einkarétt á.

WADE (World Association of Document Examiners)

Seyðisfirði, 6. ágúst 1976.

Sem svar við fyrirspurn yðar, herra fulltrúi, í símtali í gær, um hvarf barns frá Böðvarsdal í Vopnafirði 1941, skal hér með upplýst, að löggreglurannsókn fór ekki fram á mannshvarfi þessu, né heldur var gerð mannskaðaskýrsla. Eg hefi því aflað upplýsinga um atburðinn með símtölum við ýmsumenn og nefni þar fyrst og fremmst Jón Eiríksson, fyrrum skólastjóra, Kolbeins götu 57, Vopnafirði, sem átti heima í Böðvarsdal, þegar barnið hvarf, og séra Hauk Agustsson á Hofi í Vopnafirði, sem kynnti sér dálitið æviatriði Einars Runólfssonar, föður barnsins sem hvarf, við andlát Einar nú fyrir skömmu.

Barnið sem hvarf, hétt Runólfur Kristberg Einarsson, f. 18/5 1938, d. 19/6 1941. Nánari atvik voru þau, að faðir barnsins, Einar Runólfsson, bóni í Böðvarsdal, var að vinna við vegagerð, ásamt fleiri mönnum, meðal annarra nefndum Jóni Eiríkssyni, á fjallvegi (hestagötum) yfir Búr, milli Böðvarsdals og Fagradals. Börn voru send frá Böðvarsdal með síðdegiskaffi til vegagerðarmannanna, sem þá voru staddir í Miðandisgili (Mígandisgili). Meðal barnanna voru Runólfur Kristberg og Þórunn Einarssdóttir, systir hans ári eldri, f. 8/6 1937, nú búsett að Baldursheimi í Mývatnssveit, gift Pétri Þóriksyni. Börnin héldu síðan fljótlega heimleiðis aftur. Segir þá ýmist, að Runólfur Kristberg hafi snúið einn við aftur til föður sín og ekki komið fram, eða að hann hafi snúið við með Þórunni, systur sinni, en ekki fylgt henni alla leið til vegagerðarmanna, og hafi þeir haldið, að hann væri að leika sér þar skammt frá. En hvernig sem þessu var háttar, hófst dauðaleit að barninu ekki fyrr en um kvöldið og stóð síðan árangurslaus í nokkra daga. Leitað var af fjölda manns viðsvegar um fjallið og eftir föngum í klettahlíð Búrsins, sem að sjó snýr, m.a. fenginn til sigmaður, Stefán Björvinsson á Ketilsstöðum í Jökulsárhlið. Flugvél var fengin til leitar þar sem torfærast var. Gengnár voru fjörur meðfram sjó undir Búrinu.

Ekki var talið líklegt, að drengurinn hefði getað hrapað alla leið í sjó. Sem hugsanleg orsök hins dularfulla hvarfs var það ~~með~~ nefnt, að hann hefði getað grafist í skriðu í klettahlíð Búrsins.

Þórunn mun vera elzt af systkinum Runólfss Kristbergs heitins. Þar sem systkinin voru öll svo ung, þegar atburðurinn gerðist, hefi eg ekki talið ástæðu til að spyrja þau. Ekki hefi eg heldur haft tíma til að athuga dagblöð eða vikublöð frá þessum tíma, en þar mun atburðarins vera getið.

Við athugun þessa máls hefir mér verið bent á það af fólk í Hróarstungu, að móðir drengsins, Anna sál. Friðriksdóttir (Jónsdóttir = Friðriks Jóns) systir Þórarins Jónssonar á Straum í Hróarstungu og þeirra bræðra, hafi verið rammskyggn í bernsku, séo fylgjur manna og helztu sveitardrauga, svo sem Eyjaselsmóra, farið einförum og talið sig vera að leik með huldufólksbörnum og eiga iðulega tal við huldufólk. Um þetta er til þáttur í handriti, skrifðu af Gísla sál. Helgasyni í Skógargerði, og sum atvikiin vottuð af fólk, sem eg kann ekki að nefna. Handritið er í vörzlu sonar Gísla, Helga oddvita á Helgafelli í Fellum. Hins vegar kannast Vopnfirðingar, sem eg hefi spurt, ekki við neitt slikt um önnu, eftir að hún giftist Einari Runólfssyni og fluttist til Vopnafjarðar.

Virðingarfylnist,

SAKAVOTTORD

Fjærifjörður Þorvaldsson

fæddur 7. 9. 1942, Bóðvarslab, Vopnafjörður.

hefur sætt kærum og refsingum sem hér segir:

1963 1/4 K.-fla. Sátt: 1.500 kr. sekt
fyrir brot i 6. go. í fl.

" 23/10 Kr. Sátt: 140 kr. sekt f. brot
i 21. go. í fl.

Betta vottast samkvæmt sakaskrá ríkisins.

Skrifstofu ríkissaksóknara, Reykjavík, 6. 8. 1976

F. h. r.

Fjærifjörður Þorvaldsson

Cólicheri mál
Ókeypis

8. marz 1976.

Fyrir hádegi var tekin skýrsla af Ásgeiri Hannes Eiríkssyni, en hann var kvaddur til skýrslutöku hingað í Síðumúlafangelsinu.

Eftir hádegið þá ræddi ég við Kristján Viðar Viðarsson og Sigurbjörn Víðir ræddi við Sævar Cicielski. Síðan talaði ég við Hinrik Jón Þórisson.

Í kvöld var svo farið með Kristján Viðar Viðarsson til Keflavíkur til þess að sýna honum þar staðhætti þar öðru sinni í Dráttarbrautinni og var það gert að hans eigin ósk.

10.3.1976

I dag talaði Steinn Karlsson lögreglumaður í umferðadeild lögreglunnar hér við mig og skýrði mér frá því að í janúarmánuði síðastliðnum sennilega þann 16., þá hefði verið tilkynnt á fjarskipti lögreglunnar hér um umferðarslys. Þetta mun hafa verið nálægt miðnætti og þess var látið getið að þeir sem í slysinu hefðu lent væru að Gyðufelli 10 þar hjá stúlkum sem að nafngreint var í tilkynningunni, en Steinn getur ekki munað hvað hétt. Aftur á móti man Steinn Karlsson fyrir vist, að Einar Bollason var nafngreindur í sambandi við þetta slys sem átti að hafa verið nokkuð alvarlegt. Sennilega hefði þarna átt að vera um að ræða bifreiðarveltu. Lögreglumenn hér úr Reykjavík fóru á staðinn og komu í þetta hús sem var tilgreint og á þann stað sem tilgreindur var í húsinu, en þar reyndist þá vera afmælishóf og gleðskapur mikill. Ekki reyndist þar neinn vera slasaður eða sjúkur svo að ekki hafði lögreglan nein frekari afskipti af þessu. Steinn hefur mikið reynt að finna út hvenær þetta hafi verið, en án árangurs.

20.3. 1976

I dag ræddi ég við Ómar Valdimarsson blaðamann við Dagblaðið. Hann kvaðst hafa það eftir áreiðanlegum heimildum að morguninn eftir að Geirfinnur hvarf, þá hafi Guðný, þ.e. ekkja Geirfinns, hringt í mann að nafni Bragi, sem þá vann í Dráttarbraut Keflavíkur og beðið hann að sækja eymingartæki Geirfinns. Þetta áttu að vera tæki sem Geirfinnur hefði notað til eymingar áfengis. Bragi hafði komið og sótt tækin áður en lögreglunni var tilkynnt um hvarfið. Ómar sagðist þekkja Magnús Leopoldsson persónulega og nokkrum sinnum fengið hjá honum áfengi, oftast smyglað.

20.3.1976.

Í dag ræddi ég við Jórdaníumann að nafni Ísak. Það er
sá Jórdaníumaður sem á sínum tíma fór með Guðnýju ekkju
Geirfinns og Hauki Guðmundssyni rannsóknarlöggreglumanni
í Keflavík til Jórdaníu til fundar þar við alsjáanda.
Árangur af þeirri ferð reyndist því miður lítill eða
enginn. Nánari deili~~h~~ á þessum Jórdaníumanni getur
Guðlaugur Sigurðsson boðunarmaður við sakadóm hér gefið.
Ísak tjáði mér að hann hefði heyrt að stúlka að nafni
Sigriður Gísladóttir, sem kölluð væri Sirry, sennilega
frá Hornafirði, en dveldi nú í Vestmannaeyjum. Hún
myndi vita eitthvað um hvarf Geirfinns. Hann sagði
einnig að stórir spírabrúsar væru að Skeljanesi 15.
Hvað hann hafði beinlinis fyrir sér í því, var ekki hægt
að henda reiður á.

20.3. 1976.

Guðbjartur Gunnarsson, til heimilis að Tjarnarbergi í Garðabæ sími 51540 hefur tjáð okkur að hann telji samhengi vera á milli hins svonefnda Ásmundarmáls og Geirfinnsmálsins. Ásmundarmálið er það mál er upp komst um tilraun til smygls á miklu magni af áfengi með bátnum Ásmundi frá Hollandi til Íslands.

Guðbjartur telur sig geta rökstutt þetta og þar geti hugsanlega komið við sögu maður að nafni Sigurður Magnússon. Nánar gat hann nú ekki fært sönnur á þessa tilgátu sína eða tilgreint þennan Sigurð.

21.3. 1976.

Jhon Hill, rannsóknarlöggreglumaður í Keflavík, skýrði mér frá því að kona að Brekkubraut 9 í Keflavík, býr þar í kjallara, henni hefði verið send hótunarbréf, þrjú að tölu. Þegar að um bréfin kom í fjölmíðum, þá mun henni hafa borist fjórða bréfið. Í því mun hafa verið sagt, að bréfin hefðu verið send á rangan stað. Konuna mun jafnvel gruna hver sent hafi bréfin. Við sömu götu og þessi kona býr, þ.e. í kjallara hússins nr. 15, mun Guðný Sigurðardóttir búa. Það er ekkja Geirfinns. Það skal tekið fram, að húsin nr. 9 og nr. 15, eru mjög lík í útliti.

23. mars 1976

I dag ræddi ég við Guðlaugu Jónasdóttur, en hún er og var afgreiðslustúlka í Hafnarbúðinni í Keflavík, n.t. þá var hún þar við afgreiðslu, þegar Geirfinnur Einarsson kom þangað svo síðast sé vitað. Hún tjáði mér að maður að nafni Erling Ísfeld Magnússon segðist vita hvar Geirfinnur væri. Hafði sagt þetta fyrir þrem vikum. Einhver piltur sem Guðlaug talaði við, sagðist hafa séð Geirfinn utan við Hafnarbúðina á tali við ókunna menn, kvöldið sem Geirfinnur hvarf. Heyrði Geirfinn og menninna tala um að sjóveður væri. Hún sagði að Geirfinnur hefði reynt að ná tali af einum dyravarða Klúbbsins rétt áður en hann hvarf. Dyravörðurinn vildi ekki við Geirfinn tala og sagði Geirfinnur þá á þá leið að bíða þyrfti eftir næsta úthaldi. Þessi dyravörður mun ættaður að Vestan og gæti verið Ósvald Ólafsson, en hann er frá Ísafirði. Það skal tekið fram, að Ósvald þessi starfaði um skeið sem dyravörður í Klúbbnum og vann sér það nú til ágætis að aka bifreið sinni fram af veginum í Hvalfirði með þeim afleiðingum að hún gjöreyðilagðist í eldi. Reyndi síðan að ná út tryggingafénu, en tókst ekki. Ósvald keypti nokkru síðar ca. hálfu ári síðar nýja Mazda bifreið af einni dýrustu tegundinni, þ.e. Maxda 929 2ja dyra hardtop delux og kostaði bíllinn þá þ.e. fyrri hluta árs eða um mitt ár 1975, þá kostaði bíllinn um 1400 þúsund kr. Það er ekki vitað til þess að hann hafi átt neina peninga til slíkra kaupa þá þessi Ósvald.

Guðlaug sagði að Geirfinnur hefði setið til borðs í Klúbbnum þetta kvöld, þ.e. kvöldið sem hann sázt þar síðast með eiginkonum þeirra Hafþórs Svavarssonar eiganda Hafnarbúðarinnar í Keflavík og Reynis Arnar Leóssonar. Reynir Örn og kona hans eru nú skilin. Eiginkona Hafþórs var reyndar líka um það bil að skilja við hann á þessum tíma en af þeim skilnaði varð ekki. Þau hættu við það, en aftur á móti Reynir Örn og hans kona skildu.

23.3. 1976.

I dag ræddi ég við Guðbjart Gunnarsson, Tjarnarbergi Garðabæ. Hann eftir Finnboga Sigurðssyni, hann er þó ekki alveg viss um nafnið, til heimilis að Öldugötu 21 í Hafnarfirði, að bróðir hans Ástráður Sigurðsson sem ekur á sendibílastöð Hafnarfjarðar hafi hitt mann í Klúbbnum eða í Glaumbæ. Sá hefði talað um að hann drykki ókeypis. Guðbjartur telur Ástráð geta upplýst hver þessi maður er. Guðbjartur segir að Kristján Kristjánsson hafi átt m/b Ásmund á sínum tíma, annað hafi Guðbjartur ekki um þetta að segja.

24.3. 1976.

I dag talaði ég aftur við Guðlaugu Jónasdóttur, afgreiðslustúlku í Hafnarbúðinni í Keflavík. Hún sagði að Erling Ísfeld Magnússon, hafi komið í sjoppuna, þ.e. í Hafnarbúðinni fyrir ca. þremur vikum og með honum ungar maður. Erling sagði við Guðlaugu á þá leið, hvað hún væri að gefa lýsingu afleirstyttni. Einnig sagði Erling, að leirfinnur finndist örugglega ekki, því hann væri í öruggri höfn. Sigriður Jóhannesdóttir kona Hafþórs Svavarssonar, eiganda Hafnarbúðarinnar, var með Geirfinni í Klúbbnum sunnudagskvöldið áður en hann hvarf. Fyrrverandi eiginkona Reynis Arnar Leóssonar er vinkona Sigriðar og var með henni í Klúbbnum. Sú kona á heima að Tjarnargötu 4 í Innri-Njarðvík.

Stúlka kölluð Ráða, ca. 45 ára, vinnur í Klúbbnum. Hún á að hafa heyrt Geirfinn tala við dyravörðinn um úthaldið. Stúlka sagðist fá pillur í Klúbbnum um helgar með sjússunum. Þetta fengju aðeins fastagestirnir.

Sá sem leigði bátinn með Erling sá Geirfinn fyrir utan Hafnarbúðina eða allavega two menn sem töluðu um að sjóveður yrði í nótt. Sá kom inn í Hafnarbúðina á hæla Geirfinni. Erling talaði um, að hann og Hafþór væru hættir við allt bras. Þá taldi Guðlaug, að Sigurbjörn Eiríksson myndi eiga bátaskýli í Hafnarfirði.

Ég hef talað við Erling Magnússon. Hann taldi sig ekki hafa neina hugmynd um neitt í sambandi við Geirfinnsmálið. Hann var að vísu undir áhrifum áfengis, en neitaði allri vitneskju

og sagði þetta bara fylleriisröfl í sér það sem hann hefði sagt við Guðlaugu.

Varðandi bátaskýli, sem Sigurbjörn ætti hugsanlega að eiga í Hafnarfirði, hefur ekki tekizt að upplýsa neitt í þá átt.

25.3. 1976.

Þetta varðar Eyþór Þórarinsson, Akurholti ll í Mosfellssveit.

Þær upplýsingar hafa borist okkur frá Jóni Adolfssyni starfsmanni í Búnaðarbánknum. Hann tjáði okkur að Eyþór þessi sé frá næsta bæ fyrir austan, á næsta bæ við bæ þann sem Geirfinnur Einarsson hafi verið alin upp á. Þessi Eyþór mun eitthvað hafa unnið við Sigöldu og er þar ef til vill enn. Útibússtjórin i Búnaðarbánknum á Egilstöðum veit e.t.v. meira um þennan Eyþór.

Það skal tekið fram að þessi Eyþór kemur nokkuð við sögu í ávísanasvindl-hring þeim sem að Klúbburinn, Sigurbjörn Eiríksson, Valdimar Olsen og fleiri og fleiri aðilar eru aðilar að.

Þá skal það upplýst, að Eyþór Þórarinsson er giftur systur Hreiðars Albertssonar, en Hreiðar Albertsson er nokkurs konar alle-mule man í veitingahúsinu Klúbbnum og hefur að auki haft fyrir starfa að aka stórrri vöruflutningabifreið milli Egilsstaða og Reykjavíkur.

25.3. 1976.

I dag talaði ég og Sigurbjörn Viðir við Þórð Ingimarsson, Hátúni 8, Keflavík. Þórður var sá er ók bifreiðinni úr Keflavík að Klúbbnum og til baka aftur um nóttina, er Geirfinnur fór þangað sunnudaginn 17. nóvember 1974.

Þórður og Geirfinnur voru vinnufélagar. Þórður ók eins og fram er komið og neytti þess vegna ekki áfengis en var inni á dansleiknum. Hann tjáði okkur eins og fram er komið hafa farið í Klúbbinn með Geirfinni. Það hafi þeir hitt konu Eyjólfss Herbertssonar, vörubílstjóra úr Keflavík og systur hans og Auði, sem var eða er gift Jóni Eiríkssyni, útgerðarmanni, sem á eða átti ca. 30 tonna bát. Fyrverandi konu Reynis sterka hittu þeir einnig, þ.e. Reynis Arnar Leóssonar. Hún býr í Innri-Njarðvík. Fleira fólk var þarna úr Keflavík, sem Geirfinnur þekkti, en ekki Þórður. Geirfinnur átti til að hafa í hótunum við fólk, en meinti ekkert með því. Gerði slikt aðeins undir áhrifum áfengis. Var eins og tveir menn, hann breyttist svo mjög við að neyta áfengis. Geirfinnur hafði eitthvað verið að eiga við systur Eyjólfss Herbertssonar. Hún var þarna í Klúbbnum eins og fram er komið. Kristinn fullorðinn maður, var aðstoðarverkstjóri í Malarhnámunni rétt við Sandgerði á þeim tíma sem Geirfinnur hvarf. Þórður telur það hafa verið daginn eftir hvarf Geirfinns, sem einhverjir

tveir menn komu á grænleitri amerískri bifreið, sennilega Chevrolet Nova. Þeir sögðust vera á leið í Garðinn, en hefðu villst. Mjög úrleiðis að lenda í námunni ef leiðin lá við Garðinn. Miðaldra menn sem Kristinn talaði við, þ.e. verkstjórin.

25.3. 1976.

Í dag talaði ég og Sigurbjörn Viðir við Björn Marteinsson til heimilis að Klapparstíg 4 í Ytri-Njarðvík, er nú skipverji á m/b Keflavíking. Hann eins og Þórður, fór með Geirfinni í Klúbbinn sunnudagskvöldið 17. nóvember 1974. Hann tjáði okkur að hann hefði lítið verið með Geirfinni í Klúbbnum. Geirfinnur og Þórður hefðu aðallega haldið sig á efztu hæðinni, en Björn hélt sig niðri. Að loknum dansleiknum komu þeir í sitt hvoru lagi út í bifreiðina til Þórðar. Fyrst mun Þórður hafa farið í bílinn síðan Björn en Geirfinnur síðastur. Þeir hefðu síðan ekið rakleiðis til Keflavíkur eftir dansleikinn. Hann, þ.e. Björn, tók ekki eftir neinu sérstöku í sambandi við hegðun eða framkomu Geirfinns þetta kvöld, hvorki á einn eða annan máta. Þeir Þórður og Björn ásamt Geirfinni óku rakleiðis frá Klúbbnum suður í Keflavík og skildu við Geirfinn þar heima hjá sér eða fyrir utan.

26.3. 1976.

I dag ræddum við Sigurbjörn Viðir við Sigriði Jóhannsdóttur, til heimilis að Tjarnargötu 4, Innri-Njarðvík, en hún er eiginkona Hafþórs Svavarssonar eiganda Hafnarbúðarinnar í Keflavík. Hún sagðist hafa verið í Klúbbnum á sunnudagskvöldinu áður en Geirfinnur hvarf, þ.e. 17. nóvember 1974. Þar hafi hún verið með Guðrúnu Halldórsdóttur og Huldu Garðarsdóttur, en Hulda Garðarsdóttir er fyrrverandi eiginkona Reynis Arnar Leóssonar. Sigriður sagðist ekki hafa þekkt Geirfinn, ekki einu sinni í sjón. Hann settist við borðið hjá þeim og sat í 1/2 til 1 klst. Sigriður telur sig ekki hafa þekkt aðra úr Keflavík eða nágrenni í Klúbbnum þetta kvöld. Segist þekkja Huldu Gunnarsdóttur sem átt hafi heima að Borgarvegi 5, Ytri-Njarðvík. Sigriður sagði að báðar Huldurnar hefðu kvartað um svefnleysi og drukkið mikið nokkurn tíma eftir hvarf Geirfinns. Hulda Gunnarsdóttir mun hafa tekið son Geirfinns í fóstur eftir hvarfið. Telur hugsanlegt að eitthvað samband hafi verið á milli Geirfinns og Huldu Gunnarsdóttur. Sigriður segir að Sjöfn vinkona Guðnýjar hafi starfað í Hafnarbúðinni á þessum tíma en hætt strax eftir hvarfið til þess að hugga Guðnýju. Friðfinnur dyravörður í Klúbbnum og kona hans eru vinafólk Sigriðar og Hafþórs. Sigriður segist aldrei hafa talað við lögregluna út af þessu máli og löggreglan aldrei óskað viðtals.

26.3. 1976.

I dag var rætt við Hafþór Svavarsson, Tjarnargötu 4, Innri-Njarðvík, eiganda Hafnarbúðarinnar í Keflavík. Eftir að við Sigurbjörn Viðir vorum komnir frá Keflavík hingað til borgarinnar, þá hringdi Hafþór í mig, en hann er eigandi Hafnarbúðarinnar eins og fyrr er sagt. Hafþór var þá kominn hingað og óskaði viðtals við mig. Ég ræddi við Hafþór og tjáði hann mér að maður að nafni Þór Hafdal, hefði komið að máli við hann. Þór hefði verið sambýlismaður Sjafnar Traustadóttur um það leyti sem Geirfinnur hvarf. Sjöfn Traustadóttir er sú sem hér hefur áður verið nefnd sem Sjöfn vinkona Guðnýjar, en þessi Sjöfn starfaði í Hafnarbúðinni á þeim tíma sem Geirfinnur hvarf.. Þór hafði sagt Hafþóri það að eftir hvarf Geirfinns hefði Sjöfn flutt heim til Guðnýjar konu Geirfinns og hefði verið þar drykkja mikil. Aðallega hefði verið drukkið spíritus. Gleðskapur hefði verið mikill og t.d. hefði fólk dansað nakið. Hafþór sagði að Þór myndi vera skipverji á m/b Manna frá Keflavík, en ekki vissi Hafþór um heimilisfang Þórs.

26.3. 1976.

Steinþór Nygaard, lögregluþjónn hér í Reykjavík, hringdi í mig og skýrði mér frá því, að þann 27. desember 1973, hefði hann stöðvað bifreiðina V 924. Þetta hefði verið í grend við Hafnarfjörð á fimmstudegi um kl. 15. Steinþór sagði að V 924 hefði þá verið Moskvitch fólksbifreið af eldri gerð og henni hefði ekið Sveinn Sveinsson, Lundarbrekku 6 í Kópavogi, fæddur 15.10. 1924. Steinþór taldi að þessi Sveinn hefði þá sennilega unnið í Keflavík en verið ökuréttindalaus. Steinþór sagði að þá hefði Sveinn verið búinn að vera sviptur til bráðabirgða í um eitt ár. Steinþóri datt í hug að þessi Sveinn kynni eins að hafa verið ökuskríteinislaus í nóvember 1974 og myndi því ekki gefa sig fram. Steinþór taldi að númerið V 924 væri nú á Moskvitch fólksbifreið nýlegri heldur en þeirri sem hann stöðvaði. Steinþór vildi þess arna getið þar sem að ekki væri vízt að maður þessi myndi hafa gefið sig fram, þar eð hann hefði að öllum líkindum verið ökuréttindalaus á þeim tíma sem óskað var eftir að sá sem kynni að hafa tekið Erlu Bolladóttur upp í bifreið sína gæfi sig fram.

26.3. 1976.

I dag ræddum við við Guðrúnu Halldórsdóttur til heimilis að Austurgerði 5 hér í borg. Hún er fráskilin, var áður gift Gesti Kristjáni Jónssyni svo sem að annars staðar hefur verið nefnt. Eg og Sigurbjörn Viðir fórum í dag og töluðum við hana. Hún kvaðst hafa verið í Klúbbnum sunnudagskvöldið áður en Geirfinnur hvarf og hafa hitt hann þar aðeins. Guðrún var með Huldu Garðarsdóttur og Sigriði Jóhannsdóttur. Guðrún taldi að þarnahefðu verið fleiri úr Keflavík sem hún hefði ekki þekkt. Fleira gat hún ekki upplýst okkur um.

27.3. 1976.

Þór Hafdal Ágústsson, Elliðavöllum 5, Keflavík. Hann reyndist ekki vera á m/b Manna heldur á m/b Sæborgu sem rær frá Sandgerði. Ég og Hannes Thorarensen rannsóknarlöggreglumaður töluðum við hann í dag, er hann kom af sjó. Þór tjáði okkur að hann hefði haft náinn kunningsskap við Sjöfn Traustadóttur um það leyti sem Geirfinnur hvarf. Hann sagðist þá hafa haldið til heima hjá Sjöfn að Vesturgötu 13, í Keflavík, en stundum hafi verið annmarkanir á því að komast í íbúðina. Sjöfn gaf þá skýringu, að íbúðin væri í láni og síðar komst Þór að því að Guðný eiginkona Geirfinns var þá í íbúðinni með einhverjum manni. Þór sagði að hann hefði ekkert þekkt Geirfinn, aðeins lent einu sinni með honum í samkvæmi. Þór sagði að eftir hvarf Geirfinns, hefði Sjöfn flutt heim til Guðnýjar og Þór reyndar einnig. Þá um tíma hefðu þær vinkonurnar neytt mikils áfengis, allt að því daglega. Þór sagði, að áfengi þetta hefði verið spíritus, að hann taldi innfluttan. Aldrei sagðist hann hafa fengið skýringu á, hvaðan þetta áfengi væri upprunnið, en það hefði ýmist verið í plastbrúsum eða flöskum og virtst geymt í íbúðinni. Þór hafði eitt sinn verið í partí í heima hjá Geirfinni. Þar hafi verið kona að nafni Heiða og hefði hún dansað nakin. Eiginmaður hennar Jónas hafði svo komið síðar í partíð. Þór taldi þetta fólk eiga heima í Kópavogi. Hann sagði einnig að Sjöfn væri fyrrverandi mágkona Guðnýjar og sennilega hennar bezta vinkona. Síðar var tekin formleg skýrsla af Þór um þetta atriði sem hann undirritaði.

28.3. 1976.

Við athugun hefur komið í ljós, að um þessar mundir
dvelur Sjöfn Traustadóttir að Hvoli í Fáskrúðsfirði,
(sími 97-5274) og mun væntanlega gera það um hálfsmánaðarskeið.
Annars mun Sjöfn vera búsett á Grundarfirði og búa þar með
manni að nafni Kjartan Metúsalemson.

29.3. 1976.

Steinþór Nygaard, löggreglumaður í umferðardeild löggreglunnar hér í Reykjavík, hringdi, og benti á, að í nóvember 1974 eða um það leyti hafi mulningi verið ekið úr námu í grennd við Keflavík og eitthvert hingað í grennd við borgina að hann taldi til olíumalargerðar. Steinþór sagði, að þar hefði verið um að ræða tvær Mercedes-Benz flutningabifreiðar með festivögnum. Þær hefðu báðar verið í eigu sama manns og verið dökkbláar að lit. Eigandinn mun hafa ekið annarri bifreiðinni. Þá benti Steinþór á, að á fyrrnefndum tíma myndu bifreiðar frá steypustöðinni Verk h.f. í Kópavogi hafa ekið steypuefni þessa leið. Benz bifreiðarnar sagði Steinþór vera úr Keflavík.

29.3. 1976.

Hulda Garðarsdóttir, Njarðvíkurbraut 11 í Innri-Njarðvík, það er fyrrverandi eiginkona Reynis Arnar Leóssonar.

Í dag talaði ég og Sigurbjörn Viðir við hana. Hulda staðfesti, að hún hefði verið í Klúbbnum sunnudagskvöldið áður en Geirfinnur hvarf, og þar hafði hún séð hann. Hulda sagðist hafa verið þar með þeim Sigríði Jóhannsdóttur og Guðrúnu Halldórsdóttur, sem nú mun búa að Austurgerði 5 hér í borg og er fyrrverandi eiginkona Gests Kristján Jónssonar. Gestur Kristján Jónsson er hálfbróðir Reynis Arnar Leóssonar. Hulda sagðist lítið hafa talað við Geirfinn en hann hefði um stund setið við borðið hjá þeim vinkonum. Hann hafði sennilega verið þarna með Þórði Ingimarssyni og sagðist Hulda hafa frétt síðar að með Þórði hefði Geirfinnur farið suður eftir og komið heim um kl. 02. Í Klúbbnum hafi einnig verið Auður Ingvarsdóttir eiginkona Jóns Eyfjörð Eiríkssonar. Auður og Geirfinnur höfðu gengið saman áleiðis niður stigann í Klúbbnum. Þá var þarna Dísna sem vann í apótekinu í Keflavík og Stefán sem hafði unnið við benzínafgreiðslu hjá Aðalstöðinni í Keflavík. Allt mun þetta fólk vera úr Keflavík.

Hulda Garðarsdóttir hafði orð á því að fyrst eftir hvarf Geirfinns, hefði Hulda Gunnarsdóttir, Sunnubraut 12, Keflavík (bjó áður í Yrti-Njarðvík) farið að neyta mikils áfengis.

Hún hefði verið mjög slæm á taugum eins og kallað er, t.d.

sofið við ljós um nætur. Hún hafði haft orð á því við Huldu Garðarsdóttur að bara að hún vissi hvað orðið hefði að Geirfinni. Hulda Gunnarsdóttir er fráskilin. Fyrir skilnaðinn mun hún lítt hafa bragðað áfengi, en drakk nokkuð fyrst eftir skilnaðinn.

Hulda Garðarsdóttir sagði, að það sama hefði skeð eftir hvarf Geirfinns, þ.e. að þá hefði drykkjuskapur Huldu Gunnarsdóttur farið mjög í vöxt. Ekki vissi Hulda Garðarsdóttir þó til þess að neitt annað en kunningsskapur eða vinskapur hefði verið á milli Geirfinns og Huldu Gunnarsdóttur.

30.3. 1976.

Þá er samtal við Huldu Gunnarsdóttur, Sunnbraut 12, Keflavík.

Hún var áður gift Birni Halldórssyni, löggreglumanni, sem nú er búsettur í Garðinum. Hulda er sögð mjög dul í skapi. Hún sagði okkur Sigurbirni Víði, að hún hefði þekkt Geirfinn mjög vel og nánast umgengist hann sem bróður en annað samband hefði ekki verið þeirra á milli. Hún sagði Guðnýju Sigurðardóttur einni vinkonu sína, og þess vegna tekið sér mjög nærrí er Geirfinnur hvarf. Hulda sagðist hafa rætt það við Guðnýju hvort hún vissi eitthvað um hvarf Geirfinns en Guðný hafði þvert tekið fyrir það. Hulda Gunnarsdóttir sagði, að Geirfinnur hefði verið þannig skapi farinn að hann væri manna ólíklegastur til þess að fremja sjálfsmorð. Eins talaði hann mjög lítið við aðra um málefni sín. Hulda sagði að hún hefði þekkt þau hjón Geirfinn og Guðnýju frá því þau og Hulda og Björn hefðu búið í sama húsi.

31.3. 1976.

I dag hringdi Magnús Jóhannsson leigubifreiðarstjóri í Keflavík. Hann vildi láta þess getið, að Georg Valentínusson sem hefur verið talinn einn bezti vinur Geirfinns Einarssonar, ætti bátinn Hafnartind GK 80, en væri nú fluttur til Kópaskers og þar búsettur og með bátinn. Þessi bátur Hafnarnes er skráður til rúmlestir og eigandi Georg Valentínusson, Keflavík. Þá létt hann þess getið eða þær upplýsingar komu það er ekki alveg ljóst hvort það var Magnús sem veitti þær eða annar en þær upplýsingar eru á þann veg að stúlka, sem heitir Bogga Jakobsdóttir frá Hömrum, hvar þessir Hamrar eru er ekki vitað. Hún mun hafa um tíma, unnið í biðskýlinu í Ytir-Njarðvík. Eigandi biðskýlisins er Ársæll Magnússon og hann á að geta gefið frekari upplýsingar um þessa Boggu. Bogga þessi á að hafa sofnað í partyí, eftir að hafa verið í Klúbbnum. Þegar hún vaknaði, þá hefðu tveir menn verið í herberginu að tala saman um Magnús Leópoldsson. Þegar þeir urðu þess varir að Bogga var vöknud, þá hættu þeir því tali. Aður en að þeir urðu varir við að hún var vöknud, heyrði hún, að þeir töluðu um, að Magnús væri farinn á taugum og töluðu eitthvað um Geirfinn og bátsferð. Nú, á eftir óku þeir Boggu heim til hennar, en sögðu henni að þegja yfir þessu.

5.4. 1976.

Borgþór Þórhallsson rannsóknarlöggreglumaður hér hafði þær upplýsingar um Guðjón Styrkársson í sambandi við Raufarhöfn. Svo sem allir vita, þá á Guðjón hótel Norðurljós á Raufarhöfn. Þessar upplýsingar voru á þann veg, að eitt herbergi í hótelinu væri aldrei opnað. Þá var sá sem að við Borgþór ræddi, hann hafði viljað benda á það að það þyrfti ekki endilega að binda sig við 5-10 tonna bát, hann gæti jafnvel verið ca. 12 tonn. Hvað þar mun vera átt við er ekki vitað.

5.4. 1976.

Okkur hefur borist til eyrna að Einar Bollason hafi ætlað að kaupa íbúð af Óskari Lárußyni fasteignasala Barmahlið 6. Þetta hafi verið rétt áður en Einar var handtekinn og færður í fangelsi. En Einar hafi hætt við að kaupa íbúðina þó ekki vegna þess að hann var handtekinn. Hann mun hafa ætlað að greiða 1 1/2 millj. út í hönd. Þessi Óskar Lárusson hefur fasteignasölu í Ingólfssstræti gegnt Gamla bíói. Þá hefur sú saga flogið fyrir að Einar Bollason hafi farið austur í Vík í Mýrdal rétt fyrir áramótin 1975 -1976 og að hann hafi talað um að geta fengið lán í öllum bönkum.

6.4. 1976.

Í dag var hringt til Hauks Bjarnasonar rannsóknarlöggreglumanns hér. Maðurinn sagðist heita Ívar Bjarnason eða Ragnarsson, það heyrðist ekki greinilega og vera í Keflavík. Hann sagði: Ætli Jón Ragnarsson geti ekki sagt ykkur eitthvað fleira í málínu. Síðan lagði þessi Ívar símann á áður en að Haukur komst til þess að svara nokkru.

Þann 6.4. þá var kannað í sambandi við hugsanlegar mætingar Valdimars Olsen þann 20. nóvember 1974 og eins Einars Bollasonar þann dag.

Í ljós hefur komið á skrifstofu Eimskipafélags Íslands þar sem Valdimar starfaði á þessum tíma, að þar eru engin stimpilkort sem að hægt er að byggja á með nokkurri vissu, hvort að maðurinn hefur mætt þar þennan einstaka dag eða ekki, eða í rauninni þá eru engin stimpilkort á skrifstofunni þannig að það er ómögulegt að segja til um þetta með nokkurri vissu.

Þá var rætt við skólastjóra Flensborgarskólans. Hann tjáði okkur að engin forföll væru skráð á Einar Bollason þennan dag þann 20. nóvember 1974, en það væri samt sem áður engin trygging fyrir því að hann hefði verið við vinnu. Hann sagði að það gæti vel fallið úr hluti úr degi eða jafnvel heill og þá jafnvel fleiri en einn dagur án þess að það væri nokkurs staðar skráð. Að þessum væri ómögulegt að segja til um það af eða án, hvort að Einar Bollason hefði verið í vinnu allan eða einhvern hluta dagsins 20. nóvember 1974.

26.4. 1976.

Þá hringdi maður sem sagðist vera í Vestmannaeyjum. Hann sagðist hafa það eftir Sólrúnu Elídóttur héðan úr Reykjavík fyrrverandi kærustu Tryggva Rúnars Leifssonar, að Geirfinnur hefði verið brenndur og jafnframt það að Tryggvi hefði ekki farið í sjóferðina frá Keflavík og ekki drepið Geirfinn. Hann, þ.e. Geirfinnur hefði verið láttinn hverfa og Sólrún vildi ekki láta uppi hverjur hefðu staðið að verkinu. Þetta voru upplýsingar sem maður sem ekki vildi segja til nafns, hringdi úr Vestmannaeyjum eða sagðist allavega verið staddur í Vestmannaeyjum.

26.4. 1976.

Sveinn Sæmundsson fyrrverandi yfirlöggreglubjónn rannsóknarlöggreglunnar hér í Reykjavík hafði samband við okkur fyrir skömmu og í dag hafði ég samband við hann sjálfur, þar sem hann var staddur að Lágafelli í Landeyjum. Hann sagði mér þá sögu að hann hefði heyrt eftir mönnum, sem hefðu farið að Skálmholti í Villingaholtshrepp, það er jörð sem Sigurbjörn Eirksson hefur með að gera. Þeir hefðu farið, reyndar ekki að Skálmholti heldur næsta bæ við og verið að kaupa hey. Bóndinn á bænum hafði vísað þeim á, að fara í stóran heygalta sem þar var skammt frá og taka hey úr honum. Þessir menn höfðu síðan komið til hans þegar þeir voru búinir að hlaða bílinn að heyi og spurt bónda að því, hvernig á því stæði að hann geymdi bíl í heyinu sínu. Bóni hafði ekki kannast við það að geyma þar ökutæki, en haft við orð og spurt heykaupendurnar í hvaða galta þeir hefði eiginlega farið. Þeir bentu honum á það og þá hefði hann sagt að þeir hefðu farið í heygaltann hans Sigurbjörns. Þá voru sendir menn héðan austur að Skálmholti til að kanna þetta mál. Kom þá í ljós, að gamall bíll er þar geymdur í hlöðu á bænum Skálmholti, en bóndi sá sem að þetta átti að verða haft eftir með bílinn í heygaltanum, kannaðist ekki við það og virðist þarna því að vera um einhvern misskilning og sögusögn að ræða.

6.5. 1976.

Í dag hringdi Leifur Vilhjálmsson úr Vestmannaeyjum.

Sími 98-1192. Hann kvaðst vera aðilinn sem að hringdi þann 26.4. og vildi ekki láta þá nafns síns getið. Hann segist nú vilja standa við það sem hann hafi sagt. Hann segir að Sólrún Elidóttir, hafi sagt honum, að vísu undir áhrifum áfengis n.t. á fylleríi í Vestmannaeyjum, að Geirfinni hafi verið hent í sjóðandi hver og hún vissi að Tryggvi Rúnar Leifsson hefði ekki verið við það riðinn. Hún virtist einnig vita meira um þetta að sögn Leifs.

Í janúar 1976 segist Leifur og kona hans hafa hitt Sólrúnu í veitingahúsinu Óðali hér í borginni. Þá hafi Sólrún sagt frá því að hún væri búinn að vita lengi um morð Guðmundar Einarssonar. Það hefði verið bróðir hennar Páll Elisson sem hefði sagt henni frá því. Sólrún sagðist hafa farið til Keflavíkur með Tryggva rétt fyrir hvarf Geirfinns. Hún sagðist hafa talað við Geirfinn, en frekar gat Leifur ekki upplýst um þetta mál, en kvaðst vera reiðubúinn ásamt konu sinni að staðfesta þessi ummæli Sólrúnar, þ.e. að Sólrún hafi sagt það sem hér hefur komið fram.

6.5. 1976.

Steinn Karlsson sem áður hefur verið nefndur í sambandi við kall í Breiðholtshverfi sennilega um miðjan janúar vegna slysssem þar hefði átt að hafa orðið og sem Einar Bollason hefði lent í. Hann tjáði mér að stúlka sú í Gyðufelli 10 sem þeir hefðu farið til og þeim hefði verið vísað á, þar sem svo reyndist vera afmælisparty mundi sennilega vera Jóhanna S. Einarsdóttir, fædd 7.2. 1956, sími 72379.

Tilkynningin um þetta bílslys mun hafa komið frá Hafnarfirði til fjarskiptastöðvar löggreglunnar hér frá Ólafi Guðmundssyni aðstoðaryfirlöggreglubjóni í Hafnarfirði. Það fylgdi með að það hefði átt að vera Einar Bollason sjálfur sem hefði tilkynnt um slysið og maður úr þessu slysi ætti að vera slasaður í íbúð í Gyðufelli 10 væntanlega hjá þessari Jóhönnu S Einarsdóttur. Löggreglumennirnir sem komu á staðinn töldu að þarna hefði verið um gabb að ræða og ekki hefur tekist að finna neitt í dagbókum löggreglunnar hér í Reykjavík frá því í kringum áramótin um þennan atburð.

6.5. 1976.

Steinn Karlsson, löggreglumaður hér í umferðardeild löggreglunnar, en hann ekur á kvöldin eða í frítínum leigubifreið. Hann ók í gærkvöldi konu sem á heima að Neshaga 9. Hún talaði um að sonur hennar 23 ára gamall væri horfinn síðan síðastliðinn fimmtudag. Hún sagði að Einar Bollason og fleiri væru tengdir eða skyldir henni. Steinn taldi að kona þessi væri sennilega á milli 50 - 60 ára að aldri. Hún hafi sagt að fjórir menn væru enn utan dyra í málínu. Það virtist vera sonur hennar og svo einn leigubílstjóri á Bæjarleiðum, einn starfsmaður á dekkjaverkstæði og einn í byggingavinnu. Hún á dóttur sem býr með listamanni á Lynghaga 20. Steinn tók þessa konu í bifreiðina að Vífils götu 6. Þetta mun hafa verið ca. milli kl. 14 og 15 og konan var undir áhrifum áfengis.

11.5. 1976.

Þá hringdi hingað í skrifstofuna kona sem segist vinna í sjoppu í Sandgerði. Hún og dóttir hennar vinni þar. Hún segir að maður hafi komið í sjoppuna og verið mjög dularfullur. Sá spurði um það hvað sagt væri nú í Geirfinnsmálínu. Einhver Guðmundur sem að er ökumaður á vörufutningabifreið talaði við þennan mann. Þessi Guðmundur sagði dóttur konunnar sem hringdi, að maðurinn væri svona og svona og væri trúandi til alls. Maðurinn er með trillu í Sandgerði og á þar eða er þar með trillu ca. 12 tonn. Þessi maður mun sennilega vera Sveinn Tryggvason móðurbróðir Tryggva Rúnars Leifssonar.

12.5. 1976.

I dag hringdi Einar Bollason hingað í skrifstofuna í mig Eggert Bjarnason og skýrði mér frá því að Ásgeir Hannes Eiríksson hefði í gärmorgun hringt heim til hans, og erindið hefði ekki verið annað en það að bjóða Einar Bollason heim. Þá sagðist Einar hafa spurt Ásgeir Hannes um vitneskju Ásgeirar Hannesar um Geirfinnsmálið en Ásgeir Hannes þá því einu svarað að hann vissi ekki annað en það að Valdimar Olsen væri saklaus.

12.5. 1976.

Steingrímur Atlason, yfirlöggregluþjónn í Hafnarfirði hringdi. Hann skýrði frá því að Sigurður L. Magnússon kafari, Stóragarði 3, ætti og hefði átt bátinn Rán RE 363 sem mun vera skráður 17 tonn brúttó. Steingrímur sagði að eitthvert óstand muni hafa verið á Sigurði um það leyti sem Geirfinnur hafi horfið og að Sigurður muni vera eitthvað miður sín.

12.5. 1976.

Yngvi Hjörleifsson starfsmaður hjá Sjónvarpinu, hann kom hingað í skrifstofuna og átti við mig samræður. Hann segist hafa verið í fermingarveizlu þann 4. apríl s.l. að Nýbýlavegi 29 eða það númer var í það minnsta áður á húsinu, það mun vera búið að breyta því núna, í Kópavogi. Þar var Friðrik Adólfsson, útvarpsvirki, Heiðarbraut 45 á Akranesi, sími 93-1496, og kona hans Jenný. Hún fullyrti að hún þekkti mann sem hefði fullyrt að hann vissi hver hefði tekið manninn upp í bifreið á Snæfellsnesi á sínum tíma. Þá létt Yngvi þess getið, að fyrir ca. fjórum árum hefði Einar Bollason tekið við um 100 þúsund krónum frá stúlkum í körfuknattleiksdeild ÍR. Aftur neitaði Einar Bollason að hafa tekið nokkurn tímann við þessum peningum. Um þetta var gerð fyrirspurn á fundi nokkru síðar. Dóttir Yngva var ein þeirra sem peningunum safnaði og vinkona hennar var ein þeirra sem afhenti peningana Einari Bollasyni. Ekki sagði Yngvi að neitt frekar hefði verið gert í þessu máli. Hann vildi aðeins láta þess getið, að þetta hefði komið fyrir.

12.5. 1976.

Í dag ræddi ég við Guðjón Skarphéðinsson til heimilis að Grettisgötu 3la, en hann er núna þ.e. þegar þetta viðtal var við hann, þá var hann skipverji á m/b Ásborgu RE 50. Hann tjáði mér að Sævar hefði komið í skrifstofu Klúbbsins að Skálholtsstíg 2. Erla hefði þá verið með honum, en alltaf beðið í bifreiðinni. Erla hefur sagt Guðjóni, að Sævar hafi gefið Einari Bollasyni hljómplötu. Erla hefur sagt Guðjóni að Sævar hafi verið á Snæfellsnesinu á þeim tíma sem gamli maðurinn hvarf. Þá segist Guðjón hafa ekið Sævari að blokk í norðurbænum í Hafnarfirði, snemma sumars 1975. Guðjón taldi að þar hefði Erla verið fyrir, þ.e.a.s. hafa verið komin þangað áður. Þá segir Guðjón að Benóný Ægisson sem búi í Skunkinum, þ.e. Gljúfurholti í Flóa eða Ölfusi öllu heldur, viti líklega um hvað Sævar hafi verið að aðhafast fyrir austan fjall. Þá skal því bætt við að Erla Bollandóttir hefur um það talað, að hún hafi oftar en einu sinni ekið Sævari í miðborgina hér þar sem hann hafi sagst hafa átt erindi á skrifstofu á Skálholtsstíg, en hún hafi aldrei vitað nákvæmlega hvert hann var að fara þangað. Það er aftur á móti mjög hugsanlegt að það hafi verið á skrifstofu Klúbbsins.

12.5. 1976.

Þessar upplýsingar eru frá Hallvarði Einvarðssyni, vararíkissaksóknara.

Hann hefur það eftir ritaranum í lagadeild Háskóla Íslands, að vinkona ritarans hafi það eftir Ragnheiði Valgeirsdóttur, símrítara, að Valgerður hafi hitt Erlu Bolladóttur í samkvæmi um það leyti sem Geirfinnir hvarf. Valgerður hefði þá tekið eftir því, að Erla Bolladóttir var eitthvað miður sín og mun sennilega hafa talað eitthvað við Erlu um það mál. Síðar hefur Sigurbjörn Viðir rætt við Ragnheiði um þetta atriði. Þá kom í ljós, að þetta hafði ekki verið um það leyti sem Geirfinnur hvarf, sem Ragnheiður og Erla voru saman í samkvæmi. Það hafði verið í ágústmánuði 1974. Erla hafði ekki kannski beinlínis verið miður sín, en verið hlédræg og virst eiga erfitt með að blanda geði við það fólk sem þarna var. Hugsanlegt er að þessi framkoma Erlu hafi átt einhverj rót sína að rekja til þess atburðar, að þá skömmu áður mun hún og Sævar hafa svikið fyrri fjárhæðina út hjá Pósti og síma.

13. 5. 1976.

Í kvöld hringdi Þorsteinn Jóhannsson, fyrrverandi lögregluþjónn í Kópavogi, nú veghefilsstjóri í Borgarnesi, þar til heimilis að Borgarbraut 57, sími 7436 svæðisnúmer 93. Hann sagðist um hádegi í dag hafa talað við Jón Ólafsson verkstjóra hjá Vegagerðinni. Jón á heima í Borgarnesi, sími 7286 svæðisnúmer 93. Jón er um þessar mundir við framkvæmdir á Seleyri, þ.e. þar sem unnið er við brúargerð yfir Borgarfjörð. Jón sagði að sonur Kristbjarnar Þórarinssonar, kafara, en Kristbjörn á heima að Skólagerði 17 í Kópavogi, hefði sagt frá því við matarborð á Seleyri (þessi sonur Kristbjörns er einnig kafari og vinnur við brúargerðina) að honum hefði verið boðinn ein milljón króna fyrir að sækja einhverja brúsa á sjó út, en hann hefði neitað boðinu. Það var sem sagt Kristbirni Þórarinssyni kafara sem var boðið þessi fjárhæð til þess að sækja brúsana, en það var sonur Kristbjörns sem sagði frá þessu. Telið er, að Kristbjörn viti, að annar bátur hafi verið fenginn til verksins. Kristbjörn og sonur hans hafa yfir bátum að ráða í sambandi við köfunina.

13.5. 1976.

Í dag var rætt við Þórhall Leifsson sendibifreiðastjóra til heimilis að Hagamel 45 hér í borg. Hann sagði, að hann hefði oftar en einu sinni sótt varning suður með sjó en ætið að degi til. Hann hefði aldrei sótt neitt sem gæti hafa verið áfengi eða annað smygl. Hann kvaðst enga hugmynd hafa um Geirfinnsmálið og man ekki eftir að hafa lagt í neina ferð af Vatnsstígnum. Hann segist þekkja Sigga rauða, þ.e. Sigurð Guðjónsson leigubifreiðastjóra, en veit ekki til þess að Siggi hafi nokkra vitneskju um Geirfinnsmálið. Hefur nokkrun ekið Sigga á fylleríi. Hann hefur einsamall eða með Sævari Helgasyni, farið í ökuferðir suður með sjó. Hann segist þekkja Helga Sveinbjörnsson, en veit ekki til þess að hann hafi verið með smyglað áfengi nema Whisky á stórum flöskum. Þórhallur segist hafa keypt bifreiðina árið 1973 og síðan ekið henni að Nýju Sendibílastöðinni. Bifreið þessi er af árgerð 1973 GMC, grágræn að lit með sjálfstæðu stýrishúsi og vöruflutningahúsi, þ.e. að stýrishús og vöruskýli er ekki samþyggt. Þetta er bifreið með drifi á öllum hjólum löngu vélarhúsi og mjög hátt undir hana. Hann er númer 79 á Nýju Sendibílastöðinni. Hann segist, þ.e. Þórhallur hafa ekið mikið að staðaldri fyrir Bæjarsímann hér í Reykjavík. Hann segist þá oft hafa ekið í eina til fjórar vikur samfleytt, en svo tekið sér frí á milli. Sá akstur, þ.e. aksturinn fyrir Bæjarsímann er ekki skráður í akstursbókina á Sendibílastöðinni.

13.5. 1976.

I dag var rætt við Lilju Kristjánsdóttur, til heimilis að Gaukshólum 2. Hún er náiin vinkona Sævars Helgasonar sem er góður vinur Þórhalls Leifssonar. Hún segist ekkert vita um hlutdeild Sigurðar Guðjónssonar í Geirfinnsmálínú. Það skal tekið fram, að Lilja, hún var um tíma ástkona Sigurðar Guðjónssonar, leigubifreiðastjóra, sen nefndur er Siggi rauði. Lilja segir að Sigurður Guðjónsson hafi ofbeldishneigð og hann hafi ráðist á skepnur. Hún segist hafa verið með Sigurði Guðjónssyni ca. two mánuði. Á þeim tíma hefði hún komið heim til hans og talað við konu hans. Hún segist hafa kynnzt Sævari Helgasyni og Þórhalli Leifssyni síðastliðið sumar, en Sigurði Guðjónssyni nokkru fyrr. Það má skjóta því að að Sævar Helgason, ja hann stakk undan Sigurði Guðjónssyni, sem sagt náði Lilju frá honum. Sigurður Guðjónsson mun ekki kunna Sævari neinar sérstakar þakkir fyrir það tiltæki. Þá hafði okkur borist til eyrna, að Lilja hafi eitt sinn verið í bifreið með Berki Ólafssyni og Sigurði Guðjónssyni. Þá hefði hún orðið þess áskynja, að þeir voru að ræða um Geirfinnsmálið og það á þann máta að hún hefði orðið mjög hrædd. Hún hefði að vísu verið mikið undir áhrifum fíknilyfja, en þó talið sig hafa skýrt hvað fram fór, en verið samt það mikið undir áhrifum að þeir félagar hefðu ekki talið að hún heyrði eða skildi það sem þeir töluðu um. Við spurðum Lilju að þessu, hvernig þessu hefði verið háttar, en þá neitaði hún að muna nokkurn skapaðan hlut eftir sliku tilviki.

13.5. 1976.

Fyrrverandi kona eða kærasta Tryggva Rúnars Leifssonar, sú heitir Þorbjörg Sigurðardóttir hefur hælzt um af því að hafa talað við Sigurbjörn Viðir rannsóknarlöggreglumann og hlegið mikið að því viðtali. Segist hafa sloppið þar vel. Segist vita hvernig atburðurinn hafi gerzt, hafi gengið fyrir sig og um felustað. Þar mun hún eiga við annað hvort eða bæði lík þeirra Guðmundar Einarssonar og Geirfinns Einarssonar.

13.5. 1976.

Guðrún Jónsdóttir, Grensásvegi 60 hringdi og skýrði frá því að hún hefði aðfaranótt 2. páskadags síðastliðins, fylgst með fylgt á eftir Viggó Guðmundssyni þ.e. Viggó sprengikjaft upp með Elliðaánum. Þar var hann að flytja plastpoka. Með honum voru tveir félagar hans sem að hún ekki þekkti. Vinkona Guðrúnar sem að hún ekki nafngreindi var með henni í þessu tilviki. Þessi ummæli eru höfð eftir Sigurjóni Ingva Ingasyni, lögregluþjóni, sem sagt Guðrún Jónsdóttir hringdi ekki sjálf, heldur Sigurjón Ingason, kom með þessar upplýsingar og hafði þær eftir Guðrúnu Jónsdóttur.

14.5. 1976.

I dag var rætt við Ólaf Sigurgeirsson, til heimilis að Hringbraut 41 hér í borg, heimasími 19484 og vinnusími 17720, en hann er fulltrúi borgarfógeta. Eg, þ.e. Eggert Bjarnason, Hallvarður Einvarðsson, vararíkissaksóknari og Sigurbjörn Viðir rannsóknarlöggreglumaður ræddum við Ólaf. Tilefnið var það, að Kristján Viðar hann hafði bent á hann á mynd af hópi lyftingamanna. Taldi hann vera einn þeirra sem hefði verið í eða við sendibílinn á Vatnsstígnum áður en lagt var á stað til Keflavíkur. Það skal tekið fram að þessi Ólafur hefur kærður hingað til rannsóknarlöggreglunnar fyrir líkamlegt ofbeldi. Ólafur var m.a. spurður að því, hvort hann þekkti einhvern sendibílstjóra, en því svaraði hann neitandi. Hann viðurkenndi aftur á móti að þekkja Viggó Guðmundsson sem hefur viðurnefndi "sprengikjaftur" og Ólafur kveðst vita hverjir þeir væru Kristján Viðar, Sævar Cisielski og Tryggvi Rúnar. Hann segist hafa átt einhver samskipti við Kristján við veitingahús hér. Hann segir að Viggó hafi varað hann við þeim félögum. Hann segist muna eftir því að hafa farið upp í ljósbláa sendibifreið við Klúbbinn ásamt þremur stúlkum sumarið 1974. Ólafur segist ekki hafa þekkt ökumann þeirrar bifreiðar eða einn karlfarþega sem í bifreiðinni var. Honum og stúlkunum hafi verið ekið að einhverju húsi. Ólafur sagði að nefnd bifreið standi oft vestur í bæ í grennd við Melabúðina. Ólafur neitaði því alfarið að hafa farið nokkurn tímann í sendibifreið til Keflavíkur eða hafa verið í sendibifreið á Vatnsstígnum hér í Reykjavík. Hann og Kristján

voru leiddir saman og kannaðist hvor við annan. Kristján
 bar það á Ólaf að hann hefði verið í sendibifreiðinni á
 Vatnsstígnum en Ólafur neitaði því. Ólafi var gert það
 ljóst, hver staða hans væri í málínú, þ.e. að hann væri
 sterklega grunaður um að hafa tekið þátt í þessari Keflavíkur-
 ferð. Að því loknu var honum sleppt.

14.5. 1976.

Guðjón Skarphéðinsson, Grettisgötu 3la. Við hann talaði ég Eggert Bjarnason í dag. Hann sagðist engin samskipti hafa átt við Sævar frá því ágúst eða september 1974 til vors 1975. Hann segist ekki vita hvar Sævar hafi haldið sig hvar Sævar hefði sofið eða á hverju Sævar yfirleitt lifði. Sævar hefði haft á orði að enginn vandi væri að losna við menn, aðeins væri að kála þeim og urða þá svo suður í hrauni, þá finndust þeir aldrei. Þetta átti Sævar að hafa sagt Guðjóni að sögn Guðjóns um mitt ár 1975. Guðjón telur Sævar hafa talið sig þ.e. semsagt Sævar taldi sig hafa verið góðan vin Guðjóns. Guðjón neitar því algjörlega að hafa verið staddur á Vatnsstíg í nóvember 1974, og á þeim tíma aldrei hafa komið upp í sendiferðabifreið.

15.5. 1976.

Sigurbjörn Viðir talaði við Guðmund Kristjánsson, Miðvangi 41 í Hafnarfirði. Guðmundur er sá sem talaði við löggreglupjóninn á Raufarhöfn í febrúar síðastliðnum og þá talað um að áfengi væri geymt í hótel Norðurljósi sem Guðjón Styrkársson á og eins að hafa keypt áfengi af svokölluðum Dalbergsbræðrum, þ.e. sonum Hallgríms Dalberg ráðuneytisstjóra, sem búsettir myndu vera í Hafnarfirði. Guðmundur vildi ekki staðfesta neitt af því sem að hann hafði þá sagt, þ.e. við löggreglupjóninn á Raufarhöfn nema að hann hefði fengið spíritus frá þeim Dalbergsbræðrum. En það hefði verið í gegnum annan aðila sem Guðmundur vildi ekki skýra frá hver væri. Spírinn hefði verið á Coca cola flöskum. Síðar kom í ljós, hvernig þessi spíritus var tilkominn og liggur fyrir skýrsla þar að lútandi.

15.5. 1976.

I dag talaði ég við Þorstein Jóhannesson í Borgarnesi, en hans hefur áður verið getið. Hann sagði, að sonur Kristbjörns Þórarinssonar kafara héti Einar Kristbjörnsson, kafari, fæddur 15.11. 1947 en mun nú búa að Hlíðarbyggð 19 í Garðabæ. Atti áður heima að Laugavegi 145 og Hverfisgötu 98 hér í borg. Eiginkona hans er Brenda Kristbjörnsson og hann á eða átti bifreiðina R 41637. Þá talaði ég við Jón Ólafsson, Kveldúlfsgötu í Borgarnesi, þ.e verkstjóra hjá Vegagerð ríkisins. Hann staðfesti það sem Þorsteinn hafði áður sagt og kvaðst reiðubúinn að staðfesta það ef með þyrfti skriflega. Einar hafði ekki sagt frá þessu við matarborðið, heldur í verkstæðisskúr og þar hefðu verið fleiri menn en Jón. Einar hafði ekki verið að tala til Jóns heldur einhverra annarra sem í verkstæðinu voru. Jón telur sig geta nafngreint einhverja fleiri sem þar voru. Einari sjálfum hafði ekki verið boðnir peningar heldur kallinum eins og hann orðaði það og mun þar hafa átt við föður sinn. Einar hafði orð um þetta einum eða tveimur dögum eftir að fangarnir voru látnir lausir, þ.e. fyrrri hluta síðastliðinnar viku. Næsta mánudag fór ég ásamt Halldóri Sigurðssyni rannsóknarlöggreglumanni og talaði við Einar Kristbjörnsson þar sem hann var að störfum við brúargerðina Seleyri í Borgarfirði. Hann staðfesti að föður hans hefði verið boðin milljón fyrir sjóferð. Taldi það hafa verið Július Kjerúlf sem starfað hafi í Hamri, sennilega við köfun. Faðir Einars þ.e. Kristbjörn afþakkaði boðið og rak manninn út.

Kristbjörn Þórarinsson kafari starfar um þessar mundir í
Gothob á Grænlandi en er væntanlegur hingað til lands
síðast í síðast í júnímánuði.

hefur bent

hefð verið

þraun

væntanlega

þá upptert

eins og har

~~þá~~

þá virðum

15/5 76 Kl 17¹⁰ mælin

Vós kn. hjá SVE og ENB til

kl. 17⁵⁵

Afhendinga claqbók vegna
kjarnveldsl. 19/11 74

Sjé	66.	232	662	<u>XII</u>	15/5	76	Lögn.
-		716	-	<u>XIV</u>	10/11	76	lögr
-		196	-	<u>XXI</u>	14/9	77	dómus

17.5. 1976.

Birgir Baldursson gæzlumaður í fangelsinu að Litla-Hrauni hefur bent á, að Tryggvi Rúnar og Bæríng Vagn Aðalsteinsson hafi verið miklir mátar er þeir voru samfangar að Litla-Hrauni. Bæríng mun hafa haft trúnað Tryggva og Tryggvi því væntanlega sagt Bæríng hitt og annað. Þegar Bæríng kom að fá uppgert og talaði hann þá um að vita ýmislegt um málin eins og hann orðaði það. Þetta var áður en það kom í fjölmíðum um endurrannsókn á Geirfinnsmálinu. Þrír menn á vinnuhælinu eða fangelsinu, heyrðu Bæríng segja þetta, en Birgir Baldursson, hann nafngreindi ekki, hverjir þessir þrír menn væru. Í framhaldi að þessu hefur Njörður Snæhólm, aðalvarðstjóri hér í rannsóknarlöggreglunni tekið skýrslu af Bæríng Vagn Aðalsteinssyni, en ekkert hefur þar komið fram sem talið hafa málí skipt.

22.5. 1976.

Í dag var rætt við Sigurð Berndsen matsvein, fæddan 14. 11. 1947, til heimilis að Æsufelli 6 hér í borg 7.hæð íbúð b, sími 75431. Hann tjaði okkur Sigurbirni Viði að hann hefði búið í um eitt og hálftríð í Kaupmannahöfn, aðallega Cristaniu, þar til á síðastliðnu hausti. Þá flutti hann hingað til lands. Hann segist hafa á síðastliðnu sumri orðið var við ferðir Sævars í Kaupmannahöfn og eins fyrr á síðastliðnu ári. Síðastliðið sumar var Sævar aðallega einn á ferð en áður var Erla með honum. Sævar mun hafa búið í Öresund Collegum á Amager hjá Bárði sem sennilega er Jónsson og konu hans Magneu. Hún var að nema sálarfræði. Þau eru nú flutt hingað til lands og bjó Magnea að Laufásvegi 10, horninu ofan við Fríkirkjuna. Elvar Ólafsson mun eitthvað hafa þekkt Sævar og vissi um póstsvikamálið. Einnig vissi Elvar að Sævar var með dýrar vélar varðandi kvikmyndagerð. Elvar eitthvað að nema kvikmyndagerð. Sigurður heyrði ekkert sérstakt um Geirfinn eða Guðmund Einarsson.

Ekki liggur alveg ljóst fyrir hvenær þessar upplýsingar en Jón Zoëga, lögfræðingur hefur tjáð okkur að Ásgeir Hannes Eiríksson hafi mjög mikið fengið lánaða sendibfreið föður síns, þ.e. Eiriks Ketilssonar, en Eiríkur Ketilsson er eigandi Heildverzlun Eiriks Ketilssonar, sem staðsett er við Vatnsstíg. Einnig sagði hann að Ásgeir Hannes Eiríksson muni hafa verið veikur í maga með uppköst í eina tíu daga eftir að mennirnir voru handteknir. Þessir menn þar er átt við þá Valdimar Olsen, Magnús Leópoldsson, Einar Bollason og síðar Sigurbjörn Eiríksson. Þessar upplýsingar eru hafðar eftir stúlku sem starfar hjá Jóni Zoëga, en áður hafði hún starfað hjá Eiriði Ketilssyni. Það fylgir sögunni að ökumönnum hjá Eiriði Ketilssyni hafi þótt nóg um hvað Ásgeir Hannes gerðist heimakominn um notkun á sendibfreiðum fyrirtækisins. Þá mun Ásgeir Hannes Eiríksson hafa hringt til þessarar stúlku og sagt henni frá grein þeirri í lesendadálk Dagblaðsins, þar sem fjallað er um vitnisburði glæpamanna.

24.5. 1976

Erlendur Sveinsson varðstjóri á miðborgarstöð lögreglunnar hér í Reykjavík hafði samband við mig og létt þess getið að hann hefði þær upplýsingar eftir Ólafi Haukssyni, Brekku á Hvalfjarðarströnd, að á bænum Narfastöðum í Leirár- og eða Melahrepp í Borgarfjarðarsýslu, þar væri bíll geymdur í heyi eða Hlöðu.

2.6. 1976.

Lilja Kristjánsdóttir, Gaukshólum 2, sem áður hefur verið nefnd, hefur skýrt frá eftirfarandi: Að hún hafi verið mikið með ungum manni sem heitir Sævar Sveinsson. Einhvern tímamann fyrir áramótin 1974 - 1975 eða í janúar 1975 fór hann út og sagðist ætla til Sigga. Um frekari deili á þessum Sigga er ekki vitað, en þetta var um kl. 20 að kvöldi. Hann kom síðan aftur undir morgun, þá skítugur og mikið niðurbrotinn og grét heima hjá henni. Var hjá Lilju í ca. 3 klst. en fór þá. Lilja athugaði það á eftir hvort að Sævar hefði komið til þessa Sigurðar eða Sigga vinar síns, en svo reyndist ekki vera. Það var sem sagt sama kvöldið og Sævar fór út, þá fór Lilja niður á Klúbb. Þar hitti hún þennan umrædda Sigga og stráka með honum, en þeir höfðu þá ekki minnstu hugmynd um hvar Sævar væri eða hvað hann væri að gera. Hún segir að helztu kunningjar Sævars séu þessir Siggi sem að sé hár og grannur með ljóst stutt hár og eigi heima í tvíbýlis-húsi við Bólstaðarhlíð. í hornhúsi. Hann hafi átt jeppabifreið. Fúsi sem er frændi Sævars vinnur hjá Kristjáni Skagfjörð á sendibifreið. Í desember árið 1974, var Sævar þ.e. Sævar Sveinsson mikið með Daniel Danielssyni, en þessi Daniel er sonur Daniels Þorgilssonar í Vinnufatabúðinni. Þá skýrði Lilja frá því að Sævar þessi Sveinsson, sem að hún í rauninni bjó með þarna um tíma að seinni hluta árs 1974 hefði að öllu jöfnu haft óeðlilega mikið af peningum handa á milli. Eitt var það sem að henni fannst óeðlilegt að þegar hún á þessum

tíma bjó í húsi við Hraunbæ, þá lagði hann bifreið sinni alltaf tölувert langt frá þeim stað sem hún bjó á og kom svo gangandi. Hann gaf þá skýringu fyrst í stað að foreldrum hans væri svo illa við þetta samband við hana að hann þyrði ekki að láta þau vita af því og þess vegna gerði hann þetta til að ekki kæmist upp hvar hann væri ef ef einhver tæki eftir bílnum. Nú, þegar hún gekk á hann betur um þetta síðar, þá viðurkenndi hann að þetta hefði verið uppspuni, en talaði þá um það að hann þyrfti að standa sig, eins og hann orðaði það, gagnvart einhverjum ákveðnum aðila. Lilja sagði að Sævar hefði alltaf virtst vera að flýta sér og hafa í rauninni ákaflega mikið að gera, sem að hún ekki vissi hvað var. Þá hafði staðið til að þá um haustið þá færði þau í ferðalag til Miami í Bandaríkjum, n.t. átti þetta að vera í nóvember eða desember þá raunar reyndar um veturinn 1974, en af þessu ferðalagi varð aldrei. Hvers vegna það vissi hún ekki.

6. júlí 1976.

Í dag talaði ég Eggert Bjarnason og Sigurbjörn Viðir við eiganda fornverzlunarinnar við Grettisgötu vegna ísskáps sem að Sverrir Lúthersson núverandi eigandi hússins Hamarsbraut ll í Hafnarfirði hafði selt á þessa fornsölu, skömmu eftir að hann keypti húsið við Hamarsbraut. Fornsalinn kannast við að hafa keypt skápinn sem að hafi verið gamall skápur af Rafha gerð. Hafa sótt hann sjálfur og eitthvað fleira dót, sem að hann minnir að hafa verið geymt í bílskúr við húsið. Það kemur heim að þetta hús hafi verið í grennd við St. Jósepsspítala í Hafnarfirði. Fornsalinn segist þekkja Sverrir Lúthersson í sjón svo það fer ekki á milli mála. Hitt sé annað að fornsalinn hann getur engar upplýsingar gefið um hvað orðið hafi af skápnum. Hann hafi selt hann einhverjum en hverjum hefur hann ekki nokkra hugmynd um.

7. júlí 1976

Ræddum í dag við Sigriði Gísladóttur, Laugarnesvegi 84. Hún bjó í íbúðinni að Þverbrekku 4 á undan Sævari Cicielski og Erlu Bolladóttur. Hún segist lítið þekkja Erlu, þó kannast við hana. Getur ekki sagt hvernig kunningsskapur þeirra er tilkominn. Segir að Erla hafi komið til sín í fyrrahaust eða fyrrasumar og hafi þá verið ólétt og sagst eiga ca. 3 vikur eftir og verið í algjörum vandræðum með húsnæði. Sigriður Gísladóttir er gift Árna Matthiassyni og höfðu þau þessa íbúð Þverbrekku 4 á leigu en létu þeim Erlu og Sævari hana eftir gegn því að þau geymdu heilmikið af dóti eftir því sem Sigriður segir, þá átti Erla og Sævar að geyma töluvert af dóti fyrir þau í íbúðinni en það dót reyndar hafi nú svo glatast í það minnsta hvergi komið fram þegar Sigriður hafi verið að spyrjast fyrir um það. Sigriður kannast ekki við að Erla hafi rætt við hana um Geirfinnsmálið eða hvarf Guðmundar Einarssonar, nema að hún segist hafa hitt hana tvívegis nálægt, öðru hvoru megin við síðastliðin áramót og þá hafi þetta eitthvað borist í tal. Erla hafi talað um að þá hafi hún sagt að Sævar vissi allt um þessu hluti en aftur á móti vissi hún lítið. Sigriður tjáði okkur að um tíma sennilega á árinu 1975 þá hafi Sævar og Erla búið hjá Magneu Matthíasdóttur á Öresund Colegum í Kaupmannahöfn nánar tiltekið á Amager. Þau hafi svo fengið að vera þar í íbúð þessarar Magneu um tíma, eftir að Magnea fór úr henni, en höfðu skilið mjög illa við

hana, á þann veg að Magnea sé enn þann dag í dag að
 fá einhverjar skaðabótakröfur erlendis frá varðandi
 skemmdir á íbúðinni. Sævar hafði eftir því sem Sigriður
 komst næst gert einhvers konar tilraunir í sambandi við
 ískápinn, hitakerfi íbúðarinnar og eitthvað annað í þá
 áttina. Sigriður sagðist um tíma hafa búið í húsi við
 Vesturgötu sennilega nr. 26. Þangað hafi Sævar og Erla
 tölувert vanið komur sínar á sínum tíma og þar hefði
 Sævar talað um það að hann vissi allt um Geirfinnsmálið
 og að hana minnti líka um hvarf Guðmundar Einarssonar,
 þó vildi hún ekki fullyrða um það. Þarna hefði verið
 yfirleitt heilmikið af fólk og margir heyrt þetta og
 gat hún ekki nafngreint neinn sérstakan, en taldi að
 maður sinn Árni Matthíasson hann myndi kannski muna
 eitthvað nánar um þetta, en Árni er núna skipverji á
 b/v Ögra sem væntanlega kemur til hafnar eftir um það bil
 eina viku. Magnea Matthíasdóttir mun nú eiga heima í
 Barmahlíð 29 og taldi Sigriður alls ekki útilokað að hún
 gæti sagt okkur eitthvað sem Erla hefði sagt henni. Þær
 hefðu þekkst mikið nánar heldur en Sigriður og Erla.
 Sigriður taldi líka mögulegt að Erla hefði einhvern tímann
 talað um þessa hluti við þær báðar í sameiningu og þá
 sennilega út í Kaupmannahöfn. Það þýðir það að það hafi
 verið einhvern tímann skömmu fyrir áramótin 1974 - 1975 eða
 fyrri hluta árs 1975. Í framhaldi af því sem að fram er
 komið, þá tölùðum við við Magneu Matthíasdóttur. Hún sagði
 okkur að í desembermáni 1974 hefði Erla Bolladóttir komið

út til Kaupmannahafnar og þá um tíma búið í íbúð sem að Magnea hafði til umráða í Öresund Collegum á Agmager.

Síðan skömmu eftir þá hefði Sævar komið og þau verið hjá Magneu um tíma en síðan búið annars staðar um jólin en komið aftur í janúar og verið fram í febrúar. Þau hefðu svo verið í íbúðinni þegar að Magnea fór hingað heim til Íslands og lofað að ganga frá íbúðinni, dóti og öðru en svikist um það og jafnvel valdið einhverjum spjöllum á íbúðinni. Magnea man ekki eftir því að Sævar eða Erla hafi nokkurn tíma við hana eða svo hún hafi heyrt, rætt um Guðmund Einarsson eða hvarf hans. Aftur á móti þá hafi þau rætt um hvarf Geirfinns. Hún man ekki eftir neinu sérstöku í því sambandi, hvernig þau hafi um þetta talað. Henni finnst helst að þau hafi talað um þetta á sama hátt og flest allir hafi gert á þeim tíma. Magnea segir að Erla hafi oftar en einu sinni rætt við sig um póstsvikamálið, og þá gert það að fyrra bragði og lagt sig mjög fram við að sannfæra Magneu um það að hún, það er Erla, væri ekkert við það riðinn. Magnea sagðist þá ekkert hafa vitað um þetta mál og fundist skrítið að Erla skyldi vera að tala um þetta yfirleitt. Í janúar 1975, þá hafi kunningi þeirra, sem Elvar heitir, komið út og hann hafi talað um það að hér heima gengu ljótar sögur um Erlu í sambandi við póstsvikamálið. Erla hafði þá orðið æst mjög og haft á orði að það væri eins gott fyrir fólkis að vera ekki að blaðra neitt um þá hluti, það gæti hreinlega horfið. Magnea tjáði okkur að það hefði

t.d. borist í tal milli hennar og Erlu hvernig þær
 ættu að bregðast við ef þær lentu inn í máli þar sem
 t.d. væri um að ræða smygl eða neyzlu á hassi. Þá datt
 þeim það í hug að blanda þá einhverjum háttsettum eða
 þekktum persónum inn í málið, tala um einhverja aðila
 sem að engum dytti í hug að gætu verið nálægt sliku
 máli eða viðriðnir slikt mál, til þess að gera málið
 allt saman tortryggilegra og flóknara. Ekki man Magnea
 eftir neinum sérstökum aðila sem að þeim hafi dottið í
 hug að blanda inn í mál á pennan hátt, nema að hún segir
 að Erla hafi talað um bróður sinn, Einar, að hún hefði
 ekki á móti því að blanda honum inn í eitthvað slikt mál
 og yfirleitt að þá hefði Erlu virst vera mjög illa við
 hann og allt sitt ættfólk að föður hennar frátöldum.

12. júlí 1976.

Síðastliðinn föstudag var þess vart, að þeir Sævar Cicielski og Albert Ragnarsson sem nú situr í gæzluvarðaldi vegna morðs. Þeir hafi verið að kallast á milli klefa sinna þó að langt sé á milli þeirra nánar tiltekið þá voru þeir sitt hvoru meginn við og á sitt hvorum enda á karlagangi í Síðumúlafangelsinu. Fangaverðir urðu þess varir að þeir voru að kallast á og gerðist það undir hurðirnar á klefunum. Fangaverðir heyrðu lítið hvað þeim fór á milli þeim Albert og Sævari, þó heyrðu þeir að Albert kallaði í Sævar með fornafni, kallaði sem sagt Sævar og að hann talaði um það að Njörður Snæhólm hefði sagt sér að Kristján Viðar væri vondur út í Sævar, þar sem Sævar fengist ekki til þess að segja frá sínum hlut sem verið er að rannsaka. Hvað þeim frekar fór á milli heyrðu fangaverðir ekki. Erla Bolladóttir hefur skýrt frá því að hún hafi heyrt á tal þeirra Sævars og Alberts, þó ekki nema að nokkru leyti. Erla heyrði Sævar nefna sig og Kristján á nafn og hún heyrði Albert nefna Tryggva. Henni virtist á samtalinn með því sem hún heyrði og tóninum sem í því var að ekki væri Albert eitthvað sáttur við hvernig málín stæðu og hvernig Sævar myndi hafa hagað sér. Þá segist hún hafa heyrt þau orðaskil að Albert hafi kallað til Sævars á þá leið, það var ég sem fór með þetta fyrir þig fyrir tveimur árum, síðar sagði hann, þú viðurkennir það. Er það ekki. Erla taldi að samræður þeirra

hefðu verið lengri og eitthvað meira hefði verið talað en hún heyrði ekki orðaskil. Í dag var þeim Erlu, Kristjáni og Tryggva, sýnd grunnteikning af kjallaraíbúðinni að Hamars-götu ll í Hafnarfirði og niðurrröðun á húsgögnum í hana, svo og afstöðu af geymslunni og öðru því sem í kjallaranum er eða var, og þessi niðurrröðun var samkvæmt frásögn Erlu. Kristján og Tryggvi töldu húsgagnaniðurrröðunina vera rétta eftir því sem þeir bezt myndu, nema hvað einn stóll, Kristján taldi að einn stóll í stofunni hefði staðið á nokkuð öðrum stað heldur en að sýnt er á uppdrættinum. Aðspurð að þá taldi Erla það mjög sennilegt að það gæti staðist. Þá voru þau spurð um, hvar Guðmundur Einarsson heitinn hefði legið, á gólfINU. Nú að sjálfsögðu Erla hún gat ekki um það sagt. Það hefur aldrei komið fram að hún hafi vitað um það eða séð, þegar átökin áttu sér stað, en þeim bar saman Tryggva Rúnari og Kristjáni um þann stað þar sem að þeir bentu báðir á sama staðinn á teikningunni, þar sem Guðmundur er sagður hafa legið eftir átökin áður en hann var borinn fram í geymsluna. Erla var spurð um það hvort að hún hefði einhvern-tímann og þá hvar, hreinsað blóð í íbúðinni. Hún svaraði fyrst á þá leið að við skildum spyrja Hinrik Jón Þórisson um það, en síðan benti hún á að sig minnti það að hún hefði hreinsað upp blóð á gólfINU eða úr teppinu í innra herberginu þar sem að ískápurinn og eldunarplatan var líka, og að hún væri ekki frá því að hún hefði einhvern tímann hreinsað blóð af ískápnum. Hverníg þetta hefði komið það var hún nú ekki klár á.

13. júlí 1976.

Leitað hefur verið aðstoðar Vestur-Pýzks sérfræðings rannsóknarlöggreglumanns, sem að ný er hættur störfum og heitir Schütz. Hann er nú um þessar mundir staddur í Pýzkalandi og hefur óskað eftir því að fá út teppin af kjallaraíbúðinni að Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði. Fá þau tekin af og send til rannsóknar í Pýzkalandi. Í því sambandi þá hefur núverandi eigandi íbúðarinnar farið í Axminster og pantað þar teppi sem eiga að fara á íbúðina. Við höfum rætt við verzunarstjóra í verzlun Axminster og það varð af samkomulagi að við myndum láta þá vita með dagsfyrirvara hvenær við vildum láta skipta um teppi á íbúðinni, því að við þurfum að vera viðstaddir og það þarf að taka ljósmyndir um leið. Einnig mun Axminster sjá um, sem sagt að skipta á teppunum og að pakka gömlu teppunum inn þannig að þau verði tilbúin til sendingar út.

Um miðjan júní nú í ár, þá skýrði Hlynur Þór, fangavörður í Síðumúlafangelsinu frá því, að hann hafði það eftir bróður sínum Guðmundi, að Ásbjörn Sigurjónsson á Álafossi, hefði sagt, á fundi hjá Lionsféluginu í Mosfellssveit, að hann væri að fara utan til Kaupmannahafnar í Danmörku þá um næsta morgunn. Þetta hafði hann sagt að kvöldi þess 13. maí 1976. Það skal tekið að hafi þetta við rök að styðjast þá var þetta á þeim tíma þegar Sigurbjörn Eiríksson var í farbanni og hafði ekki heimild til að fara héðan af landi. Þá geta sömu heimildir þess, að þessi bróðir Hlyns Þórs vann við rykbindingu á Þingvallaveginum nú í vor. Sá vinnuflokkur sem hann starfaði með hann borðaði í Valhöll á Þingvöllum. Eitt sinn er þeir voru að borða þar þá voru þar einnig að snæðingi þátttakendur í norrænu kvenlæknapplingi sem haldið var hér í Reykjavík. Sá sem þar stóð fyrir veitingum, bar á borð og sinnti þjónustu, var Jón Ragnarsson, eigandi Valhallar. Meðan að borðhaldið stóð sem hæst, þá birtist Sigurbjörn Eiríksson. Þá hvarf aftur á móti Jón Ragnarsson og sázt ekki meira þann daginn.

Erla Bolladóttir hefur skýrt frá því, að maður að nafni Einar Björgvinsson eða Einar Björgvin, sem verið hefði ritari hjá Alþingi og skrifað greinar um alþingismál, hafi verið kunningi Sævars eða þeir hafi allavega þekkst. Þessi Einar Björgvin hafði starfað m.a. um tíma við Sigöldu. Þegar Erla og Sævar komu frá Kaupmannahöfn, þá var Einar Björgvin orðinn verkstjóri þar yfir einhverjum vinnuhóp. Örfáum dögum eftir að Guðmundur Einarsson hafði verið dreppinn í Hafnarfirði, þá hafði Hinrik Jón Þórisson farið með Erlu Bolladóttir og þessum Einari til Hafnarfjarðar. Um það er nánar getið í skýrslu sem síðar var tekin af Hinriki Jóni Þórissyni.

Þær upplýsingar hafa borist frá Gísla Pálssyni löggreglumanni við fíkniefnadeild lögreglustjóraembættisins í Reykjavík, að maður að nafni Þórhallur Arason, sem kallaður er Hói. Þessi Þórhallur er nemi á Hvanneyri. Hann er sagður hafa boðið Halli Leópoldssyni þátttöku í spírasölu. Hói kom 24. október 1975 (á kvennafrídaginn) heim til Halls Leópoldssonar og var Elísabet Halldórsdóttir til heimilis einhversstaðar í Njörvasundi með honum.

3. 8. 1976.

Kl. 11.00 hringdi í skrifstofu rannsóknarlöggreglunnar, Þórhallur Arason, eigandi og forstjóri fyrirtækisins Sólídó. Hann spurðist fyrir um það hvort þeir Einar Bollason og Geirfinnur Einarsson hefðu þekkst. Tilefnið var það, að Þórhallur og verzlunarfélagi hans voru fyrir skömmu á ferðinni um Hornstrandir, nánar tiltekið um Trékyllisvík. Félagi Þórhalls heitir Ásbjörn Björnsson sími 33616. Þeir gistu í heimavistarskóla að Finnbogastöðum, þar sem rekið er sumarhótel með svefnþokaplássi. Skólastjóri og hótelstjóri heitir Torfi Jónsson. Þeir félagar fóru að forvitni að skoða í gestabók staðarins. Þar rákust þeir á nöfnin Einar Bollason og Geirfinnur Einarsson og orðin, þökkum ágæta fyrirgreiðslu. Nöfnin voru rituð hvort niður af öðru og taldi Þórhallur hugsanlegt, að þau væru bæði rituð af sama aðila. Dagsetningin er 17.8. 1973. Þeir félagar spurðu Torfa um þessar nafnritanir og þakkarorð en hann sagðist ekkert eftir þeim muna. Þeir félagar tóku báðir ljósmyndir af áritununum og eru filmurnar í framköllun og verða væntanlega tilbúnar næstkomandi föstudag. Ákveðið var þegar að senda rannsóknarlöggreglumann norður og mun Jónas Bjarnason hafa farið. Honum var falið að fá gestabókina afhenta og leita allra hugsanlegra upplýsinga um þessar nafnritanir. Benda má á, að aðeins mun vera um stundarfjórðungs akstur úr Trékyllisvík að Eyri við Ingólfssfjörð. Þar er bryggja og byggingar en öll byggð í eyði. Höfn er þarna þannig háttað, að flutningaskip geta athafnað sig þar og

er enginn möguleiki á að sjá af sjó, hvað í höfninni fer fram. Jónas kom aftur aðfararnótt 5.ágúst. Hann hafði meðferðis gestabókina og skýrslu sem hann tók af hótelstjóranum sem jafnfram er skólastjóri. Nöfnin hafa nú þann 8.8. verið ljósprentuð úr gestabókinni og er ætlunin að kanna hvort Guðny ekkja Geirfinns beri kennsl á rithönd Geirfinns. Henni voru síðar sýndar nafnritanirnar og treysti hún sér ekki til að segja til um það hvort Geirfinnur hefði sjálfur skrifað nafn sitt eður ei.

3.8. 1976.

Högni Einarsson, fangavörður í Síðumúlafangelsi, hefur undanfarin dægur, rætt nokkuð við Sævar Marinó Cisielski að beiðni Sævars sjálfss. Sævar hefur þá mikið rætt um Elvar Ólafsson og haldið því fram að Elvar geti örugglega veitt afgerandi upplýsingar í Geirfinnsmálínus og þá um leið sannað sakleysi Sævars í því máli. Sævar segist nú ekki síður hafa sína vitneskju í Geirfinnsmálínus frá Elvari en frá Erlu. Sævar telur sig geta fengið Elvar til þess að segja sannleikann og tjá sig um málið, ef Sævar fái sjálfur að tala við hann.

3.8. 1976.

Fór ég undirritaður Eggert Bjarnason með herra Karl Schütz og Pétur Eggertz, á Keflavíkurflugvöll og til Keflavíkur, þar sem þeir ræddu við Kristján Pétursson deildarstjóra hjá Tollinum á Keflavíkurflugvelli og Hauk Guðmundsson rannsóknarlöggreglumann í Keflavík. Lagt var af stað skömmu fyrir kl. 15. Ákveðið að koma við á Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði í bakaleið og ræða við Sverri Lúthersson. Til Reykjavíkur var komið um kl. 23.40.

Sjá góð XVI 6ls. 1194

KP

HG

og sakadómum i kef.

1.000.000 kr.
auðnig aft.

3.8. 1976.

Kl. 21.50, þá kom ég ásamt Karli Schütz og Pétri Eggertz, heim til Sverri Lútherssonar að Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði. Sverrir tjáði okkur að hann hefði aldrei þekkt Geirfinn, hvorki fyrr eða síðar að frátöldum tímanum frá septemberlokum eða byrjun október til í byrjun desember 1973. Ekki kvaðst Sverrir geta sagt til um það, hvaða kunningja Geirfinnur kunni að hafa átt við Sigöldu. Sverrir sagðist sjálfur lítið hafa blandað geði við aðra menn. Hann sagði að Geirfinnur hefði verið hæglátur og prúðmenni hið mesta í umgengni. Sverrir segist ekkert vita um fjármál Geirfinns, hvorki til eða frá og ekki hafa þekkt neina af kunningjum hans. Sverrir segir að Geirfinnur hafi hjálpað sér, ef eitthvað var að, tildæmis vélunum, en þeir unnu báðir þarna á þungavinnuveðum. Geirfinnur mætti mjög vel og var duglegur starfsmaður. Þeir Geirfinnur og Sverrir sáu um að vekja hvorn annann á morgnana, enda bjuggu í sama skála. Þeir drukku samt ekki kaffi saman á morgnana eða borðuðu við sama borð, en þó í sama mötuneyti. Ekki veit Sverrir hvort gestir eða aðkomumenn gátu fengið viðurgerning þarna á staðnum. Sverrir kvaðst hafa orðið var við það að Geirfinnur hafi eitt sinn fengið heimsókn af vinnuveitanda sínum og muni það hafa verið út af vélum þeim sem Geirfinnur vann á. Nokkru síðar heyrði Sverrir að tveir menn hefðu komið í heimsókn til Geirfinns. Guðmundur Benediktsson, verkstjóri í Steypustöðinni, getur sagt til um það. Mennirnir komu ca. einni til tveimur vikum fyrir brottför Sverris. Sverrir heyrði á tal Geirfinns og annars manns, þó

hvorugs þessa tveggja sem að minnst hefur verið á, en umræðuefnið var þessi tveir komumenn. Sverrir heyrði að komumenn voru nafngreindir, en ekki man hann nöfn þeirra. Hann segist hafa setið í grennd við Geirfinn og annann mann og hafi þeir verið að tala um heimsóknina. Þegar að Sverrir hugsar sig nánar um, þá telur hann að hann hafi staðið annars vegar við kaffiborð, en Geirfinnur og vinnufélagi hans hinsvegar við borðið. Sverrir heyrði Geirfinn og manninn tala um peninga, en þó hvorki annan meira heldur en hinn. Það er, að það hafi ekki verið frekar Geirfinnur, sem að hafi rætt um penininga heldur en þessi vinnufélagi hans. Omögulega getur Sverrir ekki munað nafn mannsins, þótt hann jafnvel mundi heyra nafnið nefnt nú. Ef til vill segist Sverrir mundi þekkja mynd af þessum manni. Sverrir telur manninn hafa verið starfsmann við Sigöldu. Sverrir taldi sig hafa séð manninn þarna áður í sambandi við vinnunna. Hann sagði að allir borðuðu hádegis og kvöldverð saman og drukku kaffi tvívar á dag. Ekki sagði Sverrir hafa unnið í vinnuflokki, heldur unnið sjálfstætt á vél. Honum fannst umræður þeirra Geirfinns og þessa vinnufélaga hans snúast um peninga, sem að Geirfinnur hefði krafizt til þess að þegja yfir eiturlyfjum eða áfengi. Sverrir segist hafa heyrt nefnda fjárhæðina 3-400 þúsund. Hvort Geirfinnur fékk nokkuð af þessum peningum eða ekki, það segir Sverrir ekki vita. Hann segist ekki heldur vita, hvort einhverjir aðrir á staðnum hafi tekið eftir þeirri heimsókn sem Geirfinnur fékk eða hafa heyrt samtalið sem Sverrir heyrði ávaninginn af.

Hver sem væri gæti hafa komið inn í mötuneytið án þess að nokkur tæki sérstaklega eftir því. Sverrir sagðist ekki hafa fyrr, sagt lögreglunni frá þessu, þar sem hann taldi sig ekki hafa nægilega ákveðnar upplýsingar. Aftur á móti sagðist hann hafa sagt konu sinni frá þessu atviki strax eftir hvarf Geirfinns og hún hafi kvatt hann til að fara til lögreglunnar og skýra frá þessu en af því hafi ekki orðið. Hann segir, hann Sverrir, að hann hafi komið austan frá Sigöldu þann 6. desember og hann hafi heyrt þetta samtal ca. einni til tveimur vikum áður. Þá lætur hann þess getið, að Geirfinnur hafi verið með giftingarhring en ekki neitt annað sem kallast hefði getað skartgripir. Þá létt Sverrir þess getið, að á þessum tíma sem þetta samtal átti að eiga sér stað. Þá hefði hann starfað á vinnustað við Sigöldu, sem kallaður hafi verið í Króknum og það hafi verið við uppistöðustífluna. Kaffitíminn sem um er að ræða sem að hafi verið í mötuneytinu og hann hafði hlustað á þetta kvöld sé á milli kl. 22 og 22.30. Þá gat Sverrir þess að veður mundi ekki hafa verið vont, því ef vont veður var þá var mjög algengt að fáir sem engir kæmu í kaffi. Eins þá gæti ekki hafa verið mikil snjókoma dagana á undan þessum atburði, því þá hefðu gestir tæplega geta komið þarna upp eftir. Frekar tjáði hann sig ekki um þessa hluti. Orsökin til þess að hann fór nú að segja lögreglunni frá þessu var, að kona hans hringdi til Arnar Höskuldssonar og skýrði frá þessu atriði en að Sverrir eða kona hans skyldu hafa samband nú við lögregluna, ástæðan fyrir því var sú, að því var lofað

að sakadómur eða rannsóknarlögreglan hér mundi ekki gefa upp til fjölmiðla að atburðurinn varðandi Guðmund Einarsson hefði átt sér stað að Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði, en samt sem áður kom það í Dagblöðunum og mynd af húsinu. Þess vegna varð fjölskylda Sverris fyrir ónæði, en það skal tekið fram að þessar upplýsingar um staðinn voru ekki hafðar eftir rannsóknarlögreglunni eða sakadómi. Nú frekar var ekki um þetta rætt og fórum frá Hamarsbraut 11 um kl. 23.30.

4.8. 1976.

I dag var samþykkt af þeim Erni Höskuldssyni, Hallvarði Einvarðssyni, vararíkissaksóknara, og Karli Schütz, að fjórir fangaverðir úr Síðumúlafangelsi yrðu fengnir til sérstakrar leitar í hrauninu, sunnan eða vestan vegarins á gömlu sorphaugana sunnan Hafnarfjarðar.

Fangaverðirnir leituðu síðan þann 5. á þarna afmörkuðu svæði, en tilkynntu um kl. 14.30 að lík Guðmundar Einarssonar væri nokkuð örugglega ekki á þessu svæði að finna. Aftur á móti töldu fangaverðirnir ekki óhugsandi, að þeir hefðu fundið stað þar sem eitthvað hefði verið grafið eða urðað en síðan flutt brott. Frekari leit var ekki talinn þjóna tilgangi á þessu svæði, í það minnsta ekki að sinni.

5.8. 1976.

Ég Eggert Bjarnson talaði í dag í síma við Arnfriði Felixdóttur, móður Guðmundar Einarssonar. Hún veit ekki til þess að Guðmundur hafi legið á sjúkrahúsi fyrr eða síðar vegna slyss, rannsóknar eða sjúkdóms og yfirleitt aldrei farið í neins konar blóðrannsókn. Heimilislæknar hans hafa verið Haukur S. Magnússon og Magnús Ólafsson.

5.8. 1976.

Sævar Cisielski og Erla Bolladóttir hafa bæði gefið í skyn, að Rolf Johanson, eigandi samnefnds innflutnings og heildsölufyrirtækis, kunni að vera eitthvað viðriðinn ólöglegan innflutning á áfengi og ef til vill eiturlyfjum. Þá hefur Sævar sagt, að einn af starfsmönnum Bílrúðunnar h.f. sennilega forstjóri, hafi boðist til þess að fjármagna eiturlyfakaup Sævars. Ekki segist Sævar geta nafngreint þennan mann, en samkvæmt lýsingu Sævars, geti þar verið um að ræða Friðrik Theódórsson, sem er mjög háttsettur hjá fyrirtæinu Rolf Johanson. Samkvæmt firmaskrá er Friðrik prókúruhafi fyrir Bílrúðuna. Þarna er Rolf til vara í stjórn fyrirtækisins. Einn úr stjórninni er Ingimar Jóhannsson, sem mun vera sami maður og Sævar hefur vísað á, ef einhverjar fjárhagslegar fyrirgreiðslu sé þörf, meðan Sævar er í fangelsi. Það mun vera staðreynd, að Ingimar og Sævar hafa átt fjárhagsleg viðskipti og heyrzt hefur að Sævar hafi selt fíknilyf sem Ingimar Jóhannson hafði fjármagnað kaup á.

Einar Bollason var þrívegis til yfirheyrslu í dag og var hann yfirheyrður af Sigirbirni Víði.

Þá var Kristján Viðar Viðarsson tvívegis til yfirheyrslu og yfirheyrði ég hann.

Örn Höskuldsson, Ívar Hannesson og Matthias Guðmundsson fóru suður fyrir Hafnarfjörð.

Þá var Albert Klahn tekin til yfirheyrslu og hann síðan úrskurðaður í 30 daga gæzluvarðhald það er að segja gæzluvarðhaldi hans var framlengt.

5. 8. 1976.

Í dag var ég Eggert Bjarnason viðstaddir samræður þeirra Sævars Cicielski og Erlu Bolladóttur. Erla var mjög miður sín og grét. Hún hamraði stöðugt á því að Sævar gæti upplýst, hvar lík Guðmundar Einarssonar væri að finna, því það væri öruggt að Sævar vissi um það. Hún sagði einnig að hann hefði spaskað í höfuð Guðmundi. Sævar viðurkenndi að átökin hefðu átt sér og lík Guðmundar hefði verið fjarlægt úr íbúðinni, en neitaði að hafa spaskað í Guðmund og að hafa farið með lík Guðmundar á brott með þeim Albert Klahn Skaftasyni, Tryggva Rúnari Leifssyni og Kristjáni Viðari Viðarssyni. Annar árangur varð ekki af samtali þeirra Sævars og Erlu.

6.8. 1976.

I dag fór ég Eggert Bjarnason til Keflavíkur eða öllu heldur Ytri-Njarðvíkur og ræddi þar við Ellert Skúlason, fyrrverandi vinnuveitanda Geirfinns Einarssonar. Hann bar Geirfinni mjög vel söguna og sagði hann hafa verið mjög samvirkusaman og nákvæman starfsmann. Geirfinnur neytti stundum áfengis og varð þá allur kátari og léttara yfirbragð yfir honum. Þó hafði hann þann leiða galla að ef hann fór yfir visst mark í áfengisdrykkju, gat hann orðið mjög ruddalegur í framkomu við kvenfólk. Ellert nefndi mér tvö dæmi. Eitt sinn hafði verið haldið samkvæmt heima hjá Ellert, þar sem Geirfinnur var gestur. Hann gerðist þá nokkuð mikið drukkinn og greip þá hendi mjög ruddalega upp á móti fóta einnar kvennanna í samkvæminu. Ellert getur upplýst hver sú dama er. Þá sagði Ellert að eitt sinn sennilega árið 1968, er Geirfinnur starfaði við Búrfell, hefði Geirfinnur ráðist á stúlku, sem var við ræstingar. Geirfinnur mun þá hafa verið mikið ölvadur. Hann reif buxurnar utan af stúlkunni og henti henni svo upp í rúm. Ekki hafði Geirfinnur neitt frekar aðhafst, heldur gengið út. Ég fékk afhenta vinnudagbók Geirfinns, fyrir árið 1973 og gerði ég það sérstaklega með í huga nafnritanir í gestabókinni á Finnbogastöðum. Bók þessi er færð af Geirfinni sjálfum. Samkvæmt henni hefur Geirfinnur ekki verið að störfum frá 20. júlí 1973 til 20. ágúst 1973. Ekki taldi Ellert fullvist, að Geirfinnur hefði verið í frii allan þennan tíma því hann gæti hafa starfað eitthvað

fyrir sjálf fyrirtækið og ekki skráð það. Það kvaðst Ellert mundi kanna endanlega á launaskýrslum í bókhaldi. Ellert hringdi svo í mig síðar í dag og tjáði mér, að samkvæmt launaskýrslum, hefði Geirfinnur verið í starfi hjá fyrirtækinu dagana 14., 15. og 17. ágúst 1973 en ekki þann 16. Það skal tekið fram að ég skýrði Ellert frá því að dagurinn 17. ágúst var sá sem við hefðum mestan áhuga fyrir. Þann 14. hafði Geirfinnur fengið greidd laun fyrir 10 klukkustunda vinnu á verkstæði fyrirtækisins. Þann 15. hafði hann starfað að flutningum fyrir fyrirtækið, meðal annars sótt vibróvaltara til Reykjavíkur og fengið greitt fyrir 11 klukkustundavinnu og fyrir 11 klukkustunda vinnu á verkstæðinu þann 17. Ekki var hægt að sjá að Geirfinnur hafi fengið greidd laun fyrir 16. ágúst og því þá væntanlega ekki verið að störfum. Varðandi atvikið gagnvart stúlkunni við Búrfell, þá sagði Ellert að hún væri nú búsett í Keflavík. Faðir hennar héti Sigurður eða Sigurbjörn að Ellert taldi. Þá sagði Ellert að Leif Steindal búsettur í Keflavík nú verkstjóri við Sigöldu muni geta gefið nánari upplýsingar um þessa stúlku. Fram hefur komið í skýrslum að einhver maður hafi hringt til Ellerts Skúlasonar og spurt um símanúmer Geirfinns, skömmu áður en Geirfinnur hvarf. Ellert sagðist ekki muna fleira sem maður sá hafði sagt, en sér hefði fundist á tali mannsins að maðurinn þekkti Geirfinn. Ekki kynnti maðurinn sig og Ellert taldi öruggt að maðurinn væri íslendingur.

Varðandi tilkynninguna um hvarf Geirfinns til lögreglunnar, sagði Ellert að Guðny ekkja Geirfinns hefði strax daginn eftir

hvarfið snúið sér til hans. Ellert var þá ekki í Keflavík heldur við verksamninga hér í borginni. Guðný hafði því ekki náð sambandi við hann fyrr en undir kvöld. Ellert hafi þá strax hafið eftirgreennslanir og látið lögregluna vita. Næsta morgun muni svo rannsóknarlöggreglunni í Keflavík hafa verið tilkynnt um málið. Ellert kveðst hafa aðstoðað lögregluna bæði við eftirgreennslanir og leit að Geirfinni, enda væri hann mjög virkur félagi í björgunar-deildinni Stakk sem starfar í Keflavík. Ellert kvaðst hafa verið sá sem fann fyrstur bifreið Geirfinns eftir hvarf hans, og Ellert tjáði mér að sporphundur hefði rakið slóð Geirfinns að Hafnarbúðinni frá bifreiðinni, en síðan ekki getað fundið hana aftur. Ellert sagðist hafa athugað bifreið Geirfinns áður en lögreglan framkvæmdi rannsókn á henni. Ekki taldi Ellert sig vita um nein sérstök tilvik varðandi meðferð Geirfinns á spíritus, nema hvað Geirfinnur muni hafa átt eymingartæki, sem hann hefði aðeins notað fyrir sjálfan sig og eitt sinn hefði hann drukkið spíritus við verkslok við Búrfellsvirkjun. Þá hefði hann keypt tvær flöskur, þ.e. Geirfinnur, af vodka í ÁTVR. en drukkið aðra þeirra of snemma. Til þess að bjarga málunum hafði Snæbjörn Adólfsson, útvegað eina flösku af spíritus. Sú flaska hefði verið keypt í Hafnarfirði. Eftir þessa drykkju hafði einn starfsmannanna verið óvinnufær daginn eftir. Var það Sigurður Hólm. Ellert kannaðist ekki við að hafa haft í vinnu mann að nafni Róbert Valdimarsson eða Ingvar Róbert Valdimarsson.

6.8. 1976.

Í dag fór ég Eggert Bjarnason ásamt þeim Karli Schütz og Pétri Eggertz, heim til foreldra Guðmundar heitins Einarssonar, þeirra Einars Baldurssonar og konu hans Arnfriðar Felixdóttur að Hraunprýði í Blesugróf. Þau kváðust ekki vita til þess að blóð úr Guðmundi hefði verið rannsakað. Hann fæddist í Fæðingadeild Landspítalans. Aldrei hafði hann legið í sjúkrahúsi, en nokkrum sinnum farið í slysavarðstofu vegna minni háttar meiðsla. Aldrei hafði Guðmundur fengið blóðgjöf. Í því sambandi væri rétt að athuga spjaldskrá Fæðingadeildarinnar og slysavarðstofunnar svo og annarra hugsanlegra stofnana. Ekki sögðu foreldrar Guðmundar heitins, að hann hefði nokkurn tíma orðið veikur, það mjög að hann hefði verið sendur í sjúkrahús. Ekki var vitað var til þess að neinn hárlokkur væri til af Guðmundi. Hann hafði haft sitt hár og hirt það mjög vel. Foreldrarnir vita ekki til þess að Guðmundir hafi átt nána vinkonu sem gæti átt hárlokk. Ekki mundu þau til þess að Guðmundur hafi meiðst það heima svo blætt hafi úr honum. Nýjasta myndin sem til er af Guðmundi heitnum er í afriti af ökuskirteini hjá lögreglustjóra. Móðir Guðmundar Arnfriður afhenti okkur lokk úr sínu hári og hárbursta sem að Guðmundur heitinn hafði notað og móðir hans hefur nær eingöngu notað síðan. Einar, faðir Guðmundar heitins, telur Guðmund ekki hafa haft neinn sérstakan áhuga fyrir kvenfólki, en móðir hans telur áhugann hafa verið á venjulegan hátt, hann hafi verið ósköp svipaður

og unglingsar á hans aldri. Bezti vinur Guðmundar var Ásgeir Þorsteinsson sem á heima í Bakkakoti í Blesugróf og er jafnaldri. Annar vinur sem Guðmundur mun tvívar sinnum hafa gist næturlangt hjá er Jóhann Sigvaldason sem á heima í Blesugróf, einnig jafnaldri Guðmundar. Þá sögðu foreldrarnig, að Guðmundir hefði verið tölувert það sem kallað er pjattaður. Hann fór nokkuð oft á dansleiki og neytti nokkuð oft áfengis en alls ekki alltaf þó á ball væri farið því hann var oft ökumaður þeirra félaga. Hann átti aðeins einn hring og armbandsúr. Annað skrautmunu átti hann ekki. Er hann hvarf var hann ekki með hringinn, en með úrið. Lýsing á klæðnaði Guðmundar liggar fyrir í lögregluskyrslu. Foreldrarnir geta ekki gert sér neina grein fyrir hvers vegna Guðmundur hvarf. Þau telja hann aldrei hafa tekið inn fíknilyf og verið mótfallinn sliku. Eitt sinn hafði Guðmundur sagt við móður sína, hvort hún mundi ekki heldur vilja hann dauðann heldur en að hann yrði fíkniefnum eða eiturlýfjum að bráð. Ekki gat móðir hans útskýrt á neinn hátt hvers vegna Guðmundur sagði þetta en Guðmundur hafði ekki verið undir áhrifum áfengis og hún man ekki aðdragandann að þessum orðaskiptum. Þau segja Guðmund hafa stundað vinnu sína vel og svo munað sé, ekki vantað nema einn dag til vinnu. Það mun hafa verið daginn eftir 2. í jólum. Fyrir kom að Guðmundur mætti stöku sinnum of seint til vinnu. Hann neytti eins og fram er komið áður stundum áfengis og kom þá stundum ölvaður heim. Hann notaði venjulega rakvél við rakstur en þá rakvél hefur bróðir hans eitthvað notað síðan en sennilega

mjög lítið því hann kunni ekki við hana. Einn enn góðan
kunningja Guðmundar heitins töldu þau foreldrar hafa verið
Hermann Hermannsson sem eigi heima eða muni hafa átt heima
að Sjónarhæð eða Sjónarhól í Blesugróf en hann hafi verið
verið bifvélavirkjanám hjá Agli Vilhjálmssyni.
Fleira kom ekki fram í þessum samræðum sem máli var talið
skipta.

7.8.1976.

Í dag átti Karl Schütz viðræður við Albert Klahn Skaftason. Viðræðurnar fóru fram í skrifstofu Arnar Höskuldssonar í húsakynnum sakadóms Reykjavíkur. Schütz benti Albert á það að hann teldi Albert ekki beinlinis vera afbrotamann og var Albert mjög ánægður með það. Þá sagði Schütz hafa kynnt sér mjög nákvæmlega framburð Alberts í málum þessum og að það sé staðreynd að Albert hafi ekki alltaf þar sagt satt. Albert kvaðst ekki geta gert sér grein fyrir því í hverju það lægi að hann hefði ekki sagt satt og hann bætti því við að hann vissi ekki hvar líkið og átti þá við lík Guðmundar Einarssonar væri grafið. Nokkur orðaskipti urðu milli þeirra Schütz og Alberts út af þessu. Schütz vildi meina að Albert hlyti að vita hvert hann hefði farið með líkið. En Albert kvaðst alls ekki geta munað það. Því vildi Schütz ekki trúa. Albert sagði að hann vildi óska þess að honum væri það mögulegt, það er, að muna hvert farið var með líkið og hvar látið. Schütz benti Albert á það að innan skamms, eftir óvissan tíma, mundi hafin mjög nákvæm leit með mannskap á tækjum að líkinu. Slík leit myndi mjög kostnaðarsöm og Albert bæri þar mikla ábyrgð á. Albert hélt því fram að hann myndi sum atriði mjög vel í sambandi við líkflutninginn en önnur ekki. Hann sé ruglaður í staðháttum, sérstaklega eftir að hafa farið á staðina. Schütz benti Albert á það að þarna sé um svo

áhrifamikinn verknað að ræða, það er líkflutninginn að Albert hljóti að muna hvært farið hafi verið og hann þ.e. Albert sé nú gefið tækifæri til þess að leiðréttu í síðasta sinn það sem rangt sé í fyrrí framburðum hans. Með því mundi staða Alberts batna gagnvart yfirvöldunum. Eftir því sem áður kveðst Albert ekki geta munað nánar um atvik heldur en hann hefur þegar skýrt frá. og óskar eftir allri þeirri aðstoð sem mögulegt sé að fá til þess að muna betur. Segist í rauninni ekkert hafa munað um þessa hluti er handtakan fór fram en minnið hafi komið síðan. Schütz telur það eðlilegt að erfitt sé að muna eftir þetta langann tíma og bendir á að ýmislegt sé ekki trúverðugt í framburði Alberts og ræðir við hann um sjálfan aksturinn. Schütz benti Albert á að samsekt Alberts ef síðar yrði šannað að hann hefði leynt einhverju. Schütz finnst merkilegt, afhverju Albert man ekki eftir ástæðum til ferðar hans til Hafnarfjarðar og ræðir ýmis atriði þar að lútandi fram og til baka og bendir á ósamræmi sem fyrr í skýrslum Alberts. Albert telur sig tvívegis ekið einhverju fyrir Sævar og þá félaga, en hafi í upphafi ruglað tilvikunum saman. Segist svo muna fyrir vízt, hvað sett var í Toyota og hvað í Volkswagenbifreiðina, í bæði skiptin fór hann í hraunið og er hárviss um það. Hann segir að í Toyotabílinn hafi verið settir fleiri en einn dökkur poki. Hann hafi ekki vitað hvað væri í pokunum fyrr en í bakaleiðinni. Þá hafi Sævar spurt hann

þ.e. Albert, hvort hann vissi hvað í pokunum var.

Albert segir að sér hafi verið sama um það eða eitthvað í þá átt. Sævar hafi þá sagt að það væru lík. Jafnframt sögðu þeir Sævar, Kristján og Tryggvi, að ef hann þ.e. Albert segði frá þá yrði hann drepinn. Albert er ekki viss um hvort pokarnir væru fleiri en einn eða einn poki sem fleiri hefðu haldið á. Schütz bendir á að nú sé Albert með þriðju útgáfuna og það sé mjög alvarlegt. Albert segir Erlu aldrei hafa verið með í hvorugri ferðinni hvorki Toyota eða Volkswagenbifreiðinni. Það sé algjörlega öruggt. Schütz spurði þá Albert, hvort að hann hefði í öðrum tilvikum farið út í hraun. Albert sagðist aldrei hafa í hraunið farið nema í þessum tveim tilvikum með lík og svo með rannsóknarlöggreglumönnunum síðar. Volkswagen-ferðin hafi verið farin á undan. Hann man ekki hvort báðar dyr voru opnar, þegar líkið var látið í bílinn. Albert segist hafa setið í bifreiðinni á meðan. Hann segist gera sér grein fyrir erfiðleikunum á að koma líkunum fyrir á milli sætanna, það er þegar átt er við Volkswagen-bifreiðina þar sem að líkið átti að hafa verið sett á gólfíð á milli fram-og aftursætis. Hann segir að fyrst hafi verið reynt að setja líkið í farangursgeymsluna en það hafi ekki tekist. Í því sambandi telur hann hugsanlegt að hann hafi farið út til þess að opna farangursgeymslulokið. Enn einu sinni, þá bendir Schütz Albert á ósamræmi í útskýringum. Albert telur hugsanlegt að hann hafi eitthvað hagrætt hlutunum en það sé þá óafvitandi. Hann hafi alls ekki farið á sama

stað í bæði skiptin. Annað skiptið það er í það fyrra
 þá hafi hann farið til hægri og síðan til vinstri. Það
 er farið til hægri út af Keflavíkurveginum en síðan til
 vinstri. Veit ekki hversu langt leið milli ferðanna
 sennilega tveir til sex mánuðir. Hann hélt í fyrstu
 að hann hefði farið á Toyota-bifreiðinni í fyrri ferðina
 en sá síðar að slikt var útilokað þar eð í ljós kom að
 faðir hans var ekki orðinn eigandi þeirrar bifreiðar
 þá. Þá segir Schütz, að það sé á hreinu, að Volkswagen-
 ferðin var frá húsi Sævars og Toyotaferðin einnig. En
 Sævar hafi þá verið fluttur úr íbúðinni. Þó finnst honum
 það er Albert, að Sævar hafi enn búið þar. Aðspurður telur
 Albert, að Kristján Viðar hafi setið fyrir aftan hann og
 haft fæturnar uppi á einhverju. Hann segist ekki hafa tekið
 eftir neinni vondri lykt í bílnum. Gluggarnir hafi verið
 opnir og Sævar hafi verið eitthvað að eiga við glugganna.
 Hann kvaðst ekki hafa heyrt neinn kvarta undan vondri lykt.
 Í bílnum var alltaf vond lykt úr klæðningunni á gólfínu.
 Það var vegna raka sem í hana settist. Segist ekki hafa
 fundið neina lykt, það er af líkpokunum og heyrði ekki
 taladum vonda lykt. Albert man ekki hvernig stóð að ferðinni
 í Toyotabifreiðinni, hvort hann fór inn heim til Sævars eða
 tók þá félaga heima hjá Kristjáni eða annars staðar. Það er
 hann ekki viss um. Hann kvaðst hafa verið hissa á að Tryggvi
 skyldi vera með þeim, en var annars vanur að sjá þá félaga

saman á ólíklegustu stöðum. Segir að undirskrifuð skýrsla
þar sem aðeins er talað um einn poka hafi verið eins og
honum fannst á þeim tíma. Nú finnist honum pokarnir
hafa getað verið fleiri. Þá segir Albert að þegar að
brekkunni kom, þar sem hann taldi sér ekki fært að aka
lengra, þá hafi hann snúið bílnum við og bakkað að
brekkunni og þá annað hvort farið sjálfur út og opnað
farangursgeymsluna eða rétt einhverja hinna lyklana út
um gluggann. Segir að bíllinn hafi þá staðið þannig að
hann sá, þ.e. Albert, Keflavíkurveginn. Er Volkswagen-
ferðin var farin, þá segist Albert hafa ekið að hliðinu
á Sædýrasafninu. Þeir félagar hafi reynt að opna hliðið
en ekki tekist. Þá hafi verið snúið við og ekið stutt til
baka og stöðvað. Sævar hafi gefið fyrirmæli um, hvert var
ekið og hvar var stöðvað. Nú var tekinn pokinn úr Volkswagninum
og gengið með hann út í hraun. Þeir Kristján, Tryggvi Rúnar
og Sævar hafi verið í burtu frá bifreiðinni í ca. 1/2 klukku-
stund eða jafnvel lengur. Hafi síðan komið aftur og þá hafi
Albert ekið þeim til baka heim til Sævars. Ekki gat Albert
gert sér grein fyrir, hversu langt leið frá því að atvikið með
Volkwagninn var þar til atvikið með Toyotabilinn var, en telur
ólíklegt að 10 mánuðir hafi liðið milli ferðanna. Vill samt
ekki útiloka þann möguleika.

7.8. 1976.

Eftir að Karl Schütz hafði rætt við Albert Klahn til um kl. 15 frá kl. 10.30. A þeim tíma var boðið í mat um kl. 13. Fór ég með Schütz, Albert og Pétri Eggertz, suður að Sædýrasafnинu um gamla Keflavíkurveginn í Kúagerði og að Lónakotsgryfjunni. Albert taldi sig hafa stöðvað Volkswagenbifreiðina á veginum að Sædýrasafnинu og var staðurinn merktur með vörðu. Næst var ekið um Keflavíkurveg og í átt til Keflavíkur og átti þá að fylgja þeirri leið sem Toyotabifreiðinni hefði verið ekið. Ekið var að hliðinu í Straumsvíkurhöfn til hægri af Keflavíkurveginum og til baka á Keflavíkurveginn. Síðan áfram að Keflavíkurveg að vegamótunum við Lónakot. Þar út af til vinstri og síðan til hægri og ekið eftir gamla Keflavíkurveginum samtíða þeim nýja þar til sá gamli rennur saman við þann nýja. Þá áfram eftir þeim nýja og síðan beygt af honum til vinstri í Kúagerði. Þar var ekið nokkurn spöl frá aðalveginum og á stað þar sem Albert taldi mjög sennilegt að hann hefði stöðvað Toyotabifreiðina á. Síðan var ekið á Keflavíkurveginn aftur í átt hingað til borgarinnar. Nú var aftur beygt út af honum við Lónakotvegamótin og ekið til hægri inn á Keflavíkurveginn. Eftir honum var ekið stuttan spöl, síðan til vinstri, þar eftir ógreiðfærum vegi að gamalli rauðamalargryfju. Þar endar vegurinn. Í grennd við vegarendann og í góðu sjónmáli frá honum er gömul upphlaðin fjárborg. Á þessum kannaðist Albert ekkert við sig. Eftir þetta var haldið aftur að Borgartúni 7. Eftir ók ég aftur með

Albert suður nýja Keflavíkurveg og nú til hægri, það er í átt að sjónum af Keflavíkurveginum að Lónakotsvegamótunum þar heim að fjárhúsi og hlöðu sem stendur nokkuð frá aðalveginum. Ekki kannaðist Albert nokkurn skapaðan hlut við sig þar.

11.8. 1976.

Í dag fór ég Eggert ásamt Karli Schütz og Pétri Eggertz heim til Sigurjóns Önundarsonar, Hjallavegi 31, sími 36996, en hjá honum leigði Erla Bolladóttir húsnæði á þeim tíma sem að Geirfinnur hvarf. Sigurjón er starfsmaður í Áburðarverksmiðjunni, en er nú sjúklingur og dvelur væntanlega næstu vikur á sjúkrahótelinu hér í borginni. Hann vinnur sjaldan á nótturni eða vann eða það kemur fyrir að hann vinnur á nótturni en það er mjög sjaldgæft. Því er hugsanlegt að Erla hafi einhverntímann verið ein í íbúðinni yfir nótt. Sævar var stundum hjá Erlu en til þess var ekki ætlazt. Eitt sinn var Sævar einn í íbúðinni og ölvaður, sagðist þá hafa verið á stúdentaballi. Sigurjón gat ekki fundið húsaleiusamninginn er hann hafði gert við Erlu en sagði að Erla hefði flutt inn um 20. ágúst 1974. Erla sagði þá að hún væri í fastri vinnu hjá ritsímanum. Hún hafi búið í íbúð Sigurjón í ca. þrjá mánuði til um 20. nóvember. Ekki gat Sigurjón sagt til nákvæmlega hvenær hún fór þaðan. Aftur á móti þá hefði Erla farið mjög snögglega úr íbúðinni. Sigurjón kveðst mundi leita leigusamningsins, og að því spurður hvort hann telji hugsanlegt að Erla hafi getað haft aðgang að kjallara hússins, þá telur hann svo ekki vera. En í kjallaranum er sameiginlegt þvottahús fyrir allt húsið sem hann, Sigurjón notar mjög lítið. Sigurjón hefur síðar haft samband við mig og tjað mér að húsaleigusamningurinn

hafi gilt frá 15. ágúst og átt að vera í þrjá mánuði.

Hann segist hafa sagt Erlu upp húsaleigunni með tilskildum fyrirvara en hún ekki farið á réttum tíma og það hafi ekki verið fyrr en í kringum 20. nóvember sem að hún fór ef ekki aðeins seinna. Þá gat hann þess að hann hafi eitt sinn rekist á Sævar Cicielski í íbúðinni eftir að Erla átti að vera farin úr henni. Hvenær það var er hann ekki alveg viss um en telur það hafa verið í byrjun desember 1974.

16.8. 1976.

I dag fór ég Eggert Bjarnason til Keflavíkur ásamt Haraldi Árnasyni rannsóknarlöggreglumanni og tókum þar ljósmyndir af bátnum m/b Unu Mariú GK 979 sem nú stendur þar uppi á landi á vagni rétt við höfnina í Keflavík. Báturinn mun hafa verið þar í óhirðu þar í höfninni um nokkurn tíma þar til hann sökk í vondu veðri nú á síðastliðnum vetrí. Honum var þá bjargað á land og hefur staðið á vagninum síðan. Það skal tekið fram að á sínum tíma er við fórum með Sævar Cicielski til Keflavíkur til þess að sýna honum aðstæður og láta hann benda á hvar hann teldi að atburðirnir varðandi Geirfinn hefðu átt sér stað. Þá var meðal annars ekið þarna niður að höfninni til þess að vita hvort hann sæi þar einhvers staðar bát sem hann teldi líkan eða jafnvel gæti þekkt aftur sem bátinn sem að lagst hefði að bryggju við Dráttarbrautina. Sævar benti þá einmitt á þann bát það er Unu Mariú, en var þó alls ekki viss um að þetta væri báturinn en sagði að hann væri mjög líkur bát þeim er við bryggjuna hefði legið.

I dag fór ég einnig yfir alla skráða báta samkvæmt sjómannaalmannaki fyrir árið 1976. Voru það bátar 5 - 15 smálestir brúttó. Samkvæmt þessari skráningu eru á öllu landinu 278 bátar af þessari stærð. Þar af eru 39 skráðir með bókstöfunum RE GK KÓ KE og HE þ.e í Reykjavík Kópavogi Hafnarfirði og annars staðar í Gullbringusýslu. Bátar frá Akranesi eru ekki þarna taldir með.

17.8. 1976.

Í dag ræddi ég Eggert Bjarnason við Arnfríði Felixdóttur móður Guðmundar heitins Einarssonar. Erindið var að spyrja hana sérstaklega hvort hugsanlegt væri að Guðmundur heitinn hafi ekki verið rétt feðraður. Er þetta gert með tilliti til blóðflokkagreiningar. Hún taldi það algjörlega útilokað að hann væri ranglega feðraður. Þá tjáði hún mér að skömmu eftir að Guðmundur hvarf, þá hafi borið á því að hringt hafi verið í símann heima hjá henni og þá alltaf þrisvar á dag ýmis að degi til eða kvöldi en ekki um nætur. Stundum liðu nokkrir dagar á milli þessara hringinga. Hringingarnar stóðu nokkurn tíma, en hættu svo um svipað leyti og maðurinn dó af voðaskotinu í sumarbústaðinum við Elliðavatn. Hún gat ekki tímasett þetta þ.e. hvenær hringingarnar hættu á annan hátt, en hún mundi að það hefði verið um svipað leyti og þessi atburður átti sér stað. Arnfríður var hætt að svara þessi hringingum, þ.e. hún tók upp tólið og hlustaði og hélt tólinu þar til að lagt var á hinu megin. Ekki hélt hún því samt alltaf svo lengi, heldur lagði á á undan. Aldrei var sagt neitt í símann hinu megin. Það var ekki fyrr en í síðasta skiptið sem hringt var, þá sagði karlmannsrödd í símanum hinu megin, haltu kjafti. Síðan var tólið lagt á hinu megin. Ekkert benti til þess að sögn Arnfríðar að maður þessi hefði verið drukkinn. Og hún þess fullviss að um fullorðinn mann var að ræða. Þá sagði hún að á síðastliðnu hausti hefði tvívegis verið hringt að nóttu til, sitt hvora nóttina, og hefðu nokkrir

dagar liðið á milli. Í fyrra sinnið hefði enginn verið í símanum en í seinna skiptið hefði kona sem virtst hefði verið ölvuð verið í honum og þegar að Arnfríður hefði spurt hver það væri sem væri í símanum og hvert ætlunin hafi verið að hringja, þá fékk Arnfríður ekki annað svar enn að konan spurði alltaf hvar þetta væri, og urðu orðaskipti ekki frekari því að Arnfríður lagði á. Ég spurði Arnfríði að því hvers vegna hún hefði ekki sagt frá þessu áður en hún sagðist hreinlega ekki hafa vitað eða getað ímyndað sér að þetta hefði nokkra þýðingu og ekki áttað sig á því að hún hefði átt að snúa sér til löggreglunnar.

17.8. 1976.

I dag var framkvæmd allsherjar leit í öllum fangaklefum í fangelsinu við Síðumúla. Einnig var leitað nákvæmlega á öllum föngunum. Í klefa Kristjáns Viðars Viðarssonar fannst nokkuð af harðfiski sem að mætti ímynda sér að hægt væri að fela í bréf eða eitthvað þess háttar jafnvel lyf. Einnig fundust í fórum hans töflur 10 að tölu sem hann sagðist hafa þá nokkru áður hafa fengið hjá Friðrik Welding, en það hefði verið þegar að Kristján Viðar fór til tannlæknis á tannlækningastofu að Austurstræti 6. Kristján Viðar sagði að töflur þessar væru af tegundinni diazepami en slikt hefur ekki fengist staðfest. Hann sagði að töflurnar hefðu í upphafi verið 13 að tölu en hann hefði nú þegar notað þrjár þeirra. Þá var tekið nokkuð af skrifuðu máli úr klefa Kristjáns og hefur Haraldur Árnason það nú til athugunar. Úr klefa Erlu Bolladóttur var einnig tekið nokkuð af lesmáli sem Sigurbjörn Viðir hefur til athugunar. Í framhaldi af þessu var ákveðið að fylgjast náið með og það munum við rannsóknarlöggreglumennirnir sjálfir gera með sendingum sem Kristján Viðar kynni að fá í fangelsið. Sigurbjörn Viðir var falið að kanna þetta mál og er aðallega haft í huga, það sem hægt er að smygla inn í sambandi við harðfisk og sigarettur og þá t.d. lyf eða skrifað mál.

B Nr. V Lagt fram í Sakadómi
Reykjavíkur 28/4 1977

G.Br.

GEIRFINNSMÁL

MAPPA : 1

FRUMRIT : Bls. 1 - 501

Phobos II
CONFIDENTIAL